Euroopa Liidu

Teataja

L 345

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

60. aastakäik

27. detsember 2017

Sisukord

I *Seadusandlikud aktid*

MÄÄRUSED

★ **Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2017/2394, 12. detsember 2017, tarbijakaitsealaste õigusaktide täitmise tagamise eest vastutavate liikmesriigi asutuste vahelise koostöö kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 2006/2004** [1] 1

★ **Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2017/2395, 12. detsember 2017, millega muudetakse määrust (EL) nr 575/2013 seoses üleminekukorraga, et leevendada rahvusvahelise finantsaruandlusstandardi (IFRS) 9 kasutuselevõtu mõju omavahenditele ja seoses üleminekukorraga, mis käsitleb riskide kontsentreerumise sätete kohaldamist ükskõik millise liikmesriigi omavääringus nomineeritud teatavatele avaliku sektori suhtes võetavatele riskipositsioonidele** [1] 27

★ **Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2017/2396, 13. detsember 2017, millega muudetakse määrusi (EL) nr 1316/2013 ja (EL) 2015/1017 Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi kestuse pikendamise ning kõnealuse fondi ja Euroopa investeerimisnõustamise keskuse tehnilise täiustamise osas** 34

DIREKTIIVID

★ **Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2017/2397, 12. detsember 2017, milles käsitletakse siseveelaevanduse valdkonna kutsekvalifikatsioonide tunnustamist ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 91/672/EMÜ ja 96/50/EÜ** [1] 53

[1] EMPs kohaldatav tekst

ET

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

★ **Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2017/2398, 12. detsember 2017, millega muudetakse direktiivi 2004/37/EÜ töötajate kaitse kohta tööl kantserogeenide ja mutageenidega kokkupuutest tulenevate ohtude eest** [1] 87

★ **Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2017/2399, 12. detsember 2017, millega muudetakse direktiivi 2014/59/EL seoses tagamata võlainstrumentidest tulenevate nõuete rahuldamisjärkudega maksejõuetusmenetluses** 96

[1] EMPs kohaldatav tekst

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2017/2394,

12. detsember 2017,

tarbijakaitsealaste õigusaktide täitmise tagamise eest vastutavate liikmesriigi asutuste vahelise koostöö kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 2006/2004

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ([1]),

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ([2])

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 2006/2004 ([3]) nähakse ette ühtlustatud eeskirjad ja menetlused piiriüleste tarbijakaitsealaste õigusaktide täitmise tagamise eest vastutavate liikmesriigi asutuste vahelise koostöö hõlbustamiseks. Määruse (EÜ) nr 2006/2004 artiklis 21a on sätestatud kõnealuse määruse tulemuslikkuse ja toimimismehhanismide läbivaatamine. Sellise läbivaatamise põhjal järeldas komisjon, et määrus (EÜ) nr 2006/2004 ei ole ühtse turu, sealhulgas digitaalse ühtse turu jõustamise väljakutsetele tulemuslikuks vastamiseks piisav.

(2) Komisjoni 6. mai 2015. aasta teatises „Euroopa digitaalse ühtse turu strateegia“ märgiti nimetatud strateegia ühe prioriteedina vajadust parandada tarbijate usaldust tarbijakaitsenormide kiirema, paindlikuma ja järjepidevama täitmise tagamise kaudu. Komisjoni 28. oktoobri 2015. aasta teatises „Ühtse turu täiustamise strateegia: rohkem võimalusi inimestele ja ettevõtetele“ rõhutati taas, et tarbijakaitsenormide jõustamist tuleks määruse (EÜ) nr 2006/2004 reformimisega veelgi tugevdada.

(3) Ebatõhus õigusaktide täitmise tagamine piiriüleste rikkumiste puhul, sealhulgas digitaalses keskkonnas toime pandud rikkumiste puhul, võimaldab kauplejatel õigusaktide täitmisest kõrvale hiilida, viies oma tegevuse mujale liidus, tekitades samuti riigisiseselt või piiriüleselt, internetis või väljaspool seda tegutsevate õigusakte järgivate kauplejate jaoks konkurentsimoonutusi, kahjustades seeläbi otseselt tarbijaid ja õõnestades tarbijate usaldust piiriüleste tehingute ja siseturu vastu. Seetõttu on vaja suuremal määral ühtlustamist, mis hõlmaks õigusaktide täitmise tagamise eest vastutavate pädevate riiklike asutuste vahelist tulemuslikku ja tõhusat täitmisalast koostööd, et avastada ja uurida käesoleva määrusega hõlmatud rikkumisi ning nõuda nende keelamist või lõpetamist.

([1]) ELT C 34, 2.2.2017, lk 100.

([2]) Euroopa Parlamendi 14. novembri 2017. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 30. novembri 2017. aasta otsus.

([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. oktoobri 2004. aasta määrus (EÜ) nr 2006/2004 tarbijakaitseseaduse jõustamise eest vastutavate siseriiklike asutuste vahelise koostöö kohta (tarbijakaitsealase koostöö määrus) (ELT L 364, 9.12.2004, lk 1).

(4) Määrusega (EÜ) nr 2006/2004 loodi kogu liitu hõlmav õigusaktide täitmise tagamisega tegelevate pädevate riiklike asutuste võrgustik. Vajalik on võrgustikus osalevate erinevate pädevate asutuste vaheline tulemuslik koostöö ning samuti on vaja tagada liikmesriigi tasandil teiste ametiasutuste vaheline tulemuslik koordineerimine. Ühtse kontaktasutuse koordineeriv roll tuleks anda igas liikmesriigis ühele ametiasutusele, kellel peaks olema selle põhirolli täitmiseks piisavad õigused ja ressursid. Liikmesriike julgustatakse määrama käesoleva määruse kohaselt üks pädevatest asutustest ühtseks kontaktasutuseks.

(5) Tarbijaid tuleks kaitsta käesoleva määrusega hõlmatud rikkumiste eest, mis on juba lõppenud, kuid millel võivad olla kestvad kahjulikud mõjud. Pädevatel asutustel peaksid olema vajalikud minimaalsed õigused rikkumiste uurimiseks ja korralduse andmiseks rikkumise lõpetamiseks või rikkumisest hoidumiseks, et vältida rikkumiste kordumist ning tagada selle kaudu tarbijakaitse kõrge tase.

(6) Pädevatel asutustel peaksid olema teatud minimaalsed uurimis- ja õigusaktide täitmise tagamise õigused käesoleva määruse kohaldamiseks, omavaheliseks kiiremaks ja tõhusamaks koostööks ning kauplejate poolt käesoleva määrusega hõlmatud rikkumiste toimepanemise ärahoidmiseks. Kõnealused õigused peaksid olema piisavad, et tulla tulemuslikult toime jõustamisprobleemidega elektroonilise kaubanduse ja digitaalse keskkonna puhul ning takistada nõudeid mittejärgivatel kauplejatel õigusaktide täitmise tagamise süsteemis olevate lünkade ärakasutamist tegevuse ümberviimise teel sellistesse liikmesriikidesse, kelle pädevatel asutustel puuduvad vahendid ebaseaduslike tavadega võitlemiseks. Kõnealused õigused peaksid võimaldama liikmesriikidel tagada, et pädevate asutuste vahel saab nõuetekohaselt vahetada vajalikku teavet ja tõendeid, et saavutada kõigis liikmesriikides samaväärne tulemuslik jõustamine.

(7) Iga liikmesriik peaks tagama, et kõigil tema jurisdiktsiooni kuuluvatel pädevatel asutustel on kõik minimaalsed õigused, mis on vajalikud käesoleva määruse nõuetekohase kohaldamise tagamiseks. Liikmesriikidel peaks siiski olema võimalik otsustada mitte anda kõigile pädevatele asutusele kõiki õigusi, tingimusel et iga käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise suhtes saab vajaduse korral kõiki õigusi tulemuslikult kasutada. Liikmesriikidel peaks samuti olema võimalik kooskõlas käesoleva määrusega otsustada anda teatavad ülesanded üle määratud asutustele või anda pädevatele asutustele õigus konsulteerida tarbijaorganisatsioonide, kauplejate ühenduste, määratud asutuste ja teiste asjaomaste isikutega kaupleja võetavate kohustuste tulemuslikkuse üle käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise lõpetamisel. Liikmesriikidel ei tohiks siiski olla kohustust kaasata määratud asutusi käesoleva määruse kohaldamisse ega näha ette tarbijaorganisatsioonide, kauplejate ühenduste, määratud asutuste ja teiste asjaomaste isikutega konsulteerimist käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise lõpetamiseks ette pandud kohustuste tulemuslikkuse üle.

(8) Kui pädevad asutused on saanud teada käesoleva määrusega hõlmatud rikkumisest muul viisil kui tarbijakaebuste kaudu, peaks neil olema võimalus alustada uurimisi või menetlusi omal algatusel.

(9) Pädevatel asutustel peaks olema juurdepääs kõigile uurimise eseme või tarbijaturu ühisuurimisega („lauskontroll“) seotud asjakohastele dokumentidele, andmetele ja kogu teabele, et teha kindlaks, kas tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide rikkumine on toimunud või on toimumas, ning eelkõige selleks, et teha kindlaks vastutav kaupleja, olenemata sellest, kellele vastavad dokumendid, andmed või teave kuuluvad, ja olenemata nende vormist või vormingust, nende talletamiseks kasutatavast andmekandjast või kohast. Pädevatel asutustel peaks olema võimalik nõuda digitaalsesse väärtusahelasse kuuluvatelt kolmandatelt isikutelt vahetult kõigi asjakohaste tõendite, andmete ja kogu teabe esitamist kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2000/31/EÜ [1] ning järgides isikuandmete kaitset käsitlevaid õigusakte.

(10) Pädevatel asutustel peaks olema võimalik taotleda igalt oma liikmesriigi ametiasutuselt, organilt või ametilt või igalt füüsiliselt või juriidiliselt isikult, sealhulgas näiteks makseteenuse pakkujatelt, internetiteenuse osutajatelt, telekommunikatsioonivõrgu operaatoritelt, domeeniregistritelt ja domeeniregistrite pidajatelt ning veebimajutusteenuse pakkujatelt asjakohast teavet, et teha kindlaks, kas käesoleva määrusega hõlmatud rikkumine on toimunud või on toimumas.

(11) Pädevad asutused peaksid saama teha kõiki vajalikke kohapealseid kontrolle ja neil peaks olema õigus siseneda kõikidesse ruumidesse, maatükkidele ja transpordivahenditesse, mida uurimisalune kaupleja kasutab eesmärkidel, mis on seotud tema kaubandus-, majandus-, ametialase või kutsetegevusega.

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta) (EÜT L 178, 17.7.2000, lk 1).

(12) Pädevatel asutustel peaks olema võimalik nõuda uurimisaluse kaupleja esindajalt või töötajalt selgitusi faktiliste asjaolude kohta, teavet, andmeid ja dokumente uurimise esemega seonduva kohta ning talletada vastused, mille kõnealune esindaja või töötaja annab.

(13) Pädevatel asutustel peaks olema võimalik kontrollida tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide järgimist ning hankida tõendeid käesoleva määrusega hõlmatud rikkumiste kohta, sealhulgas rikkumiste kohta, mis leiavad aset kaupade või teenuste ostmise ajal või pärast seda. Pädevatel asutustel peaks seetõttu olema võimalik teha kaupade ja teenuste kontrolloste, vajadusel variisikuna, et avastada käesoleva määrusega hõlmatud rikkumisi, näiteks tarbijale taganemisõiguse võimaldamisest keeldumist kauglepingute puhul, ning hankida tõendeid. Kõnealused õigused peaks samuti hõlmama õigust kontrollida, jälgida, uurida, demonteerida ja katsetada toodet või teenust, mille pädev asutus on sel eesmärgil ostnud. Õigus osta tooteid või teenuseid kontrollostudena võib hõlmata pädevate asutuste õigust tagada tehtud makse tagastamise, kui tagastamine ei oleks ebaproportsionaalne ning oleks ka muus osas kooskõlas liidu ja liikmesriigi õigusega.

(14) Eriti digitaalses keskkonnas peaks pädevatel asutustel olema ka võimalik käesoleva määrusega hõlmatud rikkumised kiiresti ja tulemuslikult peatada ning eelkõige juhtudel, kui kaupu või teenuseid müüv kaupleja varjab oma isikut või viib õigusaktide järgimise vältimiseks oma tegevuse üle mujale liidus või kolmandasse riiki. Tarbijate kollektiivsetele huvidele tõsise kahju tekitamise riski korral peaks pädevatel asutustel olema võimalik võtta kooskõlas siseriikliku õigusega vastu ajutisi meetmeid, sealhulgas eemaldada veebiliidese sisu või nõuda veebiliidesele juurdepääsul tarbijate jaoks selgesõnalise hoiatuse kuvamist. Ajutised meetmed ei tohiks minna kaugemale sellest, mis on vajalik nende eesmärgi saavutamiseks. Samuti peaks pädevatel asutustel olema õigus nõuda selgesõnalise hoiatuse kuvamist, kui tarbija loob juurdepääsu veebiliidesele või nõuda digitaalse infosisu eemaldamist või muutmist, kui puuduvad muud tõhusad vahendid ebaseadusliku tegevuse peatamiseks. Sellised meetmed ei tohiks minna kaugemale sellest, mis on vajalik käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise lõpetamiseks või keelustamiseks.

(15) Taotledes käesoleva määruse eesmärke ning rõhutades, kui tähtis on kauplejate valmisolek tegutseda kooskõlas tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktidega ning heastada oma käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise tagajärjed, peaks pädevatel asutustel olema võimalik leppida kauplejatega kokku kohustustes, mis kätkevad endas nimetatud rikkumise suhtes kaupleja poolt astutavaid samme ja võetavaid meetmeid, eelkõige rikkumise lõpetamist.

(16) Kuna nendel on otsene mõju sellele, mil määral riiklik jõustamine toimib kui heidutus, on karistused tarbijaõiguse rikkumise eest täitmise tagamise süsteemi oluliseks osaks. Kuna siseriiklikud karistuste kohaldamise korrad ei võimalda alati arvesse võtta rikkumiste liidusisest mõõdet, peaks pädevate asutuste miinimumõigused hõlmama õigust määrata karistusi käesoleva määrusega hõlmatud rikkumiste eest. Liikmesriigid ei peaks olema kohustatud kehtestama käesoleva määrusega hõlmatud rikkumiste jaoks uut karistuste kohaldamise korda. Selle asemel peaksid nad nõudma pädevatelt asutustelt sama korra kohaldamist, mida kohaldatakse riigisiseste rikkumiste puhul, võttes võimaluse korral arvesse asjaomase rikkumise tegelikku mahtu ja ulatust. Arvestades komisjoni aruandes tarbija- ja turundusõiguse toimivuskontrolli kohta esitatud järeldusi võib osutuda vajalikuks karmistada liidu tarbijaõiguse rikkumise puhul kohaldatavaid karistusi.

(17) Tarbijatel peaks olema õigus käesoleva määrusega hõlmatud rikkumistest põhjustatud kahju heastamisele. Sõltuvalt juhtumist peaks pädeva asutuse õigus saada kauplejalt kaupleja algatusel olukorra heastamiseks täiendavate kohustuste võtmist väidetavast käesoleva määrusega hõlmatud rikkumisest mõjutatud tarbijate kasuks, või asjakohasel juhul püüda saavutada kauplejalt kohustuste võtmist, millega pakutakse piisavaid õiguskaitsevahendeid väidetavast rikkumisest mõjutatud tarbijatele, aitama kõrvaldada tarbijatele piiriülesest rikkumisest tulenevat negatiivset mõju. Õiguskaitsevahendid võivad muu hulgas olenevalt asjaoludest hõlmata parandustöid, asendamist, hinna alandamist, lepingu lõpetamist või kaupade või teenuste eest tasutud hinna hüvitamist, et leevendada käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise negatiivset mõju asjaomasele tarbijale kooskõlas liidu õigusest tulenevate nõuetega. See ei tohiks piirata tarbijate õigust taotleda kahju heastamist asjakohaste vahenditega. Kui see on kohaldatav, peaksid pädevad asutused asjakohasel viisil teavitama käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise tagajärjel väidetavalt kahju saanud tarbijaid hüvitise taotlemise võimalustest siseriikliku õiguse alusel.

(18) Käesoleva määruse kohaldamisel peaks õiguste rakendamine ja kasutamine olema proportsionaalne ning vastama tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide rikkumise olemusele ja rikkumisest tuleneva tegeliku või võimaliku kahju olemusele. Pädevad asutused peaksid arvesse võtma kõiki juhtumiga seotud fakte ja asjaolusid ning valima kõige sobivamad meetmed, mis on käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise käsitlemiseks olulised. Kõnealused meetmed peaksid olema proportsionaalsed, tõhusad ja hoiatavad.

(19) Käesoleva määruse kohaldamisel peaks õiguste rakendamine ja kasutamine vastama muudele liidu ja liikmesriikide õigusaktidele, sealhulgas arvestades kohaldatavaid menetluslikke tagatisi ja põhiõiguste järgimist. Liikmesriikidele peaks jääma vabadus kehtestada siseriiklike õigusaktidega õiguste teostamisele tingimusi ja piiranguid kooskõlas liidu õigusaktidega. Juhul, kui näiteks siseriiklike õigusaktide kohaselt on asjaomase liikmesriigi õigusasutuselt nõutav eelnevalt saada luba füüsiliste ja juriidiliste isikute ruumidesse sisenemiseks, tuleks sellistesse ruumidesse sisenemise õigust kasutada üksnes pärast sellise eelneva loa saamist.

(20) Liikmesriikidel peaks olema võimalik valida, kas pädevad asutused kasutavad neid õigusi otse omal vastutusel, teiste pädevate asutuste või ametiasutuste poole pöördudes, määratud asutustele korraldusi andes või pädevatesse kohtutesse pöördudes. Liikmesriigid peaksid tagama, et neid õigusi kasutatakse tulemuslikult ja õigeaegselt.

(21) Vastastikuse abi mehhanismi kaudu esitatud taotlustele reageerides peaksid pädevad asutused vajaduse korral kasutama ka muid neile siseriiklikul tasandil antud õigusi või meetmeid, sealhulgas õigust algatada kriminaalmenetlust või edastada materjalid selle alustamiseks. On äärmiselt tähtis, et kohtutel ja teistel ametiasutustel, eelkõige kriminaalmenetlusega seotud asutustel, oleks pädevate asutustega tulemusliku ja õigeaegse koostöö tegemiseks vajalikud vahendid ja õigused.

(22) Vastastikuse abi mehhanismi tulemuslikkust ja tõhusust tuleks parandada. Taotletud teave tuleks esitada käesolevas määruses sätestatud tähtaegade jooksul ning vajalikud uurimis- ja õigusaktide täitmise tagamise meetmed tuleks vastu võtta õigeaegselt. Pädevad asutused peaksid teabe- ja õigusaktide täitmise tagamise taotlustele vastama seatud tähtaegade jooksul, kui ei ole kokku lepitud teisiti. Pädeva asutuse kohustused vastastikuse abi mehhanismis peaksid püsima muutumatuna, välja arvatud juhul, kui on tõenäoline, et väljaspool vastastikuse abi mehhanismi siseriiklikul tasandil võetud õigusaktide täitmise tagamise meetmed ja haldusotsused tagaksid liidusisese rikkumise kiire ja tõhusa lõpetamise või keelustamise. Sellega seotud haldusotsuseid tuleks käsitada otsustena, millega rakendatakse liidusisese rikkumise lõpetamiseks või keelustamiseks võetud meetmeid. Kõnealustel erandjuhtudel peaks pädevatel asutustel olema õigus keelduda õigusaktide täitmise tagamise meetmete taotluse rahuldamisest vastastikuse abi mehhanismis.

(23) Komisjonil peaks olema parem võimalus koordineerida ja jälgida vastastikuse abi mehhanismi toimimist ning anda probleemide tekkimisel liikmesriikidele suuniseid ja soovitusi ning esitada arvamusi. Samuti peaks komisjon paremini suutma pädevaid asutusi tulemuslikult ja kiiresti abistada nende vastastikuse abi mehhanismist tulenevate kohustuste tõlgendamist puudutavate eriarvamuste lahendamisel.

(24) Käesoleva määrusega peaks sätestama ühtlustatud eeskirjad, millega nähakse ette menetlused laiaulatuslike rikkumistega ja liidu meetmega laiaulatuslike rikkumistega seotud uurimise ja täitmise tagamise meetmete koordineerimiseks. Laiaulatuslike rikkumiste ja liidu meetmega laiaulatuslike rikkumiste vastu suunatud koordineeritud tegevus peaks tagama, et pädevad asutused oleksid võimelised valima kõige asjakohasemad ja tõhusamad vahendid nende rikkumiste peatamiseks ja vajaduse korral saama või püüdma saavutada vastutavatelt kauplejatelt heastamiskohustuste võtmist tarbijate kasuks.

(25) Selleks et laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumisega tulemuslikult võidelda ja see lõpetada või keelustada, peaksid asjaomased pädevad asutused kooskõlastama osana koordineeritud tegevusest oma uurimis- ja õigusaktide täitmise tagamise meetmeid. Selleks peaksid pädevad asutused vahetama kõiki vajalikke tõendeid ja kogu teavet ning osutama vajalikku abi. Laiaulatuslikust rikkumisest või liidu mõõtmega laiaulatuslikust rikkumisest mõjutatud pädevad asutused peaksid võtma vajalikke täitmise tagamise meetmeid koordineeritud viisil, et rikkumine lõpetada või keelustada.

(26) Iga pädeva asutuse osalemine koordineeritud tegevuses ning eelkõige selliste uurimis- ja õigusaktide täitmise tagamise meetmete võtmine, mida pädevalt asutuselt nõutakse, peaks olema piisav laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise tõhusaks menetlemiseks. Nimetatud rikkumisest mõjutatud pädevatel asutustel peaks olema kohustus võtta üksnes selliseid uurimis- ja õigusaktide täitmise tagamise meetmeid, mida on tarvis kõigi vajalike tõendite ja kogu teabe saamiseks laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise kohta, ning rikkumise lõpetamiseks või keelustamiseks. Nimetatud rikkumisest mõjutatud pädeva asutuse kasutada olevate vahendite puudumist ei tuleks siiski pidada õigustatud põhjuseks, et koordineeritud tegevuses mitte osaleda.

(27) Laiaulatuslikust rikkumisest või liidu mõõtmega laiaulatuslikust rikkumisest mõjutatud asjaomased pädevad asutused, kes koordineeritud tegevuses osalevad, peaksid olema võimelised sama rikkumise suhtes läbi viima siseriiklikke uurimisi ja rakendama õigusaktide täitmise tagamise meetmeid sama rikkumise ning sama kaupleja vastu. Samal ajal peaks säilima muutumatuna pädeva asutuse kohustus koordineerida oma uurimis- ja õigusaktide täitmise tagamise toiminguid koordineeritud tegevuse raames teiste nimetatud rikkumisest mõjutatud pädevate asutustega, välja arvatud juhul, kui on tõenäoline, et väljaspool koordineeritud tegevust liikmesriigi tasandil võetud õigusaktide täitmise tagamise meetmed ja haldusotsused tagaksid laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise kiire ja tõhusa lõpetamise või keelustamise. Vastavasisulisi haldusotsuseid tuleks käsitada otsustena, millega rakendatakse rikkumise lõpetamiseks või keelustamiseks võetud meetmeid. Kõnealustel erandjuhtudel peaks pädevatel asutustel olema õigus keelduda koordineeritud tegevuses osalemisest.

(28) Kui on põhjendatud kahtlus laiaulatusliku rikkumise toimumise kohta, peaksid sellest rikkumisest mõjutatud pädevad asutused alustama kokkuleppel koordineeritud tegevust. Selleks et kindlaks teha, millised pädevad asutused on laiaulatuslikust rikkumisest mõjutatud, tuleks arvesse võtta nimetatud rikkumise kõiki olulisi aspekte, eelkõige kaupleja asutamis- või asukohta, kaupleja varade asukohta, väidetava rikkumise tõttu kahju kannatanud tarbijate asukohta ning kaupleja müügikohtade, nimelt poodide ja veebisaitide asukohta.

(29) Komisjon peaks tegema tihedamat koostööd liikmesriikidega, et hoida ära ulatuslike rikkumiste esinemist. Seetõttu peaks komisjon pädevaid asutusi teavitama kui ta kahtlustab käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise toimumist. Kui näiteks pädevate asutuste antud hoiatusteateid jälgides tekib komisjonil põhjendatud kahtlus, et on toimunud liidu mõõtmega laiaulatuslik rikkumine, peaks ta teavitama väidetavast rikkumisest mõjutatud pädevate asutuste ja ühtsete kontaktasutuste kaudu liikmesriike ning esitama oma teates võimalikku koordineeritud tegevust õigustavad põhjused. Asjaomased pädevad asutused peaksid läbi viima asjakohase uurimise, tuginedes nende käsutuses olevale või hõlpsasti kättesaadavale teabele. Nad peaksid teavitama oma uurimise tulemustest nimetatud rikkumisest mõjutatud teisi pädevaid asutusi, asjaomaseid ühtseid kontaktasutusi ja komisjoni. Kui asjaomased pädevad asutused jõuavad järeldusele, et selline uurimine näitab, et rikkumine on tõenäoliselt toimumas, peaksid nad alustama koordineeritud tegevust, võttes selles määruses sätestatud meetmeid. Koordineeritud tegevust, mis käsitleb liidu mõõtmega laiaulatuslikku rikkumist, peaks alati koordineerima komisjon. Kui on selge, et liikmesriik on kõnealusest rikkumisest mõjutatud, peaks ta osalema koordineeritud tegevuses, et aidata koguda rikkumisega seotud kõiki vajalikke tõendeid ja kogu teavet ning rikkumine lõpetada või keelustada. Õigusaktide täitmise tagamise meetmete puhul ei tohiks käesoleva määruse kohaldamine mõjutada liikmesriikides läbiviidavaid kriminaal- ja kohtumenetlusi. Järgida tuleks ne bis in idem põhimõtet. Kui sama kaupleja siiski kordab samu tegevusi või tegevusetust, mis kujutavad endast käesoleva määrusega hõlmatud rikkumisi, mille suhtes on juba läbi viidud täitmise tagamise toimingud, mille tulemusena kõnealune rikkumine lõpetati või keelustati, tuleks neid tegevusi või tegevusetust käsitada uue rikkumisena ning pädevad asutused peaksid seda menetlema.

(30) Asjaomased pädevad asutused peaksid võtma vajalikke uurimismeetmeid, et teha kindlaks laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise üksikasjad, ning eelkõige kaupleja isiku, kaupleja poolt toime pandud tegevused või tegevusetus ja rikkumise mõju. Pädevad asutused peaksid võtma uurimise tulemustel põhinevaid õigusaktide täitmise tagamise meetmeid. Vajaduse korral tuleks uurimise tulemused ja laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise hinnang esitada koordineeritud tegevuses osalevate liikmesriikide pädevate asutuste vahel kokku lepitud ühises seisukohas ja see tuleks adresseerida rikkumise eest vastutavatele kauplejatele. Ühine seisukoht ei peaks endast kujutama pädevate asutuste siduvat otsust. See peaks siiski andma adressaadile võimaluse ühise seisukoha osaks olevates küsimustes arvamust avaldada.

(31) Laiaulatuslike rikkumiste või liidu mõõtmega laiaulatuslike rikkumiste kontekstis tuleks kinni pidada kauplejate õigusest kaitsele. Eelkõige tähendab see, et kauplejale tuleb anda õigus arvamuse avaldamiseks ning menetluse käigus ametliku keele või ühe ametliku keele kasutamiseks, mida kasutatakse ametlikel eesmärkidel selles liikmesriigis, kus ta on asutatud või asub. Samuti on äärmiselt oluline tagada avalikustamata oskusteabe ja äriteabe kaitset käsitlevate liidu õiguse järgimine.

(32) Asjaomased pädevad asutused peaksid võtma vajalikud uurimis- ja õigusaktide täitmise tagamise meetmed oma jurisdiktsiooni piires. Laiaulatuslike rikkumiste või liidu mõõtmega laiaulatuslike rikkumiste mõju ei piirdu üksnes üksikute liikmesriikidega. Pädevate asutuste koordineeritud tegevus on seega nõutav, et rikkumiste vastu võidelda ja need lõpetada või keelustada.

(33) Käesoleva määrusega hõlmatud rikkumiste tulemuslikku avastamist tuleks toetada teabe vahetamisega pädevate asutuste ja komisjoni vahel, andes hoiatusteateid, kui selliste rikkumiste kohta on põhjendatud kahtlus. Komisjon peaks teabevahetuse toimimist koordineerima.

(34) Tarbijaorganisatsioonid omavad olulist rolli tarbijate teavitamisel nende õigustest ja nende huvide kaitsmisel, sealhulgas vaidluste lahendamisel. Tarbijaid tuleks julgustada tegema pädevate asutustega koostööd, et tugevdada käesoleva määruse kohaldamist.

(35) Tarbijaorganisatsioonidel ja kui see on asjakohane, kauplejate ühendustel, peaks olema lubatud teatada pädevatele asutustele kahtlustatavatest käesoleva määrusega hõlmatud rikkumistest ning jagada nendega teavet, mida on vaja rikkumiste avastamiseks, uurimiseks ja peatamiseks, avaldada arvamust uurimiste või rikkumiste kohta ning teavitada pädevaid asutusi tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide rikkumisest.

(36) Käesoleva määruse nõuetekohase rakendamise tagamiseks peaksid liikmesriigid andma määratud asutustele, Euroopa tarbijakeskustele, tarbijaorganisatsioonidele ja -ühendustele ning vajadusel kauplejate ühendustele, kellel on vajalikud teadmised, õiguse anda välishoiatusi asjaomaste liikmesriikide pädevatele asutustele ja komisjonile kahtlustatavatest käesoleva määrusega hõlmatud rikkumistest ning esitada nende käsutuses olevat vajalikku teavet. Liikmesriikidel võivad olla asjakohased põhjused jätta sellistele üksustele nimetatud tegevuseks õigus andmata. Sellega seoses, kui liikmesriik otsustab ühele neist üksustest välishoiatuse andmise õigust mitte anda, peaks ta esitama oma sellist otsust põhjendava selgituse.

(37) Lauskontrollid on veel üks jõustamise koordineerimise vorm, mis on osutunud tõhusaks tarbijaõiguste kaitset käsitlevate liidu õigusaktide rikkumiste vastaseks vahendiks ning seda tuleks säilitada ja edaspidi tugevdada nii internetis kui ka väljaspool seda toimivate sektorite puhul. Lauskontrolle tuleks läbi viia eelkõige seal, kus turusuundumused, tarbijate kaebused või muud näitajad viitavad sellele, et võib olla toimunud või võib toimuda tarbijaõiguste kaitset käsitlevate liidu õigusaktide rikkumine.

(38) Tarbijate kaebustega seotud andmed võivad aidata liidu ja liikmesriigi tasandi poliitikakujundajatel hinnata tarbijaturgude toimimist ja avastada rikkumisi. Selliste andmete vahetamist liidu tasandil tuleks edendada.

(39) On oluline, et niivõrd kui see on vajalik käesoleva määruse eesmärkide saavutamisele kaasaaitamiseks, teavitaksid liikmesriigid üksteist ja komisjoni oma tegevusest tarbijate õiguste kaitsmisel, sealhulgas tarbijate esindajate tegevuse toetamisest, tarbijavaidluste kohtuvälise lahendamise eest vastutavate organite tegevuse toetamisest ja tarbijate toetamisest juurdepääsul õigusemõistmisele. Koostöös komisjoniga peaksid liikmesriigid suutma tegutseda ühiselt tarbijapoliitikaalase teabe vahetamisel eespool nimetatud valdkondades.

(40) Õigusaktide täitmise tagamisega seotud probleemid ulatuvad liidu piiridest väljapoole ja liidu tarbijate huve tuleb kolmandate riikide petturlike kauplejate eest kaitsta. Seega on kolmandate riikidega vaja pidada läbirääkimisi rahvusvaheliste lepingute üle, mis käsitlevad vastastikust abi tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide täitmise tagamisel. Kõnealused rahvusvahelised lepingud peaksid hõlmama käesoleva määrusega reguleeritavat teemat ning nende üle tuleks pidada läbirääkimisi liidu tasandil, et tagada liidu tarbijate optimaalne kaitse ja sujuv koostöö kolmandate riikidega.

(41) Pädevate asutuste vahelisele teabevahetusele kohaldatakse rangeid konfidentsiaalsusnõudeid ning ameti- ja ärisaladuse kaitse nõudeid tagamaks, et ei kahjustataks uurimisi ega kahjustataks ebaõiglaselt kauplejate mainet. Pädevad asutused peaksid tegema otsuse teabe avalikustamise kohta üksnes siis, kui see on asjakohane ja vajalik, ning tegutsedes kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega, võttes arvesse avalikke huvisid, nagu avalik julgeolek, tarbijate kaitse, rahvatervis ja keskkonnakaitse ning kriminaaluurimiste nõuetekohane läbiviimine, ning seda juhtumipõhiselt.

(42) Selleks et suurendada koostöövõrgustiku läbipaistvust ning parandada teadlikkust tarbijate ja avalikkuse seas üldiselt, peaks komisjon koostama iga kahe aasta järel ülevaate käesoleva määrusega sätestatud jõustamisraamistiku raames kogutud teabest, statistikast ja arengusuundumustest tarbijaõiguse täitmise tagamise valdkonnas ning tegema selle üldsusele kättesaadavaks.

(43) Laiaulatuslikud rikkumised tuleks lahendada tulemuslikult ja tõhusalt. Selle saavutamiseks tuleks võtta kasutusele õigusaktide täitmise tagamise alaste prioriteetide iga kahe aasta tagant toimuva vahetamise süsteem.

(44) Selleks et tagada käesoleva määruse rakendamise ühetaolised tingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused andmebaasi toimimiseks vajaliku praktilise ja tegevuskorra kehtestamiseks. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ([1]).

(45) Käesolev määrus ei piira liidu valdkondlikke eeskirju, mis näevad ette valdkondlike reguleerimisasutuste vahelise koostöö ega liidu valdkondlikke kohaldatavaid eeskirju, mis käsitlevad kõnealuste eeskirjade rikkumistest tuleneva kahju hüvitamist tarbijatele. Käesolev määrus ei piira liidu muudes sektoripõhistes õigusaktides ette nähtud koostöösüsteemide ja -võrgustike kasutamist. Käesolev määrus soodustab koostööd ja koordineerimist tarbijakaitsevõrgustiku ning liidu sektoripõhiste õigusaktide alusel asutatud reguleerimisasutuste võrgustike seas. Käesoleva määrusega ei tohiks piirata tsiviil- ja kriminaalasjades tehtava õigusalase koostöö raames võetavate meetmete kohaldamist liikmesriikides.

(46) Käesoleva määrusega ei piirata õigust taotleda individuaalset või kollektiivset hüvitist, mille suhtes kohaldatakse liikmesriigi õigust, ega nähta ette nende taotluste täitmise tagamist.

(47) Käesoleva määruse kontekstis tuleks kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 45/2001, ([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2016/679 ([3]) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2016/680 ([4]).

(48) Käesolev määrus ei piira nende kohaldatavate liidu õigusnormide kohaldamist, mis puudutavad liidu sektoripõhiste õigusaktide alusel asutatud siseriiklike reguleerimisasutuste õigusi. Vajaduse ja võimaluse korral peaksid kõnealused asutused kasutama neile liidu õiguse ja siseriikliku õigusega antud õigusi käesoleva määrusega hõlmatud rikkumiste lõpetamiseks või keelustamiseks ning abistama selles pädevaid asutusi.

(49) Käesolev määrus ei piira pädevate asutuste ja Euroopa Pangandusjärelevalve rolli ega õigusi seoses tarbijate kollektiivsete huvide kaitsega maksekonto teenuste või elamukinnisvaraga seotud tarbijakrediidilepingutega seotud küsimustes, mis tulenevad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivist 2014/17/EL ([5]) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivist 2014/92/EL ([6]).

(50) Arvestades direktiivide 2014/17/EL ja 2014/92/EL kohaseid olemasolevaid koostöömehhanisme, ei peaks vastastikuse abi mehhanismi kohaldama kõnealuste direktiivide liidusiseste rikkumiste korral.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1).

([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/680, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset seoses pädevates asutustes isikuandmete töötlemisega süütegude tõkestamise, uurimise, avastamise ja nende eest vastutusele võtmise või kriminaalkaristuste täitmisele pööramise eesmärgil ning selliste andmete vaba liikumist ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu raamotsus 2008/977/JSK (ELT L 119, 4.5.2016, lk 89).

([5]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/17/EL elamukinnisvaraga seotud tarbijakrediidilepingute kohta ning millega muudetakse direktiive 2008/48/EÜ ja 2013/36/EL ja määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 60, 28.2.2014, lk 34).

([6]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta direktiiv 2014/92/EL maksekontoga seotud tasude võrreldavuse, maksekonto evahetamise ja põhimaksekontole juurdepääsu kohta (ELT L 257, 28.8.2014, lk 214).

(51) Käesolev määrus ei piira nõukogu määruse nr 1 ([1]) kohaldamist.

(52) Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ja järgitakse põhimõtteid, mida on tunnustatud eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste hartas ja mis on esindatud liikmesriikide põhiseaduslikes tavades. Seepärast tuleks käesolevat määrust tõlgendada ja kohaldada kooskõlas nende õiguste ja põhimõtetega, sealhulgas väljendusvabaduse ning meediavabaduse ja meedia mitmekesisusega seotud õiguste ja põhimõtetega. Käesolevas määruses sätestatud miinimumõiguste kasutamisel peaksid pädevad asutused leidma sobiva tasakaalu põhiõigustega, näiteks kõrgetasemelise tarbijakaitse, ettevõtlusvabaduse ja teabevabadusega kaitstud huvide vahel.

(53) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt tarbijakaitsealaste õigusaktide täitmise tagamise eest vastutavate liikmesriigi asutuste vahelist koostööd, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada seetõttu, et üksinda tegutsedes ei suuda nad tagada koostööd ja koordineerimist, küll aga saab seda eesmärki selle territoriaalse ja isikulise kohaldamisala tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Nimetatud artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(54) Määrus (EÜ) nr 2006/2004 tuleks seetõttu kehtetuks tunnistada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

SISSEJUHATAVAD SÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesoleva määrusega kehtestatakse tingimused, mille alusel teevad tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide täitmise tagamise eest vastutavaks määratud liikmesriikide pädevad asutused üksteise ja komisjoniga koostööd ning kooskõlastavad tegevusi, et tagada kõnealuste õigusaktide järgimine ja siseturu tõrgeteta toimimine ning tõhustada tarbijate majandushuvide kaitset.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse liidusiseste rikkumiste, laiaulatuslike rikkumiste ja liidu mõõtmega laiaulatuslike rikkumiste suhtes isegi juhul, kui need rikkumised on lõppenud enne, kui õigusakti täitmise tagamist alustati või see lõpule viidi.

2. Käesolev määrus ei piira liidu rahvusvahelise eraõiguse normide, eelkõige kohtualluvust ning kohaldatavat õigust reguleerivate õigusnormide kohaldamist.

3. Käesolev määrus ei piira tsiviil- ja kriminaalasjades tehtava õigusalase koostööga seotud meetmete kohaldamist liikmesriikides, eelkõige Euroopa õigusalase koostöö võrgustiku toimimist.

4. Käesolev määrus ei piira liikmesriikide nende lisakohustuste täitmist, mis on seotud vastastikuse abiga tarbijate kollektiivsete majandushuvide kaitsmisel, sealhulgas kriminaalasjades, mis tulenevad muudest õigusaktidest, sealhulgas kahe- ja mitmepoolsetest lepingutest.

5. Käesolev määrus ei piira Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/22/EÜ ([2]) kohaldamist.

6. Käesolev määrus ei piira võimalust võtta liikmesriigi õiguse alusel täiendavaid avalik-õiguslikke või eraõiguslikke õigusaktide täitmise tagamise meetmeid.

7. Käesolev määrus ei piira isikuandmete töötlemisel üksikisikute kaitseks kehtestatud liidu asjakohase õiguse kohaldamist.

8. Käesolev määrus ei piira siseriikliku õiguse kohaldamist, mida kohaldatakse tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide rikkumisega tarbijatele põhjustatud kahju hüvitamise suhtes.

9. Käesolev määrus ei piira pädevate asutuste õigust läbi viia uurimisi ja võtta õigusaktide täitmise tagamise meetmeid rohkem kui ühe käesoleva määrusega hõlmatud sarnaseid rikkumisi toime pannud kaupleja suhtes.

([1]) Nõukogu määrus nr 1, millega määratakse kindlaks Euroopa Majandusühenduses kasutatavad keeled (EÜT 17, 6.10.1958, lk 385).
([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiv 2009/22/EÜ tarbijate huve kaitsvate ettekirjutuste kohta (ELT L 110, 1.5.2009, lk 30).

10. Käesoleva määruse III peatükki ei kohaldata direktiivide 2014/17/EL ja 2014/92/EL liidusiseste rikkumiste suhtes.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „tarbijate huve kaitsvad liidu õigusaktid“ – käesoleva määruse lisas loetletud määrused ja direktiivid liikmesriikide siseriiklikku õiguskorda üle võetud kujul;

2) „liidusisene rikkumine“ – tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktidega vastuolus olev tegevus või tegevusetus, mis on kahjustanud, kahjustab või võib tõenäoliselt kahjustada nende tarbijate kollektiivseid huve, kes elavad muus liikmesriigis kui see, kus

   a) tegevus või tegevusetus alguse sai või toimus,

   b) on tegevuse või tegevusetuse eest vastutava kaupleja asukoht või

   c) võib leida tegevusega või tegevusetusega seotud tõendeid või kaupleja varasid;

3) „laiaulatuslik rikkumine“ –

   a) tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktidega vastuolus olev tegevus või tegevusetus, mis on kahjustanud, kahjustab või võib tõenäoliselt kahjustada nende tarbijate kollektiivseid huvide, kes elavad vähemalt kahes muus liikmesriigis kui see, kus

      i) tegevus või tegevusetus alguse sai või toimus,

      ii) on tegevuse või tegevusetuse eest vastutava kaupleja asukoht või

      iii) võib leida tegevusega või tegevusetusega seotud tõendeid või kaupleja varasid, või

   b) tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktidega vastuolus olev tegevus või tegevusetus, mis on kahjustanud, kahjustab või võib tõenäoliselt kahjustada tarbijate kollektiivseid huve ja millel on ühiseid tunnuseid sealhulgas sama ebaseaduslik tava, sama huvi rikkumine ja toimepanemine sama kaupleja poolt samaaegselt vähemalt kolmes liikmesriigis;

4) „liidu mõõtmega laiaulatuslik rikkumine“ – laiaulatuslik rikkumine, mis on kahjustanud, kahjustab või võib tõenäoliselt kahjustada tarbijate kollektiivseid huve vähemalt kahes kolmandikus liikmesriikides, mille elanikkond moodustab kokku vähemalt kaks kolmandikku liidu elanikkonnast;

5) „käesoleva määrusega hõlmatud rikkumised“ – liidusisesed rikkumised, laiaulatuslikud rikkumised ja liidu mõõtmega laiaulatuslikud rikkumised;

6) „pädev asutus“ – riiklikul, piirkondlikul või kohalikul tasandil asutatud ametiasutus, kelle liikmesriik on määranud vastutama tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide täitmise tagamise eest;

7) „ühtne kontaktasutus“ – liikmesriigi määratud ametiasutus, kes vastutab käesoleva määruse kohaldamise koordineerimise eest selles liikmesriigis;

8) „määratud asutus“ – liikmesriigi määratud asutus, kellel on õigustatud huvi lõpetada või keelustada tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide rikkumine, kellele pädev asutus on teinud ülesandeks koguda vajalikku teavet ja võtta vajalikke täitmise tagamise meetmeid, mis on nimetatud asutusele liikmesriigi õiguse alusel võimaldatud, et rikkumine lõpetada või keelustada, ja kes tegutseb selle pädeva asutuse nimel;

9) „taotluse esitanud asutus“ – pädev asutus, kes esitab vastastikuse abi taotluse;

10) „taotluse saanud asutus“ – pädev asutus, kellele esitatakse vastastikuse abi taotlus;

11) „kaupleja“ – füüsiline või juriidiline isik, olenemata sellest, kas viimane on era- või avalik-õiguslikus omandis, kes tegutseb – kaasa arvatud teiste isikute kaudu, kes tegutsevad tema nimel või ülesandel – eesmärgil, mis on seotud tema kaubandus-, majandus-, ametialase- või kutsetegevusega;

12) „tarbija“ – füüsiline isik, kes tegutseb eesmärgil, mis ei ole seotud tema kaubandus-, majandus-, ametialase või kutsetegevusega;

13) „tarbijakaebus“ – asjakohaste tõenditega varustatud avaldus selle kohta, et kaupleja on rikkunud, rikub või võib tõenäoliselt rikkuda tarbijate huve kaitsvaid liidu õigusakte;

14) „tarbijate kollektiivsete huvide kahjustamine“ – liidusisestest rikkumistest, laiaulatuslikest rikkumistest või liidu mõõtmega laiaulatuslikust rikkumisest tingitud mitmete tarbijate huvide tegelik või potentsiaalne kahjustamine;

15) „veebiliides“ – tarkvara, sealhulgas veebisait, selle osa või rakendused, mida haldab kaupleja või mida hallatakse tema nimel ja mille kaudu antakse tarbijatele juurdepääs kaupleja kaupadele või teenustele;

16) „lauskontrollid“ – tarbijaturgude ühisuurimised samaaegsete koordineeritud kontrollide kaudu, et kontrollida tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide täitmist või tuvastada nende õigusaktide rikkumisi.

Artikkel 4

Aegumistähtaegadest teavitamine

Kõik ühtsed kontaktasutused teavitavad komisjoni oma liikmesriigis kehtivatest aegumistähtaegadest, mida kohaldatakse artikli 9 lõikes 4 osutatud õigusaktide täitmise tagamise meetmete suhtes. Komisjon teeb teavitatud aegumistähtaegadest kokkuvõtte ja teeb selle pädevatele asutustele kättesaadavaks.

II PEATÜKK

PÄDEVAD ASUTUSED JA NENDE ÕIGUSED

Artikkel 5

Pädevad asutused ja ühtsed kontaktasutused

1. Iga liikmesriik määrab ühe või mitu käesoleva määruse kohaldamise eest vastutavat pädevat asutust ja ühtse kontaktasutuse.

2. Pädevad asutused täidavad käesolevast määrusest tulenevaid kohustusi nii nagu nad tegutseks omaenda liikmesriigi tarbijate nimel ja omal kulul.

3. Igas liikmesriigis vastutab ühtne kontaktasutus käesoleva määrusega hõlmatud rikkumiste osas pädevate asutuste, artiklis 6 osutatud muude ametiasutuste ja, kui see on asjakohane, muude määratud asutuste poolt rakendatavate uurimis- ja täitmise tagamise meetmete koordineerimise eest.

4. Liikmesriigid tagavad, et pädevatel asutustel ja ühtsetel kontaktasutustel on käesoleva määruse kohaldamiseks vajalikud vahendid, sealhulgas piisavad eelarvelised ja muud ressursid, oskusteave, menetlused ja muu korraldus.

5. Kui liikmesriigi territooriumil on rohkem kui üks pädev asutus, tagab liikmesriik, et nende pädevate asutuste vastavad ülesanded on selgelt piiritletud ja et nad teevad nende ülesannete tulemuslikuks täitmiseks tihedat koostööd.

Artikkel 6

Käesoleva määruse kohaldamiseks tehtav koostöö liikmesriikides

1. Käesoleva määruse nõuetekohaseks kohaldamiseks tagab iga liikmesriik, et tema pädevad asutused, muud ametiasutused ja, kui see on asjakohane, määratud asutused teevad omavahel tõhusalt koostööd.

2. Lõikes 1 osutatud muud ametiasutused võtavad pädeva asutuse taotlusel kõik vajalikud ja neile siseriiklike õigusaktide alusel kättesaadavad meetmed, et käesoleva määrusega hõlmatud rikkumised lõpetada või keelustada.

3. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 1 osutatud muudel ametiasutustel oleksid vajalikud vahendid ja õigused pädevate asutustega koostöö tegemiseks käesoleva määruse kohaldamisel. Kõnealused muud ametiasutused teavitavad pädevaid asutusi regulaarselt käesoleva määruse kohaldamisel rakendatud meetmetest.

Artikkel 7

Määratud asutuste roll

1. Vajaduse korral võib pädev asutus („korraldusi andev asutus“) kooskõlas siseriikliku õigusega anda määratud asutusele korralduse koguda vajalikku teavet käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise kohta või võtta talle siseriikliku õiguse kohaselt kättesaadavaid vajalikke õigusaktide täitmise tagamise meetmeid kõnealuse rikkumise lõpetamiseks või keelustamiseks. Korraldusi andev asutus annab määratud asutusele korralduse üksnes siis, kui pärast taotluse esitanud asutusega või muude käesoleva määrusega hõlmatud rikkumisest mõjutatud pädevate asutustega konsulteerimist on nii taotluse esitanud asutus kui ka taotluse saanud asutus või kõik asjaomased pädevad asutused ühel meelel, et määratud asutus tõenäoliselt saab vajaliku teabe või lõpetab või keelustab rikkumise vähemalt sama tulemuslikult ja tõhusalt kui seda teeks korraldusi andev asutus.

2. Kui taotluse esitanud asutus või muud käesoleva määrusega hõlmatud rikkumisest mõjutatud pädevad asutused on seisukohal, et lõikes 1 sätestatud tingimused ei ole täidetud, teavitavad nad korraldusi andvat asutust sellest viivitamata kirjalikult, esitades oma seisukoha põhjendused. Kui korraldusi andev asutus seda seisukohta ei jaga, võib ta edastada küsimuse komisjonile, kes koostab antud küsimuses viivitamata arvamuse.

3. Korraldusi andev asutus on jätkuvalt kohustatud koguma vajalikku teavet või võtma vajalikke õigusaktide täitmise tagamise meetmeid, kui:

a) määratud asutus ei suuda saada vajalikku teavet või lõpetada või keelustada viivitamatult käesoleva määrusega hõlmatud rikkumine, või

b) käesoleva määrusega hõlmatud rikkumisest mõjutatud pädevad asutused ei ole ühel meelel, et korralduse võib lõike 1 kohaselt määratud asutusele anda.

4. Korraldusi andev asutus võtab kõik vajalikud meetmed, et hoida ära sellise teabe avaldamist, mille suhtes kohaldatakse artiklis 33 sätestatud konfidentsiaalsuse ning ameti- ja ärisaladuse nõudeid.

Artikkel 8

Teatamine ja nimekirjad

1. Iga liikmesriik edastab komisjonile viivitamatult järgmise teabe ning teavitab kõikidest sellesse tehtavatest muudatustest:

a) pädevate asutuste, ühtse kontaktasutuse, määratud asutuste või artikli 27 lõike 1 kohaselt välishoiatusi andvate üksuste identifitseerimis- ja kontaktandmed; ning

b) teave pädevate asutuste struktuuri, õiguste ja ülesannete kohta.

2. Komisjon haldab ja ajakohastab oma veebisaidil avalikult kättesaadavat nimekirja pädevatest asutustest, ühtsetest kontaktasutustest, määratud asutustest ja artikli 27 lõigete 1 ja 2 kohaselt välishoiatusi andvatest üksustest.

Artikkel 9

Pädevate asutuste minimaalsed õigused

1. Pädeval asutusel on käesoleva määruse kohaldamiseks minimaalselt vajalikud käesoleva artikli lõigetes 3, 4, 6 ja 7 sätestatud uurimis- ja õigusaktide täitmise tagamise õigused ning ta kasutab neid õigusi vastavalt artiklile 10.

2. Olenemata lõikest 1 võivad liikmesriigid otsustada mitte anda kõigile pädevatele asutustele kõiki õigusi, tingimusel et iga käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise suhtes saab vajaduse korral kõiki õigusi kooskõlas artikliga 10 tulemuslikult kasutada.

3. Pädevatel asutustel on vähemalt järgmised uurimisõigused:

a) õigus saada juurdepääs asjakohastele käesoleva määrusega hõlmatud rikkumisega seotud mis tahes vormis või vormingus dokumentidele, andmetele ja teabele, olenemata nende talletamiseks kasutatavast andmekandjast või kohast;

b) õigus nõuda oma liikmesriigi igalt ametiasutuselt, organilt ja ametilt ja igalt füüsiliselt või juriidiliselt isikult asjakohase, mis tahes vormis või vormingus teabe, andmete või dokumentide esitamist, olenemata nende talletamiseks kasutatavast andmekandjast või kohast, eesmärgiga tuvastada, kas on esinenud või esineb käesoleva määrusega hõlmatud rikkumine, ja eesmärgiga teha kindlaks sellise rikkumise üksikasjad, sealhulgas jälgida finants- ja andmevoogusid, teha kindlaks finants- ja andmevoogudega seotud isikuid ning selgitada välja teavet pangakontode kohta ja veebisaitide omanikke;

c) õigus teostada vajalikke kohapealseid kontrolle, mis hõlmab õigust siseneda kõikidesse ruumidesse, maatükkidele ja transpordivahenditesse, mida uurimisalune kaupleja kasutab eesmärkidel, mis on seotud tema kaubandus-, majandus-, ametialase või kutsetegevusega, või nõuda seda teistelt ametiasutustelt, eesmärgiga uurida, arestida, teha või hankida koopiaid teabest, andmetest või dokumentidest olenemata nende talletamiseks kasutatavast andmekandjast; õigus arestida teavet, andmeid ja dokumente uurimiseks vajalikuks ajaks ja vajalikus ulatuses; õigus nõuda uurimisaluse kaupleja esindajalt või töötajalt selgitusi faktiliste asjaolude kohta, teavet, andmeid ja dokumente uurimise esemega seonduva kohta ning talletada vastused;

d) õigus osta tooteid ja teenuseid kontrollostudena, vajaduse korral variisikuna, et avastada käesoleva määrusega hõlmatud rikkumisi ning koguda tõendeid, sealhulgas õigus kaupu ja teenuseid kontrollida ning jälgida, uurida, demonteerida ja katsetada.

4. Pädevatel asutustel on õigusaktide täitmise tagamisel vähemalt järgmised õigused:

a) õigus võtta vastu ajutisi meetmeid, et hoida ära tarbijate kollektiivsetele huvidele tõsise kahju tekkimise oht;

b) õigus püüda saavutada, et käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise eest vastutav kaupleja võtaks kohustuse rikkumine lõpetada, või õigus nõustuda kaupleja kohustuse võtmisega;

c) õigus saada kauplejalt kaupleja algatusel olukorra heastamiseks täiendavate kohustuste võtmist tarbijate kasuks, kellele on väidetavast käesoleva määrusega hõlmatud rikkumisest tekkinud kahju, või kui see on asjakohane, püüda saavutada, et kaupleja võtaks kohustuse, mis pakuks nimetatud rikkumisest mõjutatud tarbijatele piisavaid õiguskaitsevahendeid;

d) kui see on kohaldatav, õigus teavitada asjakohasel viisil käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise tagajärjel väidetavalt kahju kannatanud tarbijaid hüvitise taotlemise võimalustest siseriikliku õiguse alusel;

e) õigus teha kauplejale kirjalik korraldus käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise lõpetamiseks;

f) õigus lõpetada või keelustada käesoleva määrusega hõlmatud rikkumised;

g) kui puuduvad muud tõhusad võimalused käesoleva määrusega hõlmatud rikkumiste lõpetamiseks või keelustamiseks et hoida ära tarbijate kollektiivsetele huvidele tõsise kahju tekkimise oht:

   i) õigus eemaldada veebiliidese infosisu või piirata sellele juurdepääsu või anda korraldus veebiliidesele juurdepääsul tarbijatele selgesõnalise hoiatuse kuvamiseks;

   ii) õigus anda veebimajutusteenuse pakkujale korraldus veebiliidese sisu eemaldamiseks, blokeerimiseks või sellele juurdepääsu piiramiseks, või

   iii) kui see on asjakohane, õigus anda domeeniregistritele või domeeniregistrite pidajatele korraldus täielikult kvalifitseeritud domeeninimi kustutada ning võimaldada asjaomasel pädeval asutusel see registreerida;

   sealhulgas nõuda kolmandalt isikult või muult ametiasutuselt nende meetmete rakendamist;

h) õigus määrata karistusi, näiteks trahve või perioodilisi karistusmakseid, käesoleva määrusega hõlmatud rikkumiste eest, ning käesoleva määruse kohaselt vastu võetud otsuste, korralduste, ajutiste meetmete, kaupleja kohustuste või muude meetmete järgimata jätmise eest.

Punktis h osutatud karistused peavad olema mõjusad, proportsionaalsed ja hoiatavad, kooskõlas tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktides sätestatud nõuetega. Eelkõige tuleks asjakohaselt arvesse võtta vastavalt vajadusele nimetatud rikkumise laadi, raskusastet ja kestust.

5. Õigust määrata käesoleva määrusega hõlmatud rikkumiste eest karistusi, näiteks trahve või perioodilisi karistusmakseid, kohaldatakse tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide iga rikkumise korral, kui asjakohase lisas loetletud liidu õigusaktiga on karistused ette nähtud. See ei piira liikmesriigi asutuste siseriikliku õiguse kohast õigust määrata karistusi, näiteks haldus- või muid trahve või perioodilisi karistusmakseid, kui tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktidega ei ole karistusi ette nähtud.

6. Pädevatel asutustel on õigus alustada omal algatusel uurimisi või menetlusi käesoleva määrusega hõlmatud rikkumiste lõpetamiseks või keelustamiseks.

7. Pädevad asutused võivad avaldada kõik käesoleva määruse kohaselt vastu võetud lõplikud otsused, kaupleja võetud kohustused ja korraldused, sealhulgas käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise eest vastutava kaupleja identifitseerimisandmed.

8. Pädevad asutused võivad vajaduse korral konsulteerida tarbijaorganisatsioonide, kauplejate ühenduste, määratud asutuste ja teiste asjaomaste isikutega käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise lõpetamiseks ette pandud kohustuste tulemuslikkuse üle.

Artikkel 10

Minimaalsete õiguste kasutamine

1. Artiklis 9 sätestatud õigusi kasutatakse kas:

a) pädevate asutuste omal algatusel;

b) pöördudes teiste pädevate asutuste või muude ametiasutuste poole, kui see on asjakohane;

c) andes korraldusi määratud asutustele, kui see on kohaldatav, või

d) pöördudes kohtusse, kes on pädev vajalikku otsust langetama, esitades asjakohasel juhul apellatsioonkaebuse, kui vajalikku otsust käsitlevat taotlust ei rahuldata.

2. Käesoleva määruse kohaldamisel peab artiklis 9 sätestatud õiguste rakendamine ja kasutamine olema proportsionaalne ning kooskõlas liidu ja liikmesriikide õigusega, sealhulgas kohaldatavate menetluslike tagatiste ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartas sätestatud põhimõtetega. Käesoleva määruse kohaldamisel võetud uurimis- ja õigusaktide täitmise tagamise meetmed peavad olema asjakohased, arvestades tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide rikkumise laadi ja rikkumisest tuleneva tegeliku või võimaliku kahju olemust.

III PEATÜKK

VASTASTIKUSE ABI MEHHANISM

Artikkel 11

Teabenõuded

1. Taotluse saanud asutus edastab taotluse esitanud asutuse nõudmisel taotluse esitanud asutusele viivitamata ja igal juhul 30 päeva jooksul, kui ei ole kokku lepitud teisiti, asjakohase teabe, mida on vaja selle kindlakstegemiseks, kas liidusisene rikkumine on toimunud või toimub ning selleks et rikkumine lõpetada.

2. Taotluse saanud asutus viib läbi asjakohased ja vajalikud uurimised või rakendab muid taotletud teabe kogumiseks vajalikke või asjakohaseid meetmeid. Vajaduse korral tehakse kõnealused uurimised muude ametiasutuste või määratud asutuste kaasabil.

3. Taotluse esitanud asutuse nõudmisel võib taotluse saanud asutus lubada taotluse esitanud asutuse ametnikel viibida taotluse saanud asutuse ametnike tehtavate uurimistoimingute juures.

Artikkel 12

Õigusaktide täitmise tagamise meetmete taotlused

1. Taotluse saanud asutus võtab taotluse esitanud asutuse nõudmisel liidusisese rikkumise lõpetamiseks või keelustamiseks viivitamata kõik vajalikud ja proportsionaalsed õigusaktide täitmise tagamise meetmed, kasutades artiklis 9 sätestatud õigusi ja talle siseriikliku õiguse alusel antud lisaõigusi. Taotluse saanud asutus määrab liidusisese rikkumise lõpetamiseks või keelustamiseks vajalikud asjakohased õigusaktide täitmise tagamise meetmed ning rakendab neid viivitamata, kuid hiljemalt kuue kuu jooksul pärast taotluse saamist, kui nimetatud tähtaja pikendamiseks ei esitata konkreetseid põhjuseid. Asjakohasel juhul määrab taotluse saanud asutus liidusiseste rikkumiste eest vastutavale kauplejale karistusi, näiteks trahve või perioodilisi karistusmakseid. Taotluse saanud asutus võib nõustuda kaupleja poolt kaupleja omal algatusel olukorra heastamiseks täiendavate kohustuste võtmisega väidetavast liidusisesest rikkumisest mõjutatud tarbijate kasuks või võib vajaduse korral püüda saavutada, et kaupleja võtaks kohustuse pakkuda väidetavast rikkumisest mõjutatud tarbijatele piisavaid õiguskaitsevahendeid.

2. Taotluse saanud asutus teavitab taotluse esitanud asutust regulaarselt astutud sammudest ja meetmetest ning tema poolt kavandatud sammudest ja meetmetest. Taotluse saanud asutus kasutab artiklis 35 ettenähtud elektroonilist andmebaasi, et viivitamata teavitada taotluse esitanud asutust, teiste liikmesriikide pädevaid asutusi ja komisjoni võetud meetmetest ja nende mõjust liidusisesele rikkumisele, sealhulgas järgmisest:

a) kas määrati ajutisi meetmeid,

b) kas rikkumine lõppes,

c) millised meetmed on võetud ja kas neid meetmeid on rakendatud,

d) millises ulatuses on väidetavast rikkumisest mõjutatud tarbijatele pakutud heastamiskohustusi.

Artikkel 13

Vastastikuse abi taotluste menetlemine

1. Vastastikuse abi taotluste korral esitab taotluse esitanud asutus kogu teabe, mis on taotluse saanud asutusele taotluse rahuldamiseks vajalik, sealhulgas esitab ta kõik vajalikud tõendid, mida on võimalik saada ainult taotluse esitanud asutuse liikmesriigis.

2. Taotluse esitanud asutus saadab sellise taotluse vastastikuseks abiks taotluse saanud asutuse liikmesriigi ühtsele kontaktasutusele ja teavitamise eesmärgil oma liikmesriigi ühtsele kontaktasutusele. Taotluse saanud asutuse liikmesriigi ühtne kontaktasutus edastab taotlused viivitamata asjakohasele pädevale asutusele.

3. Vastastikuse abi taotlused ja kogu nendega seonduv teave esitatakse kirjalikult, kasutades standardvorme, ning need edastatakse elektrooniliselt artikli 35 kohaselt loodud andmebaasi kaudu.

4. Asjaomased pädevad asutused lepivad kokku vastastikuse abi taotluste ja nendega seonduva teabe puhul kasutatavates keeltes.

5. Kui keelte suhtes kokkuleppele ei jõuta, saadetakse vastastikuse abi taotlused taotluse esitanud asutuse liikmesriigi ametlikus keeles, või ühes ametlikest keeltest ja vastused taotluse saanud asutuse liikmesriigi ametlikus keeles, või ühes ametlikest keeltest. Sel juhul on iga pädev asutus vastutav taotluste, vastuste ja muude teiselt pädevalt asutuselt saadavate dokumentide vajaliku tõlkimise eest.

6. Taotluse saanud asutus vastab otse taotluse esitanud asutusele ning taotluse esitanud ja saanud asutuse liikmesriikide ühtsetele kontaktasutustele.

Artikkel 14

Vastastikuse abi taotluse täitmisest keeldumine

1. Taotluse saanud asutus võib keelduda artikli 11 kohases teabenõudes taotletud teabe andmisest, kui kehtib mõni järgmistest tingimustest:

a) pärast taotluse esitanud asutusega konsulteerimist ilmneb, et taotletud teave ei ole taotluse esitanud asutusele vajalik selleks, et kindlaks teha, kas liidusisene rikkumine on toimunud või toimumas või kas on põhjust kahtlustada, et rikkumine võib toimuda;

b) kui taotluse esitanud asutus ei nõustu, et selle teabe suhtes kohaldatakse artiklis 33 sätestatud konfidentsiaalsust ning ameti- ja ärisaladust käsitlevaid sätteid;

c) sama liidusisese rikkumise suhtes ja sama kaupleja vastu on taotluse saanud või esitanud asutuse liikmesriigi õigusasutustes juba algatatud eeluurimine või alustatud kohtumenetlust.

2. Taotluse saanud asutus võib keelduda artikli 12 alusel esitatud õigusaktide täitmise tagamise meetmete taotluse rahuldamisest pärast taotluse esitanud asutusega konsulteerimist, kui kehtib mõni järgmistest tingimustest:

a) sama kaupleja suhtes on seoses sama liidusisese rikkumisega juba algatatud kriminaaluurimine või kohtumenetlus või selle kohta on olemas kohtuotsus, kohtulik kokkulepe või kohtumäärus taotluse saanud asutuse liikmesriigi õigusasutustes;

b) liidusisese rikkumise kiireks ja tõhusaks lõpetamiseks või keelustamiseks on sama liidusisese rikkumise suhtes ja sama kaupleja vastu taotluse saanud asutuse liikmesriigis juba algatatud vajalikud õigusaktide täitmise tagamise meetmed või selle kohta on juba tehtud haldusotsus;

c) pärast taotluse saanud asutuse tehtud asjakohaseid uurimistoiminguid jõuab taotluse saanud asutus järeldusele, et liidusisest rikkumist ei ole toimunud;

d) taotluse saanud asutus jõuab järeldusele, et taotluse esitanud asutus ei ole andnud artikli 13 lõike 1 kohaselt vajalikku teavet;

e) taotluse saanud asutus on nõustunud kaupleja võetud kohustusega lõpetada liidusisene rikkumine määratud tähtaja jooksul ja see tähtaeg ei ole veel möödunud.

Taotluse saanud asutus rahuldab siiski artikli 12 alusel esitatud õigusaktide täitmise tagamise meetmete taotluse, kui kaupleja ei täida tähtaja jooksul esimese lõigu punktis e osutatud kohustust, millega taotluse saanud asutus on nõustutud.

3. Taotluse saanud asutus teatab igast vastastikuse abi taotluse rahuldamisest keeldumisest taotluse esitanud asutusele ja komisjonile koos nimetatud keeldumise põhjustega.

4. Taotluse esitanud asutuse ja selle saanud asutuse vahelise eriarvamuse korral võib taotluse esitanud asutus või selle saanud asutus edastada küsimuse komisjonile, kes annab viivitamata arvamuse. Kui küsimust komisjonile ei edastata, võib viimane anda arvamuse omal algatusel. Komisjon võib oma arvamuse andmiseks paluda asjakohast teavet ja dokumente, mida taotluse esitanud asutus ja selle saanud asutus on omavahel vahetanud.

5. Komisjon teeb vastastikuse abi mehhanismi toimimise ning pädevate asutuste poolt vastastikuse abi taotluste käsitlemise korra ja tähtaegade järgimise järelevalvet. Komisjonil on juurdepääs vastastikuse abi taotlustele ning taotluse esitanud ja taotluse saanud asutuse vahel vahetatud teabele ja dokumentidele.

6. Vajaduse korral võib komisjon esitada liikmesriikidele suunised ja anda nõu, et tagada vastastikuse abi mehhanismi tulemuslik ja tõhus toimimine.

IV PEATÜKK

KOORDINEERITUD UURIMIS- JA ÕIGUSAKTIDE TÄITMISE TAGAMISE MEHHANISM LAIAULATUSLIKE RIKKUMISTE JA LIIDU MÕÕTMEGA LAIAULATUSLIKE RIKKUMISTE PUHUL

Artikkel 15

Liikmesriikide vaheliste otsuste tegemise kord

Käesoleva peatükiga hõlmatud küsimustes tegutsevad asjaomased pädevad asutused konsensuse alusel.

Artikkel 16

Koostöö üldpõhimõtted

1. Kui on põhjendatud kahtlus laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise toimumise kohta, teavitavad asjaomased pädevad asutused ja komisjon nimetatud rikkumisest viivitamata üksteist ja asjaomaseid ühtseid kontaktasutusi, andes artikli 26 kohased hoiatusteated.

2. Laiaulatuslikust rikkumisest või liidu mõõtmega laiaulatuslikust rikkumisest mõjutatud pädevad asutused koordineerivad oma võetavaid uurimis- ja õigusaktide täitmise tagamise meetmeid nende rikkumistega võitlemiseks. Nad vahetavad vajalikke tõendeid ja teavet ning annavad üksteisele ja komisjonile viivitamata mis tahes vajalikku abi.

3. Laiaulatuslikust rikkumisest või liidu mõõtmega lauaulatuslikust rikkumisest mõjutatud pädevad asutused tagavad vajalike tõendite ja teabe kogumise ning vajalike õigusaktide täitmise tagamise meetmete võtmise rikkumise lõpetamiseks või keelustamiseks.

4. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, ei mõjuta käesoleva määruse kohaldamine pädevate asutuste läbi viidavat siseriiklikku uurimist ja õigusaktide täitmise tagamise toiminguid sama rikkumise ja sama kaupleja suhtes.

5. Vajaduse korral võivad pädevad asutused kutsuda komisjoni ametnikke ning neid saatvaid muid komisjoni volitatud isikuid osalema käesoleva peatükiga hõlmatud koordineeritud uurimistes, õigusaktide täitmise tagamise toimingutes ja teistes meetmetes.

Artikkel 17

Koordineeritud tegevuse alustamine ja koordinaatori määramine

1. Laiaulatusliku rikkumise toimumise põhjendatud kahtluse korral alustavad nimetatud rikkumisest mõjutatud pädevad asutused nendevahelisel kokkuleppel põhinevat koordineeritud tegevust. Koordineeritud tegevuse alustamisest teavitatakse koheselt nimetatud rikkumisest mõjutatud ühtseid kontaktasutusi ja komisjoni.

2. Kahtlustatavast laiaulatuslikust rikkumisest mõjutatud pädevad asutused määravad enda seast ühe laiaulatuslikust rikkumisest mõjutatud pädeva asutuse, kes hakkab tegutsema koordinaatorina. Kui nimetatud pädevad asutused ei jõua koordinaatori osas kokkuleppele, võtab komisjon koordinaatori rolli.

3. Kui komisjonil on põhjendatud kahtlus liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise toimumise kohta, teavitab ta vastavalt artiklile 26 viivitamata sellest väidetavast rikkumisest mõjutatud liikmesriikide pädevaid asutusi ja ühtseid kontaktasutusi. Komisjon esitab oma teates võimaliku koordineeritud tegevust õigustavad põhjendused. Väidetavast liidu mõõtmega laiaulatuslikust rikkumisest mõjutatud pädevad asutused viivad läbi asjakohase uurimise, tuginedes nende käsutuses olevale või hõlpsasti kättesaadavale teabele. Väidetavast liidu mõõtmega laiaulatuslikust rikkumisest mõjutatud pädevad asutused teavitavad kooskõlas artikliga 26 ühe kuu jooksul pärast komisjonilt teate saamise kuupäeva selliste uurimiste tulemustest teisi nimetatud rikkumisest mõjutatud pädevaid asutusi, asjaomaseid ühtseid kontaktasutusi ja komisjoni. Kui selline uurimine näitab, et liidu mõõtmega laiaulatuslik rikkumine võib olla toimumas, alustavad rikkumisest mõjutatud pädevad asutused koordineeritud tegevust ning võtavad artiklis 19 ning vajaduse korral artiklites 20 ja 21 sätestatud meetmeid.

4. Lõikes 3 osutatud koordineeritud tegevust koordineerib komisjon.

5. Pädev asutus ühineb koordineeritud tegevusega, kui nimetatud koordineeritud tegevuse käigus ilmneb, et pädev asutus on laiaulatuslikust rikkumisest või liidu mõõtmega laiaulatuslikust rikkumisest mõjutatud.

Artikkel 18

Koordineeritud tegevuses osalemisest keeldumise põhjused

1. Pädev asutus võib keelduda koordineeritud tegevuses osalemisest järgmistel põhjustel:

a) selles pädeva asutuse liikmesriigis on sama rikkumise suhtes ja sama kaupleja vastu juba algatatud eeluurimine või alustatud kohtumenetlust, on tehtud kohtuotsus või sõlmitud kohtulik kokkulepe;

b) laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise kiireks ja tõhusaks lõpetamiseks või keelustamiseks on kõnealuses liikmesriigis sama rikkumise suhtes ja sama kaupleja vastu juba enne artikli 17 lõike 3 kohase hoiatusteate andmist käivitatud vajalikud õigusaktide täitmise tagamise meetmed või selle kohta on juba tehtud haldusotsus;

c) pärast asjakohaseid uurimistoiminguid on ilmne, et väidetava laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise tegelik või võimalik mõju selle pädeva asutuse liikmesriigis on väike ja sellel pädeval asutusel ei ole seega vaja õigusaktide täitmise tagamise meetmeid vastu võtta;

d) asjaomase pädeva asutuse liikmesriigis ei ole toimunud laiaulatuslikku rikkumist või liidu mõõtmega laiaulatuslikku rikkumist ja sellel pädeval asutusel ei ole seega vaja õigusaktide täitmise tagamise meetmeid vastu võtta;

e) pädev asutus on nõustunud laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise eest vastutava kaupleja võetud kohustusega lõpetada laiaulatuslik rikkumine selle pädeva asutuse liikmesriigis ning see kohustus on täidetud ja sellel pädeval asutusel ei ole vaja õigusaktide täitmise tagamise meetmeid vastu võtta.

2. Kui pädev asutus keeldub koordineeritud tegevuses osalemast, teatab ta oma otsusest viivitamata komisjonile ja laiaulatuslikust rikkumisest või liidu mõõtmega laiaulatuslikust rikkumisest mõjutatud teistele pädevatele asutustele ning asjaomastele ühtsetele kontaktasutustele, nimetades oma otsuse põhjused ning esitades vajalikud tõendavad dokumendid.

Artikkel 19

Uurimismeetmed koordineeritud tegevuse puhul

1. Koordineeritud tegevusest mõjutatud pädevad asutused tagavad, et uurimisi ja kontrolle tehakse tulemuslikult, tõhusalt ja koordineeritult. Nad püüavad uurimisi ja kontrolle teha üksteisega samaaegselt ning kui siseriiklik menetlusõigus seda võimaldab, siis kohaldada ajutisi meetmeid.

2. Vajaduse korral võib kasutada III peatüki kohast vastastikuse abi mehhanismi, eelkõige tõendite ja teabe kogumiseks muudest liikmesriikidest kui koordineeritud tegevusest mõjutatud liikmesriigid või eesmärgiga tagada, et asjaomane kaupleja ei hoidu kõrvale õigusaktide täitmise tagamise meetmetest.

3. Asjakohasel juhul esitavad asjaomased koordineeritud tegevusest mõjutatud pädevad asutused uurimise tulemuse ja hinnangu laiaulatusliku rikkumise kohta või, kui see on kohaldatav, liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise kohta asutuste vahel kokku lepitud ühises seisukohas.

4. Kui koordineeritud tegevusest mõjutatud pädevate asutuste vahel ei ole kokku lepitud teisiti, edastab koordineerija ühise seisukoha laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise eest vastutavale kauplejale. Laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise eest vastutavale kauplejale antakse võimalus ühises seisukohas sisalduvates küsimustes arvamust avaldada.

5. Asjakohasel juhul ja ilma et see piiraks artikli 15 või artiklis 33 sätestatud konfidentsiaalsust ning ameti- ja ärisaladust reguleerivate õigusnormide kohaldamist, otsustavad koordineeritud tegevusest mõjutatud pädevad asutused avaldada ühise seisukoha või selle osad oma veebisaitidel ning võivad küsida tarbijaorganisatsioonide, kauplejate ühenduste ja teiste asjaomaste osapoolte seisukohti. Komisjon avaldab asjaomaste pädevate asutuste nõusolekul kõnealuse ühise seisukoha või selle osad oma veebisaidil.

Artikkel 20

Kohustused koordineeritud tegevuse puhul

1. Artikli 19 lõike 3 kohaselt vastu võetud ühise seisukoha alusel võivad koordineeritud tegevusest mõjutatud pädevad asutused teha ettepaneku, et laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise eest vastutav kaupleja võtaks määratud tähtaja jooksul kohustuse rikkumine lõpetada. Samuti võib kaupleja omal algatusel teha ettepanekuid rikkumise lõpetamise kohustuse võtmiseks või nimetatud rikkumisest mõjutatud tarbijatele kahju heastamiseks.

2. Asjakohasel juhul ning ilma et see piiraks artiklis 33 sätestatud konfidentsiaalsust ning ameti- ja ärisaladust reguleerivate õigusnormide kohaldamist, võivad koordineeritud tegevusest mõjutatud pädevad asutused avaldada laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise eest vastutava kaupleja kavandatud kohustused oma veebisaitidel või, kui see on asjakohane, võib komisjon avaldada nimetatud kaupleja kavandatud kohustused oma veebisaidil, kui asjaomased pädevad asutused seda taotlevad. Pädevad asutused ja komisjon võivad küsida tarbijaorganisatsioonide ja kauplejate ühenduste ning teiste asjaomaste osapoolte seisukohti.

3. Koordineeritud tegevusest mõjutatud pädevad asutused hindavad ette pandud kohustusi ja edastavad selle hindamise tulemused laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise eest vastutavale kauplejale ning kui kaupleja võtab asjakohasel juhul kohustusi, mis pakuks õiguskaitsevahendeid, teavitavad sellest kaupleja rikkumise tagajärjel väidetavalt kahju saanud tarbijaid. Kui kohustused on laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise lõpetamiseks piisavad ja proportsionaalsed, nõustuvad pädevad asutused nende kohustustega ja määravad nende täitmiseks tähtaja.

4. Koordineeritud tegevusest mõjutatud pädevad asutused jälgivad kohustuste täitmist. Eelkõige tagavad nad, et laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise eest vastutav kaupleja annab koordinaatorile kohustuste täitmise edenemisest regulaarselt aru. Asjakohasel juhul võivad koordineeritud tegevusest mõjutatud pädevad asutused küsida tarbijaorganisatsioonide ja ekspertide seisukohti, et veenduda, kas kaupleja astutavad sammud on kohustustega kooskõlas.

Artikkel 21

Õigusaktide täitmise tagamise meetmed koordineeritud tegevuse puhul

1. Koordineeritud tegevusest mõjutatud pädevad asutused võtavad oma jurisdiktsiooni piires laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise eest vastutava kaupleja suhtes kõik vajalikud õigusaktide täitmise tagamise meetmed nimetatud rikkumise lõpetamiseks või keelustamiseks.

Asjakohasel juhul määravad nad laiaulatusliku rikkumise või liidu mõõtmega laiaulatusliku rikkumise eest vastutavale kauplejale karistusi, näiteks rahatrahve või perioodilisi karistusmakseid. Pädevad asutused võivad nõustuda kaupleja poolt kaupleja algatusel olukorra heastamiseks täiendavate kohustuste võtmisega väidetavast laiaulatuslikust rikkumisest või väidetavast liidu mõõtmega laiaulatuslikust rikkumisest mõjutatud tarbijate kasuks või asjakohasel juhul püüda saavutada kauplejatelt kohustuse võtmist, mis pakuks nimetatud rikkumisest mõjutatud tarbijatele piisavaid õiguskaitsevahendeid.

Õigusaktide täitmise tagamise meetmed on eriti asjakohased, kui

a) rikkumise kiireks ja tõhusaks lõpetamiseks või keelustamiseks on kiiresti vaja võtta õigusaktide täitmise tagamise meetmeid;

b) on ebatõenäoline, et rikkumise eest vastutava kaupleja võetud kohustuste tulemusel rikkumine lõpeb;

c) rikkumise eest vastutav kaupleja ei tee kohustuste võtmise ettepanekut enne asjaomaste pädevate asutuste sätestatud tähtaja möödumist;

d) kohustused, mida rikkumise eest vastutav kaupleja ette paneb ei ole piisavad rikkumise lõpetamise tagamiseks või, kui see on asjakohane, rikkumise tõttu kannatada saanud tarbijatele kahju heastamise tagamiseks; või

e) rikkumise eest vastutav kaupleja ei ole täitnud artikli 20 lõikes 3 osutatud tähtaja jooksul rikkumise lõpetamiseks võetud kohustusi või, kui see on asjakohane, ei ole suutnud rikkumise tõttu kannatada saanud tarbijatele kahju heastada.

2. Lõike 1 kohaseid õigusaktide täitmise tagamise meetmeid võetakse tulemuslikul, tõhusal ja koordineeritud viisil, et lõpetada või keelustada laiaulatuslik rikkumine või liidu mõõtmega laiaulatuslik rikkumine. Koordineeritud tegevusest mõjutatud pädevad asutused püüavad õigusaktide täitmise tagamise meetmeid võtta nimetatud rikkumisest mõjutatud liikmesriikides samaaegselt.

Artikkel 22

Koordineeritud tegevuse lõpetamine

1. Koordineeritud tegevus lõpetatakse, kui koordineeritud tegevusest mõjutatud pädevad asutused jõuavad järeldusele, et laiaulatuslik rikkumine või liidu mõõtmega laiaulatuslik rikkumine on lõppenud või keelustatud kõigis asjaomastes liikmesriikides või et sellist rikkumist ei toimunud.

2. Koordinaator teatab komisjonile ja vajaduse korral koordineeritud tegevusest mõjutatud liikmesriikide pädevatele asutustele ja ühtsetele kontaktasutustele viivitamata koordineeritud tegevuse lõpetamisest.

Artikkel 23

Koordinaatori roll

1. Artiklite 17 või 29 kohaselt määratud koordinaator täidab eelkõige järgmisi ülesandeid:

a) tagab, et asjaomaseid pädevaid asutusi ja komisjoni teavitatakse nõuetekohaselt ja õigeaegselt uurimise või vajaduse korral õigusaktide täitmise tagamise meetme edenemisest, samuti eeldatavatest järgmistest sammudest ja võetavatest meetmetest;

b) koordineerib ja jälgib asjaomaste pädevate asutuste käesoleva määruse kohaselt läbiviidavaid uurimistoiminguid;

c) koordineerib kõigi vajalike dokumentide koostamist ja jagamist asjaomaste pädevate asutuste ja komisjoni vahel;

d) hoiab ühendust kaupleja ning teiste uurimistoimingutest või vajaduse korral täitmise tagamise toimingutest mõjutatud osalistega, kui asjaomased pädevad asutused ja koordinaator ei ole teisiti kokku leppinud;

e) koordineerib vajadusel asjaomaste pädevate asutuste poolset hindamist, konsultatsioone ja järelevalvet ning teisi samme, mis on vajalikud asjaomaste kauplejate ette pandud kohustuste käsitlemiseks ja täitmiseks;

f) koordineerib vajadusel asjaomaste pädevate asutuste võetud täitmise tagamise toimingute läbiviimist;

g) koordineerib asjaomaste pädevate asutuste poolt III peatüki kohaselt esitatud vastastikuse abi taotluste esitamist.

2. Koordinaator ei vastuta asjaomaste pädevate asutuste tegevuse või tegevusetuse eest artiklis 9 sätestatud õiguste teostamisel.

3. Kui koordineeritud tegevus puudutab artikli 2 lõikes 10 osutatud liidu õigusaktide laiaulatuslikku rikkumist või liidu mõõtmega laiaulatuslikku rikkumist, kutsub koordinaator vaatleja rollis osalema Euroopa Pangandusjärelevalve.

Artikkel 24

Kasutatavad keeled

1. Pädevate asutuste poolt esitatavates teadetes ja kogu käesoleva peatükiga hõlmatud koordineeritud tegevuste ja lauskontrollidega seotud suhtluses kasutatavad keeled lepitakse kokku asjaomaste pädevate asutuste vahel.

2. Kui asjaomased pädevad asutused omavahel kokkuleppele ei jõua, on teated ja muu suhtlus teavet saatva liikmesriigi ametlikus keeles või ühes tema ametlikest keeltest. Sel juhul on iga asjaomane pädev asutus vastutav teiselt pädevalt asutuselt saadavate teadete, teavituste ja muude dokumentide tõlkimise eest, kui see on vajalik.

Artikkel 25

Kauplejatega suhtlemisel kasutatavad keeled

Käesolevas peatükis sätestatud menetluste puhul on kauplejal õigus kasutada suhtlemiseks selle liikmesriigi ametlikku keelt või üht ametlikest keeltest, mida kasutatakse ametlikel eesmärkidel selles liikmesriigis, milles on kaupleja asutamis- või asukoht.

V PEATÜKK

KOGU LIITU HÕLMAVAD TEGEVUSED

Artikkel 26

Hoiatusteated

1. Pädev asutus teatab komisjonile, teistele pädevatele asutustele ja ühtsetele kontaktasutustele viivitamata igast põhjendatud kahtlusest tema territooriumil toimuva käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise kohta, mis võib mõjutada teiste liikmesriikide tarbijate huve.

2. Komisjon teatab viivitamata asjaomastele pädevatele asutustele ja ühtsetele kontaktasutustele igast põhjendatud kahtlusest, et on toimunud käesoleva määrusega hõlmatud rikkumine.

3. Lõigete 1 ja 2 kohaselt teavitades ehk hoiatusteadet andes esitab pädev asutus või komisjon kahtlustatava käesoleva määrusega hõlmatud rikkumise kohta teavet ning eelkõige järgmise teabe, kui see on olemas:

a) tegevuse või tegevusetuse kirjeldus, mis kujutab endast rikkumist;

b) rikkumisega seotud toote või teenuse üksikasjad;

c) liikmesriikide nimed, keda rikkumine mõjutab või võib mõjutada;

d) kaupleja või kauplejate isik(ud), kes on või keda kahtlustatakse olevat rikkumise eest vastutav;

e) võimalike meetmete õiguslik alus, viidates siseriiklikele õigusaktidele ning lisas loetletud vastavatele liidu õigusaktide sätetele;

f) rikkumise suhtes algatatud kohtumenetluste, õigusaktide täitmise tagamise meetmete või muude meetmete kirjeldus ning nende kuupäevad ja kestus, samuti nende staatus;

g) kohtumenetlusi ja muid meetmeid kohaldava pädeva asutuse andmed.

4. Hoiatusteadet andes võib pädev asutus paluda pädevatel asutustel ja asjaomastel ühtsetel kontaktasutustel teistes liikmesriikides ning komisjonil või komisjon võib paluda pädevatel asutustel ja asjaomastel kontaktasutustel teistes liikmesriikides kontrollida, kas vastavalt asjaomaste pädevate asutuste või komisjoni käsutuses olevale või hõlpsasti kättesaadavale teabele tuginedes toimuvad sarnased kahtlustatavad rikkumised ka nende teiste liikmesriikide territooriumil või kas selliste rikkumiste suhtes on juba nendes liikmesriikides õigusaktide täitmise tagamise meetmeid võetud. Teiste liikmesriikide asjaomased pädevad asutused ja komisjon vastavad taotlusele viivitamata.

Artikkel 27

Välishoiatused

1. Kui ei ole teisiti põhjendatud, annab iga liikmesriik määratud asutustele, Euroopa tarbijakeskustele, tarbijaorganisatsioonidele ja -ühendustele ning, kui see on asjakohane, kauplejate ühendustele, kellel on vajalik oskusteave, õiguse anda asjaomaste liikmesriikide pädevatele asutustele ja komisonile hoiatusteade kahtlustatavate käesoleva määrusega hõlmatud rikkumiste kohta ning edastada nende käsutuses olevat artikli 26 lõikes 3 nimetatud teavet („välishoiatus“). Iga liikmesriik edastab komisjonile viivitamata selliste üksuste loetelu ja teatavad kõikidest sellesse tehtavatest muudatustest.

2. Komisjon annab pärast liikmesriikidega konsulteerimist tarbijate ja, kui see on asjakohane, kauplejate huve liidu tasandil esindavatele ühendustele õiguse anda välishoiatusi.

3. Pädevad asutused ei ole välishoiatusele reageerimiseks kohustatud menetlust algatama ega muid meetmeid võtma. Välishoiatusi andvad üksused tagavad, et nende esitatav teave on õige, ajakohane ja täpne ning parandavad või kustutavad teavitatud teabe vajaduse korral viivitamata.

Artikkel 28

Rikkumiste avastamiseks olulise muu teabe vahetamine

Niivõrd kui see on vajalik käesoleva määruse eesmärkide saavutamiseks, teatavad pädevad asutused komisjonile ja asjaomaste liikmesriikide pädevatele asutustele viivitamata artiklis 35 osutatud elektroonilise andmebaasi kaudu igast meetmest, mis nad on võtnud käesoleva määrusega hõlmatud rikkumisega tegelemiseks oma jurisdiktsiooni piires, kui nad kahtlustavad, et kõnealune rikkumine võib mõjutada teiste liikmesriikide tarbijate huve.

Artikkel 29

Lauskontrollid

1. Pädevad asutused võivad otsustada teha lauskontrolle, et kontrollida tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide täitmist või avastada nende rikkumisi. Kui asjaomased pädevad asutused ei ole teisiti kokku leppinud, koordineerib lauskontrolle komisjon.

2. Lauskontrolle tehes võivad kaasatud pädevad asutused kasutada artikli 9 punktis 3 sätestatud uurimisõigusi ja kõiki muid neile siseriiklike õigusega antud õigusi.

3. Pädevad asutused võivad lauskontrollidel osalema kutsuda määratud asutusi, komisjoni ametnikke ja neid saatvaid muid komisjoni volitatud isikuid.

Artikkel 30

Uurimisele ja õigusaktide täitmise tagamisele kaasa aitavate muude tegevuste koordineerimine

1. Niivõrd kui see on vajalik käesoleva määruse eesmärgi saavutamiseks, teavitavad liikmesriigid üksteist ja komisjoni oma tegevusest järgmistes valdkondades:

a) oma käesoleva määruse kohaldamisega seotud ametnike koolitus;

b) tarbijate kaebusi puudutavate andmete kogumine, klassifitseerimine ja vahetus;

c) ametnike valdkonnaspetsiifiliste võrgustike arendamine;

d) info- ja sidevahendite arendamine; ning

e) vajaduse korral käesoleva määruse kohaldamist puudutavate standardite, metoodika ja suuniste väljatöötamine;

2. Niivõrd kui see on vajalik käesoleva määruse eesmärgi saavutamiseks, võivad liikmesriigid koordineerida ja ühiselt korraldada tegevusi lõikes 1 osutatud valdkondades.

Artikkel 31

Ametnike vahetamine pädevate asutuste vahel

1. Pädevad asutused võivad koostöö parandamiseks osaleda teiste liikmesriikidega ametnike vahetamise kavades. Pädevad asutused võtavad vajalikud meetmed, et võimaldada teiste liikmesriikide ametnikel pädeva asutuse tegevuses tulemuslikku rolli täita. Sel eesmärgil antakse sellistele ametnikele õigus täita neid vastuvõtva pädeva asutuse poolt neile usaldatud ülesandeid kooskõlas pädeva asutuse liikmesriigi õigusaktidega.

2. Ametniku tsiviil- ja kriminaalvastutust käsitletakse ametnike vahetuse ajal samaväärselt vastuvõtva pädeva asutuse ametnike vastutusega. Teiste liikmesriikide ametnikud järgivad ametialaseid standardeid ning asjaomaseid vastuvõtva pädeva asutuse sisekorraeeskirju. Kõnealused eeskirjad peavad tagama eelkõige üksikisikute kaitse isikuandmete töötlemisel, õiglase menetlemise ning artikli 33 kohaste konfidentsiaalsust ja ameti- ning ärisaladust käsitlevate sätete nõuetekohase järgimise.

Artikkel 32

Rahvusvaheline koostöö

1. Niivõrd kui see on vajalik käesoleva määruse eesmärgi saavutamiseks, teeb liit tarbijate huvide kaitsmiseks käesoleva määrusega hõlmatud valdkondades koostööd kolmandate riikide ja pädevate rahvusvaheliste organisatsioonidega. Liit ja asjaomased kolmandad riigid võivad sõlmida kokkuleppeid koostöö korralduse, sealhulgas vastastikuse abi kokkulepete, konfidentsiaalse teabe vahetamise ja töötajate vahetuse programmide kohta.

2. Liidu ja kolmandate riikide vahel sõlmitud tarbijate huvide kaitse ja edendamisega seotud koostööd ja vastastikust abi käsitlevad kokkulepped peavad järgima asjakohaseid andmekaitsenorme, mida kohaldatakse isikuandmete edastamise suhtes kolmandatele riikidele.

3. Kui pädev asutus saab kolmanda riigi asutuselt teavet, mis võib olla teiste liikmesriikide pädevate asutuste jaoks vajalik, edastab ta selle teabe nendele asjaomastele pädevatele asutustele, kui seda on lubatud teha vastavalt nimetatud kolmanda riigiga sõlmitud kahepoolsetele abistamiskokkulepetele ning niivõrd kuivõrd nimetatud teave on kooskõlas liidu õigusaktidega, mis käsitlevad üksikisikute kaitset isikuandmete töötlemisel.

4. Pädev asutus võib käesoleva määruse alusel edastatud teabe edastada ka kolmanda riigi asutusele kolmanda riigiga sõlmitud kahepoolse abistamiskokkuleppe alusel, tingimusel et selleks on saadud heakskiit algselt teabe edastanud pädevalt asutuselt, ning et see toimub kooskõlas liidu õigusaktidega, mis käsitlevad üksikisikute kaitset isikuandmete töötlemisel.

VI PEATÜKK

ÜHINE KORD

Artikkel 33

Teabe kasutamine ja avaldamine ning ameti- ja ärisaladus

1. Käesoleva määruse kohaldamise käigus pädevate asutuste ja komisjoni kogutud või neile edastatud teavet kasutatakse ainult tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide järgimise tagamiseks.

2. Lõikes 1 osutatud teavet käsitletakse konfidentsiaalsena ning seda kasutatakse ja avaldatakse üksnes füüsilise või juriidilise isiku ärihuve, sealhulgas ärisaladust ja intellektuaalomandit nõuetekohaselt arvesse võttes.

3. Pädevad asutused võivad siiski, olles teabe esitanud pädeva asutusega eelnevalt konsulteerinud, avaldada teavet, mida on vaja, et:

a) tõendada käesoleva määrusega hõlmatud rikkumisi, või

b) lõpetada ja keelustada käesoleva määrusega hõlmatud rikkumised.

Artikkel 34

Tõendite ja uurimistulemuste kasutamine

Pädevad asutused võivad kasutada tõenditena teavet, dokumente, leide, avaldusi, tõestatud koopiaid ja teadaandeid samadel alustel kui nende oma liikmesriigist saadud samalaadseid dokumente, olenemata andmekandjast, millele need on talletatud.

Artikkel 35

Elektrooniline andmebaas

1. Komisjon loob elektroonilise andmebaasi kogu kõnealuse määruse kohase suhtluse jaoks pädevate asutuste, ühtsete kontaktasutuste ja komisjoni vahel ning haldab seda. Elektroonilise andmebaasi abil edastatud kogu teavet säilitatakse ja töödeldakse elektroonilises andmebaasis. Otsejuurdepääs andmebaasile antakse pädevatele asutustele, ühtsetele kontaktasutustele ja komisjonile.

2. Teavet, mille on edastanud üksused, kellel on õigus anda välishoiatusi artikli 27 lõigete 1 või 2 kohaselt, säilitatakse ja töödeldakse elektroonilises andmebaasis. Neil üksustel ei ole siiski andmebaasile juurdepääsu.

3. Kui pädev asutus, määratud asutus või üksus, kes annab artikli 27 lõigete 1 või 2 kohaselt välishoiatusi, teeb kindlaks, et tema artiklite 26 või 27 kohaselt antud hoiatusteade rikkumise kohta osutus hiljem alusetuks, võtab ta selle tagasi. Komisjon eemaldab asjakohase teabe viivitamatult andmebaasist ja teavitab osapooli kõrvaldamise põhjustest.

Rikkumise kohta salvestatud teavet säilitatakse elektroonilises andmebaasis ainult seni, kuni see on vajalik seoses andmete kogumise või töötlemise eesmärkidega, kuid seda ei säilitata kauem kui viis aastat alates päevast, mil:

a) taotluse saanud asutus teatab komisjonile artikli 12 lõike 2 kohaselt, et liidusisene rikkumine on lõppenud;

b) koordinaator teatab artikli 22 lõike 1 kohaselt koordineeritud tegevuse lõpetamisest; või

c) teave sisestati andmebaasi kõigil muudel juhtudel.

4. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse elektroonilise andmebaasi toimimiseks vajalik praktiline ja tegevuskord. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 38 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 36

Kulude hüvitamisest loobumine

1. Liikmesriigid loobuvad kõigist käesoleva määruse kohaldamisega seotud kulude hüvitamise nõuetest.

2. Olenemata lõikest 1, seoses artikli 12 kohaste õigusaktide täitmise tagamise meetmete taotlustega, vastutab taotluse esitanud asutuse liikmesriik taotluse saanud asutuse liikmesriigi ees nende kulude ja kahjude eest, mis on tekkinud meetmete tõttu, mis on kohtus tagasi lükatud ja rikkumise suhtes alusetuks tunnistatud osas, mis puudutab kõnealuse rikkumise olemust.

Artikkel 37

Õigusaktide täitmise tagamise alased prioriteedid

1. Hiljemalt 17. jaanuariks 2020 ja seejärel iga kahe aasta järel vahetavad liikmesriigid omavahel ja komisjoniga teavet oma käesoleva määruse kohaldamisega seotud õigusaktide täitmise tagamise alaste prioriteetide kohta.

Selline teave hõlmab järgmist:

a) teave turusuundumuste kohta, mis võiks mõjutada tarbijate huve asjaomases liikmesriigis ja teistes liikmesriikides;

b) ülevaade käesoleva määruse alusel viimase kahe aasta jooksul toimunud tegevusest, eelkõige laiaulatuslike rikkumistega seotud uurimis- ja õigusaktide täitmise tagamise meetmetest;

c) artiklis 26 osutatud hoiatusteadete kaudu vahetatud statistika;

d) tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide jõustamise esialgsed prioriteetvaldkonnad asjaomases liikmesriigis järgmise kahe aasta jooksul; ja

e) kavandatavad prioriteetvaldkonnad liidu tasandil tarbijate huve kaitstavate liidu õigusaktide jõustamisel järgmise kahe aasta jooksul.

2. Ilma et see piiraks artikli 33 kohaldamist, esitab komisjon iga kahe aasta järel ülevaate lõike 1 punktides a, b ja c osutatud teabest ja teeb selle üldsusele kättesaadavaks. Komisjon teavitab sellest Euroopa Parlamenti.

3. Asjaolude või turutingimuste olulise muutumise korral kahe aasta jooksul pärast seda, kui viimane teave jõustamisprioriteetide kohta on esitatud, liikmesriigid ajakohastavad oma jõustamisprioriteete ja teavitavad sellest teisi liikmesriike ja komisjoni.

4. Komisjon teeb kokkuvõtte liikmesriikide poolt käesoleva lõike 1 kohaselt esitatud jõustamisprioriteetidest ja esitab igal aastal aruande artikli 38 lõikes 1 nimetatud komiteele, et hõlbustada käesoleva määruse kohaste tegevuste tähtsuse järjekorda seadmist. Komisjon vahetab liikmesriikidega parimaid tavasid ja võrdlusuuringuid, eelkõige suutlikkuse suurendamise meetmete väljatöötamise eesmärgil.

VII PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 38

Komitee

1. Komisjoni abistab komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Artikkel 39

Teavitamine

Liikmesriigid edastavad komisjonile viivitamata käesoleva määrusega reguleeritavates küsimustes nende poolt vastu võetavate siseriiklike õigusnormide tekstid ning samuti käesoleva määrusega reguleeritavates küsimustes sõlmitavate kokkulepete tekstid, välja arvatud üksikjuhtumeid käsitlevate kokkulepete tekstid.

Artikkel 40

Aruandlus

1. Komisjon esitab hiljemalt 17. jaanuariks 2023 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva määruse rakendamise kohta.

2. Kõnealune aruanne sisaldab käesoleva määruse kohaldamise hindamist, sealhulgas hinnangut käesoleva määruse kohaste tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide jõustamise tulemuslikkuse kohta, eelkõige seoses pädevate asutuste artiklis 9 sätestatud õigustega, ning eelkõige selle analüüsimist, kuidas on tarbijate huve kaitsvate liidu õigusaktide järgimine kauplejate poolt peamistel piiriülese kaubandusega seotud tarbijaturgudel arenenud.

Vajaduse korral lisatakse aruandele seadusandlik ettepanek.

Artikkel 41

Kehtetuks tunnistamine

Määrus (EÜ) nr 2006/2004 tunnistatakse kehtetuks alates 17. jaanuarist 2020.

Artikkel 42

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 17. jaanuarist 2020.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 12. detsember 2017

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*eesistuja*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

LISA

Artikli 3 punktis 1 osutatud direktiivid ja määrused

1. Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT L 95, 21.4.1993, lk 29).

2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 1998. aasta direktiiv 98/6/EÜ tarbijakaitse kohta tarbijatele pakutavate toodete hindade avaldamisel (EÜT L 80, 18.3.1998, lk 27).

3. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta direktiiv 1999/44/EÜ tarbekaupade müügi ja nendega seotud garantiide teatavate aspektide kohta (EÜT L 171, 7.7.1999, lk 12).

4. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta) (EÜT L 178, 17.7.2000, lk 1).

5. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiiv 2001/83/EÜ inimtervishoius kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (EÜT L 311, 28.11.2001, lk 67): artiklid 86–100.

6. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiiv 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuse kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) (EÜT L 201, 31.7.2002, lk 37): artikkel 13.

7. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. septembri 2002. aasta direktiiv 2002/65/EÜ, milles käsitletakse tarbijale suunatud finantsteenuste kaugturustust ja millega muudetakse nõukogu direktiivi 90/619/EMÜ ning direktiive 97/7/EÜ ja 98/27/EÜ (EÜT L 271, 9.10.2002, lk 16).

8. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, 17.2.2004, lk 1).

9. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiiv 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ebaausate kaubandustavade direktiiv) (ELT L 149, 11.6.2005, lk 22).

10. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1107/2006 puudega ja liikumispuudega isikute õiguste kohta lennureisi puhul (ELT L 204, 26.7.2006, lk 1).

11. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/114/EÜ eksitava ja võrdleva reklaami kohta (ELT L 376, 27.12.2006, lk 21): artikkel 1, artikli 2 punkt c ja artiklid 4–8.

12. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul (ELT L 376, 27.12.2006, lk 36): artikkel 20.

13. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1371/2007 rongireisijate õiguste ja kohustuste kohta (ELT L 315, 3.12.2007, lk 14).

14. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiiv 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ (ELT L 133, 22.5.2008, lk 66).

15. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1008/2008 ühenduses lennuteenuste osutamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta (ELT L 293, 31.10.2008, lk 3): artiklid 22, 23 ja 24.

16. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. jaanuari 2009. aasta direktiiv 2008/122/EÜ tarbijate kaitse kohta seoses osaajalise kasutamise õiguse, pikaajalise puhkusetoote, edasimüügi ja vahetuslepingute teatavate aspektidega (ELT L 33, 3.2.2009, lk 10).

17. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2010. aasta direktiiv 2010/13/EL audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta (audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv) (ELT L 95, 15.4.2010, lk 1): artiklid 9, 10, 11 ja artiklid 19–26.

18. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1177/2010, mis käsitleb meritsi ja siseveeteedel reisijate õigusi ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ELT L 334, 17.12.2010, lk 1).

19. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 181/2011, mis käsitleb bussisõitjate õigusi ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ELT L 55, 28.2.2011, lk 1).

20. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiiv 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ (ELT L 304, 22.11.2011, lk 64).

21. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2013. aasta direktiiv 2013/11/EL tarbijavaidluste kohtuvälise lahendamise kohta, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2006/2004 ja direktiivi 2009/22/EÜ (tarbijavaidluste kohtuvälise lahendamise direktiiv) (ELT L 165, 18.6.2013, lk 63): artikkel 13.

22. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2013. aasta määrus (EL) nr 524/2013 tarbijavaidluste internetipõhise lahendamise kohta, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2006/2004 ja direktiivi 2009/22/EÜ (tarbijavaidluste internetipõhise lahendamise määrus) (ELT L 165, 18.6.2013, lk 1): artikkel 14.

23. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/17/EL elamukinnisvaraga seotud tarbijakrediidilepingute kohta ning millega muudetakse direktiive 2008/48/EÜ ja 2013/36/EL ja määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 60, 28.2.2014, lk 34): artiklid 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 10. peatükk ning I ja II lisa.

24. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta direktiiv 2014/92/EL maksekontoga seotud tasude võrreldavuse, maksekonto vahetamise ja põhimaksekontole juurdepääsu kohta (ELT L 257, 28.8.2014, lk 214): artiklid 3–18 ja artikli 20 lõige 2.

25. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/2302, mis käsitleb pakettreise ja seotud reisikorraldusteenuseid ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2006/2004 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/83/EL ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 90/314/EMÜ (ELT L 326, 11.12.2015, lk 1).

26. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määrus (EL) 2017/1128 võrgusisuteenuste piiriülese kaasaskantavuse kohta siseturul (ELT L 168, 30.6.2017, lk 1).

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2017/2395,

12. detsember 2017,

millega muudetakse määrust (EL) nr 575/2013 seoses üleminekukorraga, et leevendada rahvusvahelise finantsaruandlusstandardi (IFRS) 9 kasutuselevõtu mõju omavahenditele ja seoses üleminekukorraga, mis käsitleb riskide kontsentreerumise sätete kohaldamist ükskõik millise liikmesriigi omavääringus nomineeritud teatavatele avaliku sektori suhtes võetavatele riskipositsioonidele

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust ([1]),

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ([2]),

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ([3])

ning arvestades järgmist:

(1) Rahvusvaheliste Raamatupidamisstandardite Nõukogu avaldas 24. juulil 2014 rahvusvahelise finantsaruandlusstandardi (IFRS) 9 „Finantsinstrumendid“ (edaspidi „IFRS 9“). IFRS 9 eesmärk on parandada finantsinstrumentide aruandlust, käsitledes selles valdkonnas finantskriisi ajal tekkinud mureküsimusi. Eelkõige võetakse IFRS 9-s arvesse G20 üleskutset minna üle finantsvara eeldatava krediidikahjumi kajastamisele kui rohkem tulevikku suunatud mudelile. Seoses finantsvara eeldatava krediidikahjumi kajastamisega asendab IFRS 9 rahvusvahelise raamatupidamisstandardi (IAS) 39.

(2) Komisjon võttis IFRS 9 vastu komisjoni määrusega (EL) 2016/2067 ([4]). Kooskõlas nimetatud määrusega peavad krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kasutavad IFRSi oma finantsaruannete koostamiseks, kohaldama IFRS 9 alates oma 1. jaanuaril 2018 või pärast seda algava esimese majandusaasta alguskuupäevast.

(3) IFRS 9 kohaldamine võib kaasa tuua eeldatava krediidikahjumi eraldiste järsu suurenemise ning sellest tulenevalt krediidiasutuste ja investeerimisühingute esimese taseme põhiomavahendite järsu vähenemise. Samal ajal, kui Baseli pangandusjärelevalve komitees on käimas arutelud eeldatava krediidikahjumi eraldiste pikemaajalise regulatiivse käsitlemise üle, tuleks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 575/2013 ([5]) näha ette üleminekukord, mis võimaldaks leevendada eeldatava krediidikahjumi arvestusest tuleneda võivat märkimisväärset negatiivset mõju esimese taseme põhiomavahenditele.

(4) Oma 6. oktoobri 2016. aasta resolutsioonis rahvusvaheliste finantsaruandlusstandardite kohta: IFRS 9 ([6]) nõudis Euroopa Parlament nimetatud standardi järkjärgulise kasutuselevõtu korda, mis leevendaks IFRS 9-s esitatud väärtuse vähenemise mudeli kui uue mudeli mõju.

([1]) 8. novembri 2017. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).
([2]) ELT C 209, 30.6.2017, lk 36.
([3]) Euroopa Parlamendi 30. novembri 2017. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 7. detsembri 2017. aasta otsus.
([4]) Komisjoni 22. novembri 2016. aasta määrus (EL) 2016/2067, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1126/2008 (millega võetakse vastu teatavad rahvusvahelised raamatupidamisstandardid kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1606/2002) seoses rahvusvahelise finantsaruandlusstandardiga (IFRS) 9 (ELT L 323, 29.11.2016, lk 1).
([5]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).
([6]) *Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata.

(5) Kui krediidiasutuse või investeerimisühingu algbilanss IFRS 9 kohaldamise esimese päeva seisuga kajastab esimese taseme põhiomavahendite vähenemist selliste eeldatava krediidikahjumi eraldiste suurenemise tõttu, mis hõlmavad finantsinstrumendi kehtivusaja jooksul eeldatava krediidikahjumi puhul sellise finantsvara allahindlust, mille väärtus on langenud, nagu on määratletud IFRS 9 (mis on sätestatud komisjoni määruse (EÜ) nr 1126/2008 ([1]) lisas) (edaspidi „IFRS 9 käsitlev lisa") lisas A, võrreldes eelmise päeva lõppbilansiga, peaks krediidiasutusel või investeerimisühingul olema lubatud arvata üleminekuperioodi jooksul oma esimese taseme põhiomavahendite hulka osa eeldatava krediidikahjumi suurenenud eraldistest. Üleminekuperiood peaks kestma kõige rohkem viis aastat ning algama 2018. aastal. Eeldatava krediidikahjumi eraldiste osa, mille võib üleminekuperioodi jooksul arvata esimese taseme põhiomavahendite hulka, peaks aja jooksul vähenema nullini, et tagada IFRS 9 täielik rakendamine üleminekuperioodi lõpule vahetult järgneval päeval. Eeldatava krediidikahjumi eraldiste mõju esimese taseme põhiomavahenditele ei tohiks üleminekuperioodil täielikult neutraliseerida.

(6) Krediidiasutused ja investeerimisühingud peaksid otsustama, kas seda üleminekukorda kohaldada, ja teavitama vastavalt pädevaid asutusi. Krediidiasutusel või investeerimisühingul peaks olema üleminekuperioodi jooksul võimalus oma algne otsus üks kord tagasi võtta, tingimusel et tal on selleks eelnev luba pädevalt asutuselt, kes peaks tagama, et selline otsus ei ole motiveeritud õigusliku arbitraaži kaalutlustest.

(7) Kuna pärast krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt IFRS 9 esimest korda kohaldamise päeva tehtud eraldised võivad makromajanduslike väljavaadete halvenemise tõttu ootamatult suureneda, tuleks krediidiasutustele ja investeerimisühingutele võimaldada sellistel juhtudel lisaleevendust.

(8) Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes otsustavad kohaldada üleminekukorda, peaksid kohandama nende regulatiivsete kapitalinõuete arvutamist, mida eeldatava krediidikahjumi eraldised vahetult mõjutavad, tagamaks, et nad ei saa sobimatut kapitalileevendust. Näiteks spetsiifilisi krediidiriskiga korrigeerimisi, millega vähendatakse riskipositsiooni väärtust krediidiriski standardmeetodi alusel, tuleks vähendada teguriga, mis riskipositsiooni väärtust suurendab. See tagaks, et krediidiasutus või investeerimisühing ei saa samal ajal kasu nii oma esimese taseme põhiomavahendite suurenemisest tulenevalt üleminekukorrast kui ka riskipositsiooni väärtuse vähenemisest.

(9) Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes otsustavad kohaldada käesolevas määruses sätestatud IFRS 9 üleminekukorda, peaksid avalikustama oma omavahendid, omavahendite suhtarvud ja finantsvõimenduse määra nii üleminekukorra kohaldamise kui ka kohaldamata jätmise korral, et võimaldada üldsusel teha kindlaks sellise üleminekukorra mõju.

(10) Samuti on asjakohane näha ette üleminekukord, et teha erand riskide kontsentreerumise piirmäärast ükskõik millise liikmesriigi omavääringus nomineeritud teatavate avaliku sektori suhtes võetavate riskipositsioonide puhul. Üleminekuperiood peaks kestma kolm aastat alates 1. jaanuarist 2018 seda tüüpi riskipositsioonide puhul, mis on võetud 12. detsembril 2017 või pärast seda, samal ajal kui enne nimetatud kuupäeva võetud seda tüüpi riskipositsioonide suhtes tuleks kohaldada varem kehtinud nõudeid ja need peaksid jätkuvalt saama kasu riskide kontsentreerumise suhtes kohaldatavast erandist.

(11) Selleks et käesolevas määruses sätestatud üleminekukordi oleks võimalik kohaldada alates 1. jaanuarist 2018, peaks käesolev määrus jõustuma järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

(12) Määrust (EL) nr 575/2013 tuleks seetõttu vastavalt muuta,

([1]) Komisjoni 3. novembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1126/2008, millega võetakse vastu teatavad rahvusvahelised raamatupidamisstandardid kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1606/2002 (ELT L 320, 29.11.2008, lk 1).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EL) nr 575/2013 muudetakse järgmiselt.

1) Lisatakse järgmine artikkel:

„*Artikkel 473a*

IFRS 9 kasutuselevõtt

1. Erandina artiklist 50 ning kuni käesoleva artikli lõikes 6 sätestatud üleminekuperioodi lõpuni võivad alljärgnevad krediidiasutused ja investeerimisühingud arvata oma esimese taseme põhiomavahendite hulka summa, mis arvutatakse käesoleva lõike kohaselt:

a) krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes koostavad oma aruanded kooskõlas määruse (EÜ) nr 1606/2002 artikli 6 lõikes 2 sätestatud korras vastu võetud rahvusvaheliste raamatupidamisstandarditega;

b) krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes käesoleva määruse artikli 24 lõike 2 kohaselt hindavad oma vara ja bilansiväliseid kirjeid ning määravad omavahendid kindlaks kooskõlas rahvusvaheliste raamatupidamisstandarditega, mis on vastu võetud määruse (EÜ) nr 1606/2002 artikli 6 lõikes 2 sätestatud korras;

c) krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes hindavad oma vara ja bilansiväliseid kirjeid kooskõlas direktiivi 86/635/EMÜ kohaste raamatupidamisstandarditega, ning kes kasutavad sama eeldatava krediidikahjumi mudelit nagu määruse (EÜ) nr 1606/2002 artikli 6 lõikes 2 sätestatud korras vastu võetud rahvusvaheliste raamatupidamisstandardite puhul kasutatav mudel.

Esimeses lõigus osutatud summa arvutatakse järgmiste summana:

a) riskipositsioonide puhul, mille suhtes kohaldatakse riskikaalusid vastavalt III osa II jaotise 2. peatükile, järgmise valemi kohaselt arvutatud summa (AB_{SA}):

$$AB_{SA} = (A_{2,SA} + A_{4,SA} - t) \cdot f$$

kus:

$A_{2,SA}$ = summa, mis on arvutatud kooskõlas lõikega 2;

$A_{4,SA}$ = summa, mis on arvutatud kooskõlas lõikega 4 ja mis põhineb lõike 3 kohaselt arvutatud summadel;

f = lõikes 6 sätestatud kohaldatav tegur;

t = esimese taseme põhiomavahendite summa suurenemine, mis tuleneb summadega $A_{2,SA}$ ja $A_{4,SA}$ seonduvate maksude mahaarvamisest;

b) riskipositsioonide puhul, mille suhtes kohaldatakse riskikaalusid vastavalt III osa II jaotise 3. peatükile, järgmise valemi kohaselt arvutatud summa (AB_{IRB}):

$$AB_{IRB} = (A_{2,IRB} + A_{4,IRB} - t) \cdot f$$

kus:

$A_{2,IRB}$ = summa, mis on arvutatud kooskõlas lõikega 2 ja mida on kohandatud kooskõlas lõike 5 punktiga a;

$A_{4,IRB}$ = summa, mis on arvutatud kooskõlas lõikega 4 ja mis põhineb lõike 3 kohaselt arvutatud summadel, mida on kohandatud kooskõlas lõike 5 punktidega b ja c;

f = lõikes 6 sätestatud kohaldatav tegur;

t = esimese taseme põhiomavahendite summa suurenemine, mis tuleneb summadega $A_{2,IRB}$ ja $A_{4,IRB}$ seonduvate maksude mahaarvamisest.

2. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad lõike 1 teise lõigu punktides a ja b osutatud summad $A_{2,SA}$ ja $A_{2,IRB}$, mis vastavad käesoleva lõike punktides a ja b toodud summadest suuremale summale eraldi oma riskipositsioonide jaoks, mille suhtes kohaldatakse riskikaalusid vastavalt III osa II jaotise 2. peatükile, ja oma riskipositsioonide jaoks, mille suhtes kohaldatakse riskikaalusid vastavalt III osa II jaotise 3. peatükile:

a) null;

b) summa, mis on arvutatud kooskõlas alapunktiga i ja millest on lahutatud kooskõlas alapunktiga ii arvutatud summa:

i) komisjoni määruse (EÜ) nr 1126/2008 lisas sätestatud IFRS 9 (edaspidi „IFRS 9 käsitlev lisa“) paragrahvi 5.5.5 kohaselt kindlaks määratud 12 kuu eeldatava krediidikahjumi ja IFRS 9 käsitleva lisa paragrahvi 5.5.3 kohaselt kindlaks määratud kehtivusaja jooksul eeldatavale krediidikahjumile vastava kahju allahindluse summa 2018. aasta 1. jaanuari seisuga või IFSR 9 esmase kohaldamise kuupäeva seisuga;

ii) selliste finantsvarade väärtuse languse kogusumma, mis on liigitatud IAS 39 paragrahvis 9 määratletud laenude ja nõuetena, lõpptähtajani hoitavate investeeringutena ja müügivalmis finantsvaradena, välja arvatud omakapitaliinstrumendid ning ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja aktsiad ja osakud, ja mis on määratud kindlaks määruse (EÜ) nr 1126/2008 lisas esitatud IAS 39 paragrahvide 63, 64, 65, 67, 68 ja 70 kohaselt 2017. aasta 31. detsembri seisuga või IFRS 9 esmase kohaldamise kuupäevale eelnenud päeva seisuga.

3. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad summa, mille võrra punktis a osutatud summa on suurem kui punktis b osutatud summa, eraldi oma riskipositsioonide jaoks, mille suhtes kohaldatakse riskikaalusid vastavalt III osa II jaotise 2. peatükile, ja oma riskipositsioonide jaoks, mille suhtes kohaldatakse riskikaalusid vastavalt III osa II jaotise 3. peatükile:

a) IFRS 9 käsitleva lisa paragrahvi 5.5.5 kohaselt kindlaks määratud 12 kuu eeldatava krediidikahjumi ja IFRS 9 käsitleva lisa paragrahvi 5.5.3 kohaselt kindlaks määratud kehtivusaja jooksul eeldatavale krediidikahjumile vastava allahindluse summa (välja arvatud kehtivusaja jooksul eeldatavale krediidikahjumile vastav kahju allahindlus finantsvarade puhul, mille väärtus on krediidi tõttu langenud, nagu on määratletud IFRS 9 käsitleva lisa lisas A) aruandekuupäeva seisuga;

b) IFRS 9 käsitleva lisa paragrahvi 5.5.5 kohaselt kindlaks määratud 12 kuu eeldatava krediidikahjumi ja IFRS 9 käsitleva lisa paragrahvi 5.5.3 kohaselt kindlaks määratud kehtivusaja jooksul eeldatavale krediidikahjumile vastava kahju allahindluse summa (välja arvatud kehtivusaja jooksul eeldatavale krediidikahjumile vastav allahindlus finantsvarade puhul, mille väärtus on krediidi tõttu langenud, nagu on määratletud IFRS 9 käsitleva lisa lisas A) 2018. aasta 1. jaanuari seisuga või IFRS 9 esmase kohaldamise kuupäeva seisuga.

4. Riskipositsioonide puhul, mille suhtes kohaldatakse riskikaalusid vastavalt III osa II jaotise 2. peatükile, kui lõike 3 punkti a kohaselt kindlaks määratud summa on suurem kui lõike 3 punktis b kindlaks määratud summa, määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud $A_{4,SA}$ väärtuseks nimetatud summade vahe, vastasel korral määravad nad $A_{4,SA}$ väärtuseks nulli.

Riskipositsioonide puhul, mille suhtes kohaldatakse riskikaalusid vastavalt III osa II jaotise 3. peatükile, kui lõike 3 punkti a kohaselt kindlaks määratud summa on pärast lõike 5 punkti b kohaldamist suurem kui nende riskipositsioonide summa, nagu on kindlaks määratud lõike 3 punktis b, pärast lõike 5 punkti c kohaldamist, määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud $A_{4,IRB}$ väärtuseks nimetatud summade vahe, vastasel korral määravad nad $A_{4,IRB}$ väärtuseks nulli.

5. Riskipositsioonide puhul, mille suhtes kohaldatakse riskikaalusid vastavalt III osa II jaotise 3. peatükile, kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud lõikeid 2–4 järgmiselt:

a) $A_{2,IRB}$ arvutamiseks vähendavad krediidiasutused ja investeerimisühingud käesoleva artikli lõike 2 punkti b alapunktide i ja ii kohaselt arvutatud summasid artikli 158 lõigete 5, 6 ja 10 kohaselt arvutatud oodatava kahju summade

võrra 2017. aasta 31. detsembri seisuga või IFRS 9 esmase kohaldamise kuupäevale eelnenud päeva seisuga. Kui käesoleva artikli lõike 2 punkti b alapunktis i osutatud summa arvutamise tulemusena saadakse negatiivne arv, määrab krediidiasutus või investeerimisühing kõnealuse summa väärtuseks nulli. Kui käesoleva artikli lõike 2 punkti b alapunktis ii osutatud summa arvutamise tulemusena saadakse negatiivne arv, määrab krediidiasutus või investeerimisühing kõnealuse summa väärtuseks nulli;

b) krediidiasutused ja investeerimisühingud asendavad käesoleva artikli lõike 3 punkti a kohaselt arvutatud summa IFRS 9 käsitleva lisa paragrahvi 5.5.5 kohaselt kindlaks määratud 12 kuu eeldatava krediidikahjumi ja IFRS 9 käsitleva lisa paragrahvi 5.5.3 kohaselt kindlaks määratud kehtivusaja jooksul eeldatavale krediidikahjumile vastava allahindluse summaga (välja arvatud kehtivusaja jooksul eeldatavale krediidikahjumile vastav allahindlus finantsvara puhul, mille väärtus on krediidi tõttu langenud, nagu on määratletud IFRS 9 käsitleva lisa lisas A), mida on vähendatud artikli 158 lõigete 5, 6 ja 10 kohaselt samade riskipositsioonidega seoses arvutatud oodatava kahju summade võrra, aruandekuupäeva seisuga. Kui arvutuse tulemuseks saadakse negatiivne arv, määrab krediidiasutus või investeerimisühing käesoleva artikli lõike 3 punktis a osutatud summa väärtuseks nulli;

c) krediidiasutused ja investeerimisühingud asendavad käesoleva artikli lõike 3 punkti b kohaselt arvutatud summa IFRS 9 käsitleva lisa paragrahvi 5.5.5 kohaselt kindlaks määratud 12 kuu eeldatava krediidikahjumi ja IFRS 9 käsitleva lisa paragrahvi 5.5.3 kohaselt kindlaks määratud kehtivusaja jooksul eeldatavale krediidikahjumile vastava allahindluse summaga (välja arvatud kehtivusaja jooksul eeldatavale krediidikahjumile vastav allahindlus finantsvarade puhul, mille väärtus on krediidi tõttu langenud, nagu on määratletud IFRS 9 käsitleva lisa lisas A) 2018. aasta 1. jaanuari seisuga või IFRS 9 esmase kohaldamise kuupäeva seisuga, mida on vähendatud artikli 158 lõigete 5, 6 ja 10 kohaselt samade riskipositsioonidega seoses arvutatud oodatava kahju summade võrra. Kui arvutuse tulemuseks saadakse negatiivne arv, määrab krediidiasutus või investeerimisühing käesoleva artikli lõike 3 punktis b osutatud summa väärtuseks nulli.

6. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad vastavalt lõike 1 teise lõigu punktides a ja b osutatud AB_{SA} and AB_{IRB} summade arvutamiseks järgmisi tegureid:

a) 0,95 ajavahemikul 1. jaanuarist 2018 kuni 31. detsembrini 2018;

b) 0,85 ajavahemikul 1. jaanuarist 2019 kuni 31. detsembrini 2019;

c) 0,7 ajavahemikul 1. jaanuarist 2020 kuni 31. detsembrini 2020;

d) 0,5 ajavahemikul 1. jaanuarist 2021 kuni 31. detsembrini 2021;

e) 0,25 ajavahemikul 1. jaanuarist 2022 kuni 31. detsembrini 2022.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kelle majandusaasta algab pärast 1. jaanuari 2018, kuid enne 1. jaanuari 2019, kohandavad esimese lõigu punktides a–e osutatud kuupäevi nii, et need vastaksid nende majandusaastale, ning teatavad kohandatud kuupäevad oma pädevale asutusele ja avalikustavad need.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes hakkavad lõikes 1 osutatud raamatupidamisstandardeid kohaldama 1. jaanuaril 2019 või hiljem, kohaldavad asjakohaseid tegureid vastavalt esimese lõigu punktidele b–e, alustades tegurist, mis vastab nimetatud raamatupidamisstandardite esmakordse kohaldamise aastale.

7. Kui krediidiasutus või investeerimisühing arvab oma esimese taseme põhiomavahendite hulka käesoleva artikli lõike 1 kohase summa, arvutab ta uuesti kõik käesolevas määruses ja direktiivis 2013/36/EL sätestatud nõuded, mis kasutavad mis tahes järgmist kirjet, võtmata arvesse mõju, mida krediidiasutuse või investeerimisühingu poolt esimese taseme põhiomavahendite hulka arvatud eeldatava krediidikahjumi eraldised avaldavad nendele kirjetele:

a) edasilükkunud tulumaksu vara summa, mis arvatakse kooskõlas artikli 36 lõike 1 punktiga c maha esimese taseme põhiomavahenditest või mille suhtes on kohaldatud riskikaalu kooskõlas artikli 48 lõikega 4;

b) riskipositsiooni väärtus, mis on määratud kooskõlas artikli 111 lõikega 1, kusjuures spetsiifilised krediidiriskiga korrigeerimised, mille võrra riskipositsiooni väärtust vähendatakse, korrutatakse järgmise korrigeerimisteguriga (sf):

$$sf = 1 - (AB_{SA}/RA_{SA})$$

kus:

AB_{SA} = summa, mis on arvutatud kooskõlas lõike 1 teise lõigu punktiga a;

RA_{SA} = spetsiifiliste krediidiriskiga korrigeerimiste kogusumma;

c) teise taseme omavahendite kirjete summa, mis on arvutatud kooskõlas artikli 62 punktiga d.

8. Lisaks VIII osas nõutud teabe avalikustamisele avalikustavad krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes on otsustanud kohaldada käesolevas artiklis sätestatud üleminekukorda, käesoleva artikli lõikes 6 sätestatud ajavahemikul omavahendite, esimese taseme põhiomavahendite ja esimese taseme omavahendite summad, esimese taseme põhiomavahendite suhtarvu, esimese taseme omavahendite suhtarvu, koguomavahendite suhtarvu ja finantsvõimenduse määra, mis neil oleks juhul, kui nad käesolevat artiklit ei kohaldaks.

9. Krediidiasutus või investeerimisühing otsustab, kas ta kohaldab üleminekuperioodi jooksul käesolevas artiklis sätestatud korda, ja teavitab oma otsusest pädevat asutust hiljemalt 1. veebruariks 2018. Kui krediidiasutus või investeerimisühing on saanud selleks pädeva asutuse eelneva loa, võib ta üleminekuperioodi jooksul oma algse otsuse üks kord tagasi võtta. Krediidiasutus või investeerimisühing avalikustab iga käesoleva lõigu kohaselt tehtud otsuse.

Krediidiasutus või investeerimisühing, kes on otsustanud kohaldada käesolevas artiklis sätestatud üleminekukorda, võib otsustada mitte kohaldada lõiget 4, millisel juhul teavitab ta oma otsusest pädevat asutust hiljemalt 1. veebruariks 2018. Sellisel juhul määrab krediidiasutus või investeerimisühing lõikes 1 osutatud A_4 väärtuseks nulli. Kui krediidiasutus või investeerimisühing on saanud selleks pädeva asutuse eelneva loa, võib ta üleminekuperioodi jooksul oma algse otsuse üks kord tagasi võtta. Krediidiasutus või investeerimisühing avalikustab iga käesoleva lõigu kohaselt tehtud otsuse.

10. EBA annab 30. juuniks 2018 kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised käesolevas artiklis sätestatud avalikustamisnõuete kohta.“

2) Artiklisse 493 lisatakse järgmised lõiked:

„4. Erandina artikli 395 lõikest 1 võivad pädevad asutused lubada krediidiasutustel ja investeerimisühingutel võtta käesoleva artikli lõikes 5 ette nähtud mis tahes riskipositsiooni, mis vastab käesoleva artikli lõikes 6 sätestatud tingimustele, järgmiste maksimaalsete piirmäärade ulatuses:

a) 100 % krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahenditest kuni 31. detsembrini 2018;

b) 75 % krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahenditest kuni 31. detsembrini 2019;

c) 50 % krediidiasutuse või investeerimisühingu esimese taseme omavahenditest kuni 31. detsembrini 2020.

Esimese lõigu punktides a, b ja c osutatud piirmäärasid kohaldatakse riskipositsiooni väärtustele pärast krediidiriski maandamise mõju arvessevõtmist kooskõlas artiklitega 399–403.

5. Lõikes 4 sätestatud üleminekukorda kohaldatakse järgmiste riskipositsioonide suhtes:

a) varakirjed, milleks on nõuded liikmesriikide keskvalitsuste, keskpankade või avaliku sektori asutuste vastu;

b) varakirjed, milleks on liikmesriikide keskvalitsuste, keskpankade või avaliku sektori asutuste sõnaselgelt tagatud nõuded;

c) muud nõuded, mis on liikmesriikide keskvalitsuste, keskpankade või avaliku sektori asutuste vastu või nende poolt tagatud;

d) varakirjed, milleks on nõuded liikmesriikide piirkondlike valitsuste või kohalike omavalitsuste vastu, mida käsitatakse artikli 115 lõike 2 kohaselt nõuetena keskvalitsuse vastu;

e) muud nõuded, mis on liikmesriikide piirkondlike valitsuste või kohalike omavalitsuste vastu või nende poolt tagatud ning mida käsitatakse artikli 115 lõike 2 kohaselt nõuetena keskvalitsuse vastu.

Esimese lõigu punktide a, b ja c kohaldamisel kohaldatakse käesoleva artikli lõikes 4 sätestatud üleminekukorda üksnes selliste varakirjete ja muude nõuete suhtes, mis on avaliku sektori asutuste vastu või nende poolt tagatud, mida käsitatakse artikli 116 lõike 4 kohaselt nõuetena keskvalitsuse, piirkondliku valitsuse või kohaliku omavalitsuse vastu. Kui varakirjeid ja muid nõudeid, mis on avaliku sektori asutuste vastu või nende poolt tagatud, käsitatakse artikli 116 lõike 4 kohaselt nõuetena piirkondliku valitsuse või kohaliku omavalitsuse vastu, kohaldatakse käesoleva artikli lõikes 4 sätestatud üleminekukorda ainult siis, kui kõnealuseid nõudeid piirkondliku valitsuse või kohaliku omavalitsuse vastu käsitatakse artikli 115 lõike 2 kohaselt nõuetena keskvalitsuse vastu.

6. Käesoleva artikli lõikes 4 sätestatud üleminekukorda kohaldatakse ainult siis, kui käesoleva artikli lõikes 5 osutatud riskipositsioon vastab kõigile järgmistele tingimustele:

a) riskipositsioonile määrataks riskikaal 0 % vastavalt artikli 495 lõike 2 versioonile, nagu see kehtib 31. detsembri 2017 seisuga;

b) riskipositsioon võeti 12. detsembril 2017 või pärast seda.

7. Käesoleva artikli lõikes 5 osutatud riskipositsioonile, mis võeti enne 12. detsembrit 2017 ja millele 31. detsembril 2017 määrati riskikaal 0 % vastavalt artikli 495 lõikele 2, artikli 395 lõiget 1 ei kohaldata.“

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2018.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 12. detsember 2017

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*eesistuja*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2017/2396,

13. detsember 2017,

millega muudetakse määrusi (EL) nr 1316/2013 ja (EL) 2015/1017 Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi kestuse pikendamise ning kõnealuse fondi ja Euroopa investeerimisnõustamise keskuse tehnilise täiustamise osas

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikleid 172 ja 173, artikli 175 kolmandat lõiku ja artikli 182 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ([1]),

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ([2]),

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ([3])

ning arvestades järgmist:

(1) Pärast komisjoni teatise „Investeerimiskava Euroopa jaoks“ (edaspidi „investeerimiskava“) esitlemist 26. novembril 2014 on tingimused investeeringute kasutamiseks paranenud ning usk Euroopa majandusse ja majanduskasvu taastumas. Liidu majandus on neljandat aastat järjest mõõdukalt elavnenud: 2015. aastal kasvas sisemajanduse koguprodukt 2 %, kuigi töötuse määr on endiselt kõrgem, kui see oli enne kriisi. Olgugi et Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi (EFSI) täielikku mõju majanduskasvule ei ole veel võimalik hinnata, sest suuremate investeerimisprojektide makromajanduslik mõju ei saa olla kohene, annavad investeerimiskavaga algatatud laiaulatuslikud jõupingutused juba konkreetseid tulemusi. Investeeringute kasv on 2017. aastal järkjärgult hoogustunud, kuid tempo on veel tagasihoidlik ja ikka veel allpool varasemat määra.

(2) Seda positiivset investeerimishoogu tuleks hoida ja tuleks jätkata jõupingutusi, et muuta investeeringud taas pikaajalisteks ja jätkusuutlikeks, nii et need jõuaksid ka reaalmajandusse. Investeerimiskava mehhanismid toimivad ning neid tuleks tugevdada, et jätkata erainvesteeringute kaasamist Euroopa tuleviku seisukohalt tähtsatesse sektoritesse, kus esineb veel turutõrkeid või mitteoptimaalseid investeerimisolukordi, et avaldada märkimisväärset makromajanduslikku mõju ja aidata kaasa töökohtade loomisele.

(3) 1. juunil 2016 esitas komisjon teatise pealkirjaga „Euroopa investeerib taas: Euroopa investeerimiskava täitmise ülevaade“, milles toodi välja investeerimiskava senised saavutused ja kavandati järgmisi samme, sealhulgas EFSI kestuse pikendamine kauemaks kui algselt ette nähtud kolm aastat, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKEd) komponendi laiendamine olemasolevas raamistikus ning Euroopa investeerimisnõustamise keskuse arendamine.

(4) 11. novembril 2016 võttis Euroopa Kontrollikoda vastu arvamuse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (millega muudetakse määrusi (EL) nr 1316/2013 ja (EL) 2015/1017) eelnõu ning sellele lisatud hinnangu kohta, mille komisjon koostas kooskõlas määruse (EL) 2015/1017 artikli 18 lõikega 2 ning mille pealkiri on „EFSI: varajane ettepanek fondi kestuse pikendamiseks ja mahu suurendamiseks“.

([1]) ELT C 75, 10.3.2017, lk 57.
([2]) ELT C 185, 9.6.2017, lk 62.
([3]) Euroopa Parlamendi 12. detsembri 2017. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 12. detsembri 2017. aasta otsus.

(5) Euroopa Investeerimispanga (EIP) grupi hallatav ja kaastoetatav EFSI on kvantitatiivsest seisukohast vaadatuna saavutamas eesmärki, mille kohaselt tuleks 2018. aasta keskpaigaks tuua reaalmajandusse vähemalt 315 000 000 000 eurot lisainvesteeringuid. Turg on võimalustest kinni haaranud ja investeeringud vastu võtnud eriti kiiresti VKEde komponendi puhul, kus EFSI tulemused on oodatust palju paremad ka seetõttu, et fondi kiireks käimalükkamiseks kasutati Euroopa Investeerimisfondi (EIF) süsteeme ja kehtivat mandaati (InnovFin VKEde tagatissüsteemi, COSME laenutagamisrahastu ja EIP riskikapitalivahendite mandaat). Juulis 2016 suurendati VKEde komponenti Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2015/1017 ([1]) olemasolevatest näitajatest lähtudes 500 000 000 euro võrra. Arvestades et VKEde nõudlus EFSIst rahastamise järele on turul erakordselt suur, tuleks VKEdele eraldada rahastamisvahenditest senisest suurem osa. Sellega seoses tuleks 40 % EFSI tõhustatud riskivõtmisvõimest suunata sellele, et suurendada VKEde juurdepääsu rahastamisele.

(6) 28. juunil 2016 tõdes Euroopa Ülemkogu, et Euroopa investeerimiskava, eelkõige EFSI on juba andnud konkreetseid tulemusi ning on oluline samm, mis aitab kaasata erasektori investeeringuid, samal ajal arukalt kasutades nappe eelarvevahendeid. Euroopa Ülemkogu märkis, et komisjon kavatseb peatselt esitada ettepanekud EFSI tuleviku kohta, mille Euroopa Parlament ja nõukogu peaksid esmatähtsana läbi vaatama.

(7) EFSI loodi algselt kolmeks aastaks ja selle eesmärk oli tagada investeeringuteks vähemalt 315 000 000 000 eurot, toetades sellega majanduskasvu ja töökohtade loomise soodustamise eesmärki. Püüd täita peamist eesmärki ei tohiks siiski olla olulisem kui valitud projektide täiendavus. Seetõttu ei soovi liit mitte üksnes pikendada EFSI investeerimisperioodi ja suurendada finantssuutlikkust, vaid ka suurendada keskendumist täiendavusele. Pikendamine hõlmab kehtiva mitmeaastase finantsraamistiku perioodi ja peaks tagama 2020. aastaks vähemalt 500 000 000 000 euro väärtuses investeeringuid. Et suurendada EFSI võimsust veelgi ja saavutada investeerimissihi kahekordistamise eesmärk, peaksid liikmesriigid panustamist EFSisse samuti käsitlema kui prioriteeti.

(8) EFSI ja selle rakendamise potentsiaali ei ole võimalik täielikult ära kasutada ilma selliseid meetmeid rakendamata, mille eesmärk on tugevdada ühtset turgu, luua soodne ettevõtluskeskkond ning viia ellu sotsiaalselt tasakaalustatud ja jätkusuutlikke struktuurireforme. Peale selle on EFSI edu tagamiseks otsustava tähtsusega hästi struktureeritud projektid, mis on osa liikmesriikide tasandi investeerimis- ja arengukavadest.

(9) 2020. aastale järgnevaks perioodiks kavatseb komisjon esitada vajalikud ettepanekud, et jätkata strateegiliste investeeringute tegemist kestlikul tasemel. Seadusandlik ettepanek peaks põhinema komisjoni aruande järeldustel ning sõltumatu hindamise, sealhulgas investeeringute toetamise kava jätkamise kasulikkuse makromajandusliku hindamise tulemustel. Nimetatud aruande ja sõltumatu hindamise käigus tuleks käsitleda kohaldatavas ulatuses ka käesoleva määrusega muudetud määruse (EL) 2015/1017 kohaldamist EFSI pikendatud rakendamisperioodi kestel.

(10) Käesoleva määrusega pikendatud EFSI peaks tegelema järelejäänud turutõrgete kõrvaldamise ja mitteoptimaalsete investeerimisolukordade lahendamisega ning jätkuvalt kasutama erasektori rahastamist investeeringute puhul, mis on olulised Euroopas töökohtade loomiseks tulevikus, sealhulgas noorte jaoks, ning majanduskasvu ja konkurentsivõime seisukohalt, pidades seejuures silmas toetatavate projektide suuremat täiendavust. Sellised investeeringud hõlmavad investeeringuid sellistesse valdkondadesse nagu energeetika, keskkond ja kliimameetmed, sotsiaal- ja inimkapital ning seonduv taristu, tervishoid, teadusuuringud ja innovatsioon, piiriülene ja säästev transport ning digitaliseerimine. Eelkõige tuleks suurendada nende toimingute rahastamist, mida EFSI toetab, et saavutada

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. juuni 2015. aasta määrus (EL) 2015/1017, mis käsitleb Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi, Euroopa investeerimisnõustamise keskust ja Euroopa investeerimisprojektide portaali ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1291/2013 ja (EL) nr 1316/2013 – Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fond (ELT L 169 1.7.2015, lk 1).

Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste 21. konverentsil (COP21) liidu seatud ambitsioonikad eesmärgid ja täita liidu võetud kohustus vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid 80 kuni 95 %. EFSI toetatavate kliimameetmete tugevdamiseks peaks EIP tuginema oma kogemustele maailma ühe suurima kliimameetmete rahastajana ja kasutama viimastele standarditele vastavat rahvusvaheliselt kokku lepitud metoodikat, et määrata usaldusväärselt kindlaks projektide kliimameetmetega seotud elemendid või kulude osakaal. Projekte ei tohiks kunstlikult liigendada nii, et need vastaksid VKEde ja väikeste keskmise turukapitalisatsiooniga ettevõtjate määratlusele. Suuremat tähelepanu tuleks pöörata ka energiaühendusega seotud prioriteetsetele projektidele ja energiatõhususe projektidele.

Lisaks peaks EFSI toetus kiirteede jaoks olema piiratud era- ja/või avaliku sektori transpordiinvesteeringute toetamisega Ühtekuuluvusfondist rahastatavates riikides, vähem arenenud piirkondades või piiriüleste transpordiprojektide puhul või juhtudega, mil see on vajalik liiklusohutuse suurendamiseks, säilitamiseks või parandamiseks, arukate transpordisüsteemide seadmete arendamiseks, üleeuroopalisse transpordivõrku kuuluvate olemasolevate kiirteede nõuetekohasuse ja terviklikkuse tagamiseks, eelkõige mis puudutab ohutuid parkimisalasid, keskkonnahoidliku alternatiivkütuse tanklaid ja elektrisõidukite laadimise süsteeme, või aitama kaasa üleeuroopalise transpordivõrgu väljaehitamisele 2030. aastaks kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrustega (EL) nr 1316/2013 ([1]) ja (EL) nr 1315/2013 ([2]). Digitaalsektoris ja liidu kõikehõlmava digitaalmajanduse poliitika raames tuleks seada uued digitaaltaristu sihid tagamaks, et digitaalne lõhe ületatakse ja et liidust saab uuel nn asjade interneti, blokiahela tehnoloogia, küber- ja võrguturvalisuse ajastul ülemaailmne teerajaja. Kuigi põllumajanduse, metsanduse, kalanduse ja vesiviljeluse ning laiema biomajanduse muude elementide valdkonnas on projektid juba toetuskõlblikud, tuleks selguse huvides sõnaselgelt sätestada, et sellised projektid kuuluvad üldiste eesmärkide alla, mis vastavad EFSI toetuse saamise tingimustele.

(11) Kultuuri- ja loomesektor etendab Euroopa tööstuse taastamisel tähtsat rolli, soodustab majanduskasvu ning on strateegiliselt võimeline tekitama innovatsioonieeliste ülekandumist teistesse majandusharudesse, näiteks turismi, jaemüüki ja digitaalsetesse tehnoloogiatesse. Lisaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1295/2013 ([3]) loodud programmile „Loov Euroopa“ ja käesoleva määruse kohaselt loodud kultuuri- ja loomesektori tagatisrahastule peaks EFSI aitama nendes sektorites ületada kapitalipuudujääki, pakkudes lisarahastamist, mis peaks täiendama programmi „Loov Euroopa“ ja kultuuri- ja loomesektori tagatisrahastu toetust, et võimaldada rahastada suuremal arvul selliseid suure riskiga projekte.

(12) EFSI peaks samuti toetama liidus asuvaid üksusi hõlmavaid ja liidust väljapoole ulatuvad toiminguid, kui need edendavad investeeringuid liidus, eriti kui need sisaldavad piiriüleseid elemente. Euroopa investeerimisnõustamise keskus peaks pakkuma ennetavat tuge selliste toimingute edendamiseks ja ergutamiseks.

(13) Projektide valimisel tuleks rohkem järgida täiendavuse kriteeriumi, mis on üks EFSI aluspõhimõtteid. Eelkõige tuleks EFSIst toetust anda ainult neile meetmetele, mille eesmärk on kõrvaldada tuvastatud turutõrked või lahendada mitteoptimaalseid investeerimisolukordi. Toimingud, mida tehakse taristu- ja innovatsioonikomponendi raames seoses kaht või enamat liikmesriiki ühendava füüsilise taristuga, sealhulgas e-taristu, eelkõige lairibataristu, ning sellise taristu ehitamiseks, rakendamiseks, hooldamiseks või toimimiseks vajalikud teenused, peaksid andma selget tunnistust täiendavusest, arvestades nende keerukust ja suurt lisaväärtust liidu jaoks.

(14) EFSI peaks keskenduma üldjuhul projektidele, mille riskiprofiil on kõrgem kui EIP tavatoimingutega toetatud projektidel, ning EFSI investeeringute komitee (edaspidi „investeeringute komitee“) peaks täiendavuse hindamisel arvesse võtma investeeringuid takistavaid riske, nagu riigile, sektorile või piirkonnale omased riskid ja innovatsiooniga seotud riskid, eelkõige majanduskasvu, jätkusuutlikkust ja tootlikkust suurendavate katsetamata tehnoloogiate puhul.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1316/2013, millega luuakse Euroopa ühendamise rahastu, muudetakse määrust (EL) nr 913/2010 ja tunnistatakse kehtetuks määrused (EÜ) nr 680/2007 ja (EÜ) nr 67/2010 (ELT L 348, 20.12.2013, lk 129).

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1315/2013 üleeuroopalise transpordivõrgu arendamist käsitlevate liidu suuniste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus nr 661/2010/EL (ELT L 348, 20.12.2013, lk 1).

([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1295/2013, millega luuakse programm „Loov Euroopa“ (2014–2020) ning tunnistatakse kehtetuks otsused nr 1718/2006/EÜ, nr 1855/2006/EÜ ja nr 1041/2009/EÜ (ELT L 347, 20.12.2013, lk 221).

(15) EFSI laiema geograafilise katvuse tagamiseks ja EFSI sekkumise tõhususe suurendamiseks tuleks ergutada kombineeritud ja/või segarahastamistoiminguid, milles kombineeritakse tagastamatu toetus ja/või liidu üldeelarves olevad rahastamisvahendid, nagu Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondid või määrusega (EL) nr 1316/2013 loodud Euroopa ühendamise rahastu ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1291/2013 ([1]) loodud teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogrammi „Horisont 2020" raames eraldatavad vahendid, ning EIP grupi rahastust, sealhulgas EFSI raames antavad EIP vahendid, ja muude investorite toetus. Kombineeritud ja/või segarahastamise eesmärk on suurendada liidu eelarvest tehtavate kulutuste lisaväärtust, meelitades ligi täiendavaid vahendeid erainvestoritelt, ning tagada toetatavate meetmete majanduslik ja finantsalane elujõulisus. Selleks paigutati samal ajal, kui esitati komisjoni ettepanek käesoleva määruse vastuvõtmiseks, 1 000 000 000 euro väärtuses assigneeringuid Euroopa ühendamise rahastu rahastamisvahenditest ümber rahastu toetuste ossa, et hõlbustada segarahastamist koos EFSIga. Sel eesmärgil algatati 2017. aasta veebruaris edukalt segarahastamise projektikonkurss. Veel 145 000 000 eurot paigutatakse ümber muudesse asjakohastesse rahastamisvahenditesse, eelkõige nendesse, mis on ette nähtud energiatõhususe suurendamiseks. Vaja on täiendavaid meetmeid, et tagada liidu vahendite ja EFSI toetuse hõlbus kombineeritavus. Kuigi komisjon on juba avaldanud selle kohta konkreetsed suunised, tuleks EFSI ja liidu vahendite kombineerimise võimalusi edasi arendada, eesmärgiga suurendada investeeringuid, mille puhul kasutatakse EFSI ja liidu vahendite kombineerimisest tulenevat finantsvõimendust, võttes arvesse võimalikke seadusandlikke arenguid. Majandusliku tõhususe ja piisava finantsvõimenduse tagamiseks ei tohiks selline kombineeritud rahastamine üldjuhul ületada vähem arenenud piirkondades 90 % projekti kogumaksumusest ja kõigis muudes piirkondades 80 %.

(16) Selleks et ergutada EFSI kasutuselevõttu vähem arenenud piirkondades ja üleminekupiirkondades, tuleks laiendada EFSI toetuse tingimustele vastavate üldeesmärkide ulatust. Projektid peaks läbi vaatama investeeringute komitee ja need peaksid tagatise („ELi tagatis") kasutamiseks vastama samadele rahastamiskõlblikkuse kriteeriumidele nagu määruses (EL) 2015/1017 sätestatud, sealhulgas täiendavuse põhimõttele. Kuna EFSI toetusele kvalifitseeruvate projektide suurust ei peaks piirama, ei tohiks takistada väikesemahulistel projektidel taotleda EFSIst rahastamist. Pigem on vaja lisameetmeid vähem arenenud piirkondades ja üleminekupiirkondades tehnilise abi ja EFSI tutvustusmeetmete suurendamiseks.

(17) Investeerimisplatvormid on oluline vahend turutõrgete kõrvaldamiseks, eelkõige mitut projekti ühendavate, piirkondlike või sektoripõhiste projektide, sealhulgas energiatõhususe projektide ja piiriüleste projektide rahastamisel. Samuti on oluline ergutada partnerlusi liikmesriikide tugipankade või finantseerimisasutustega, sealhulgas investeerimisplatvormide loomiseks. Selles võib etendada olulist rolli ka koostöö finantsvahendajatega. Sellega seoses peaks EIP vajaduse korral delegeerima väikesemahuliste allprojektide hindamise, valimise ja järelevalve finantsvahendajatele või heakskiidetud kõlblikele üksustele.

(18) Juhul kui väikesemahuliste projektide hindamine, valimine ja järelevalve on delegeeritud finantsvahendajatele või heakskiidetud kõlblikele üksustele, ei tohiks investeeringute komiteele jätta õigust kiita heaks ELi tagatise kasutamine selliste EIP rahastamis- ja investeerimistoimingute kohaste allprojektide puhul, kus EFSI panus sellistesse väikesemahulistesse allprojektidesse on allpool kindlaksmääratud künnist. Kui see on kohane, peaks EFSI juhatus (edaspidi „juhatus") esitama juhised investeeringute komitee poolt nimetatud künnist ületavate allprojektide hindamiseks kasutatava menetluse kohta.

(19) Kogu investeerimisperioodi jooksul peaks liit selleks, et EFSI raames saaks investeeringuid toetada, andma ELi tagatise, mis ei tohiks kunagi olla suurem kui 26 000 000 000 eurot, millest kuni 16 000 000 000 eurot peaks olema kättesaadav enne 6. juulit 2018.

(20) Eeldatakse, et ELi tagatise kombineerimisel EIP eraldatava summaga 7 500 000 000 eurot peaks EFSI toetus võimaldama teha täiendavaid EIP ja EIFi investeeringuid 100 000 000 000 euro ulatuses. EFSI toetatavad 100 000 000 000 eurot peaksid võimaldama genereerida 2020. aasta lõpuks vähemalt 500 000 000 000 euro ulatuses täiendavaid investeeringuid reaalmajandusse.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1291/2013, millega luuakse teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogramm „Horisont 2020" aastateks 2014–2020 ning tunnistatakse kehtetuks otsus nr 1982/2006/EÜ (ELT L 347, 20.12.2013, lk 104).

(21) Selleks et osaliselt rahastada liidu üldeelarvest lisainvesteeringute toetamiseks ELi tagatisfondile eraldatavat panust, tuleks assigneeringuid ümber paigutada määrusega (EL) nr 1316/2013 loodud Euroopa ühendamise rahastu olemasolevast rahastamispaketist, samuti Euroopa ühendamise rahastu laenupõhise rahastamisvahendi tuludest ja tagasimaksetest ning 2020. aasta Euroopa energeetika, kliimamuutuste ja infrastruktuuri fondist (Marguerite'i fond). Tulude ja tagasimaksete ümberpaigutamine nõuab erandi tegemist Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 ([1]) artikli 140 lõike 6 teisest ja kolmandast lõigust, et lubada nende kasutamist muus rahastamisvahendis.

(22) Tuginedes EFSI toetatavate investeeringutega seoses saadud kogemustele, peaks tagatisfondi sihtsumma olema 35 % ELi tagatisega võetavate kohustuste kogusummast, et tagada piisav kaitsetase.

(23) Kuna VKEde nõudlus EFSIst rahastamise järele on turul erakordselt suur ja eeldatavasti sellisena ka püsib, tuleks EFSI VKEde komponenti laiendada. Erilist tähelepanu tuleks pöörata sotsiaalsetele ettevõtetele ja sotsiaalteenustele, sealhulgas sotsiaalsete ettevõtete ja sotsiaalteenuste sektori vajaduste ja eripäradega kooskõlas olevate uute vahendite väljatöötamise ja kasutuselevõtmise kaudu.

(24) EIP ja EIF peaksid tagama, et lõppkasusaajad, sealhulgas VKEd, oleksid EFSI toetuse olemasolust teadlikud, et suurendada ELi tagatise nähtavust. Asjaomases EFSI toetuse andmise lepingus tuleks esitada sellele sõnaselge viide.

(25) Selleks et suurendada EFSI toimingute läbipaistvust, peaks investeeringute komitee otsustes, mis avaldatakse ja tehakse kättesaadavaks, põhjendama, miks ta leiab, et toimingule tuleks anda ELi tagatis, pöörates erilist tähelepanu täiendavuse kriteeriumi järgimisele. Kohe pärast ELi tagatise saanud toimingut käsitleva lepingu allkirjastamist tuleks avaldada näitajate tulemustabel. Avaldatavad materjalid ei peaks sisaldama tundlikku äriteavet.

(26) Ranges vastavuses käesoleva määrusega ning komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/1558 ([2]) ja selle lisaga peaks investeeringute komitee tulemustabelit kasutama sõltumatu ja läbipaistva hindamisvahendina, seades prioriteediks ELi tagatise kasutamise toimingute puhul, millel on paremad näitajad ja lisaväärtus. EIP peaks eelnevalt välja arvutama punktid ja näitajad ning kõrvutama neid tulemustega pärast projekti lõpetamist.

(27) Tõhustamaks projektide hindamist, peaks juhatus kehtestama EFSI strateegilise suuna dokumendis tulemustabeli iga samba jaoks minimaalse tulemuse.

(28) Asjakohane liidu poliitika maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide suhtes on sätestatud liidu õigusaktides ja nõukogu järeldustes, eelkõige 8. novembri 2016. aasta järelduste lisas, ning kõikides hilisemates ajakohastustes.

(29) Käesoleva määruse kohaste EIP rahastamis- ja investeerimistoimingute puhul peaks hoolsuskohustus tähendama kohaldatavate liidu õigusaktide ning rahapesu, terrorismi rahastamise, maksupettuste ja maksustamise vältimise vastast võitlust käsitlevate kokkulepitud rahvusvaheliste ja liidu standardite järgimise põhjalikku kontrollimist. Lisaks peaks EIP andma EFSI aruandluse kontekstis riikide lõikes teavet EFSI toimingute vastavuse kohta koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide küsimuses kehtivale EIP ja EIFi poliitikale ning esitama nende vahendajate nimekirja, kellega EIP ja EIF koostööd teevad.

(30) On asjakohane esitada teatavaid tehnilisi selgitusi seoses EFSI juhtimist käsitleva kokkuleppe sisuga, ELi tagatise andmisega ja instrumentidega, mida kokkulepe hõlmab, sealhulgas vahetuskursi riski katmisega teatavates olukordades. EFSI juhtimist ning ELi tagatise andmist käsitlevat kokkulepet EIPga tuleks vastavalt käesolevale määrusele kohandada.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT L 298, 26.10.2012, lk 1).

([2]) Komisjoni 22. juuli 2015. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/1558, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2015/1017, kehtestades ELi tagatise rakendamise eesmärgil näitajate tulemustabeli (ELT L 244, 19.9.2015, lk 20).

(31) Mõjutamata Euroopa investeerimisnõustamise keskuse eesmärki tegutseda olemasolevatele EIP ja komisjoni nõustamisteenistustele tuginedes ühtse projektide rahastamise tehnilise nõustamise keskusena liidus, tuleks tema tegevust tõhustada ja see peaks keskenduma ka aktiivsele osalemisele EFSI valdkondliku ja geograafilise mitmekesisuse suurendamises ning toetama EIPd ja liikmesriikide tugipanku või finantseerimisasutusi eelkõige vähem arenenud piirkondades ja üleminekupiirkondades toimingute algatamisel ja arendamisel ning aitama vajaduse korral kujundada nõudlust EFSI toetuse järele. Euroopa investeerimisnõustamise keskus peaks püüdma sõlmida iga liikmesriigi tugipanga või finantseerimisasutusega vähemalt ühe koostöölepingu. Liikmesriikides, kus liikmesriigi tugipank või finantseerimisasutus puudub, peaks Euroopa investeerimisnõustamise keskus pakkuma vajaduse korral ja asjaomase liikmesriigi taotluse korral sellise tugipanga või finantseerimisasutuse asutamisel ennetavat tuge ja nõu. Euroopa investeerimisnõustamise keskus peaks erilist tähelepanu pöörama nende projektide ettevalmistamise toetamisele, mis aitavad kaasa kaht või enamat liikmesriiki kaasavate projektide ja COP21 eesmärkide saavutamisele. Samuti peaks keskus aktiivselt osalema investeerimisplatvormide loomises ja andma nõu EFSI vahendite kombineerimiseks muude liidu rahastamisallikatega. Vajaduse korral tuleks tagada Euroopa investeerimisnõustamise keskuse kohapealne esindatus, võttes arvesse olemasolevaid tugisüsteeme, et anda kohapeal reaalset, ennetavat ja vajadustele vastavat abi.

(32) Majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta põhineb liikmesriikide eelarve-, makromajandus- ja struktuurireformide kavade üksikasjalikul analüüsil ning selle raames esitatakse liikmesriikidele riigipõhised soovitused. Sellega seoses peaks EIP komisjoni teavitama liikmesriikides käesoleva määrusega hõlmatud investeerimistoimingute tegemisel täheldatud investeerimistakistustest ja -kitsaskohtadest. Komisjonil palutakse võtta täheldatud takistusi ja kitsaskohti arvesse muu hulgas investeerimiskava kolmanda sambaga seotud töös.

(33) Turutõrgete ja -lünkadega tegelemiseks, piisavate lisainvesteeringute tegemise stimuleerimiseks ning EFSI toetatud toimingute geograafilise ja piirkondliku tasakaalu edendamiseks tuleb majanduskasvu, töökohtade ja investeeringute edendamise eesmärgi puhul rakendada integreeritud ja ühtlustatud lähenemisviisi. EFSI rahastamise kulud peaks nende eesmärkide saavutamisele kaasa aitama.

(34) Määruses (EL) 2015/1017 sätestatud investeerimiseesmärkide edendamiseks tuleks vajaduse korral ergutada segarahastamist koos olemasolevate fondidega, et pakkuda piisavaid soodustusi EFSI toimingute rahastamistingimuste, kaasa arvatud kulude puhul.

(35) Olukordades, kus pingelised finantsturu tingimused takistaksid elujõulise projekti elluviimist või kus on vaja hõlbustada investeerimisplatvormide loomist või projektide rahastamist sektorites või piirkondades, kus esineb olulisi turutõrkeid või valitseb ebasoodne investeerimisolukord, peaksid EIP ja komisjon tegema muudatusi, eelkõige ELi tagatise tasus, et aidata vähendada EFSI raames EIP rahastuse saaja kantavaid toimingute rahastamiskulusid, et hõlbustada projekti elluviimist. Vajaduse korral tuleks teha sarnaseid jõupingutusi selleks, et tagada EFSI toetus väikesemahulistele projektidele. Kui kohalike või piirkondlike vahendajate kasutamine võimaldab väikesemahuliste projektide puhul EFSI rahastamiskulusid vähendada, tuleks samuti kaaluda vahendajate kasutamist.

(36) Pidades silmas vajadust tagada EFSI rahastamise jätkusuutlikkus, peaksid finantsturu pingelistes tingimustes või selleks, et hõlbustada investeerimisplatvormide loomist või projektide rahastamist sektorites või piirkondades, kus esineb olulisi turutõrkeid või valitseb mitteoptimaalne investeerimisolukord, olema EFSI toimingute rahastamiskulude vähendamise jõupingutused kooskõlastatud EIP grupi kasutatavate muude kättesaadavate liidu rahaliste ressursside ja finantsinstrumentidega.

(37) Seepärast tuleks määrusi (EL) nr 1316/2013 ja (EL) 2015/1017 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EL) 2015/1017 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 2 punkti 4 alapunkt b asendatakse järgmisega:

„b) piiriülesed, mitut riiki hõlmavad, piirkondlikud või makropiirkondlikud platvormid, mis koondavad teatavas geograafilises piirkonnas projektidest huvitatud partnereid mitmest liikmesriigist, piirkonnast või kolmandast riigist;“.

2) Artikli 4 lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

a) punkti a muudetakse järgmiselt:

i) alapunkt ii asendatakse järgmisega:

„ii) EIP poolt EFSI kaudu antava rahalise toetuse suurus, mis ei ole väiksem kui 7 500 000 000 eurot tagatiste või rahana, ning selle andmise tingimused;“

ii) alapunkt iv asendatakse järgmisega:

„iv) ELi tagatise raames toimingutega seotud tasud, mis peavad olema kooskõlas EIP tasude poliitikaga;“

iii) lisatakse järgmine punkt:

„v) menetlused, millega aidata – ilma et see piiraks ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokolli nr 5 (Euroopa Investeerimispanga põhikirja kohta) ja selles sätestatud EIP eelisõigust – vähendada EFSI raames EIP rahastuse saaja kantavaid toimingute rahastamiskulusid, eelkõige muutes ELi tagatise tasu, kui see on vajalik eelkõige siis, kui finantsturu pingeline olukord takistaks elujõulise projekti elluviimist, või kui on vaja hõlbustada investeerimisplatvormide loomist või projektide rahastamist sektorites või piirkondades, kus on tegemist olulise turutõrkega või mitteoptimaalse investeerimisolukorraga, ulatuses, mis ei mõjuta märkimisväärselt tagatisfondi vajalikku rahastamist;“

b) punkti b alapunkt iii asendatakse järgmisega:

„iii) säte, mille kohaselt teeb juhatus otsuseid vastavalt artikli 7 lõikes 3 sätestatud menetlusele;“

c) punktis c asendatakse alapunkt i järgmisega:

„i) kooskõlas artikliga 11 üksikasjalikud nõuded ELi tagatise andmise kohta, sealhulgas tagatise ulatuse reguleerimine ja eri liiki finantsinstrumentide portfellidele antava tagatise kindlaksmääratud ulatus ning sündmused, mis võivad tingida ELi tagatise realiseerimise;“.

3) Artikli 5 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Käesoleva määruse kohaldamisel tähendab „täiendavus“ EFSI toetust toimingutele, millega kõrvaldatakse turutõrkeid või lahendatakse mitteoptimaalseid investeerimisolukordi ning mida ajavahemikul, mil on võimalik kasutada ELi tagatist, ei oleks ilma EFSI toetuseta saadud EIP või EIFi poolt või olemasolevate liidu rahastamisvahendite abil üldse või samas ulatuses sooritada. EFSIst toetatud projektidega toetatakse artikli 9 lõikes 2 sätestatud üldeesmärke, nende abil püütakse luua töökohti ja edendada jätkusuutlikku majanduskasvu ning neil on üldjuhul EIP tavatoimingutega toetatud projektidega võrreldes kõrgem riskiprofiil. EFSI portfelli üldine riskiprofiil on kõrgem EIP tavapärase investeerimispoliitika kohaselt enne käesoleva määruse jõustumist toetatud investeeringute portfelli riskiprofiilist.

Selleks et paremini kõrvaldada turutõrkeid või lahendada mitteoptimaalseid investeerimisolukordi ning eelkõige selleks, et lihtsustada investeerimisplatvormide kasutamist väikesemahuliste projektide puhul, tagades seejuures täiendavuse ja seega hoides ära samalt turult osaliste väljatõrjumise, iseloomustab EFSI poolt toetatavat EIP eritegevust eelistatavalt ning nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel järgmine:

a) allutatus, sealhulgas muude investoritega võrreldes madalama rahuldamisjärgu nõudeõigusega positsioon;

b) osalemine riskijagamisvahendites;

c) piiriülesus;

d) avatus spetsiifilistele riskidele või

e) muud II lisa punkti 3 alapunktis d lähemalt kirjeldatud aspektid.

Ilma et see mõjutaks nõuet vastata esimeses lõigus sätestatud täiendavuse määratlusele, viitavad täiendavusele arvestataval määral järgmised aspektid:

— projektid, mis hõlmavad riske, mis on iseloomulikud EIP eritegevusele, nagu on sätestatud EIP põhikirja artiklis 16, eriti kui selliste projektide puhul esinevad riigile, sektorile või piirkonnale omased riskid, eelkõige need, mis esinevad vähem arenenud piirkondades ja üleminekupiirkondades, ja/või kui selliste projektide puhul on tegemist innovatsiooniriskidega, eelkõige majanduskasvu, kestlikkust ja tootlikkust suurendavate katsetamata tehnoloogiate puhul;

— projektid, mis hõlmavad kaht või enamat liikmesriiki ühendavat füüsilist taristut, sealhulgas e-taristut, või millega laiendatakse ühe liikmesriigi sellist taristut või sellise taristuga seotud teenuseid teisele liikmesriigile või teistele liikmesriikidele.“

4) Artiklit 6 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 sissejuhatav fraas asendatakse järgmisega:

„EFSI lepingus on sätestatud, et EFSI toetab projekte, mille eesmärk on kõrvaldada turutõrkeid ja lahendada mitteoptimaalseid investeerimisolukordi ning mis“;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Nende projektide suurusele, mis kvalifitseeruvad EFSI toetusele EIP või EIFi poolt finantsvahendajate kaudu toimingute tegemiseks, piiranguid ei kehtestata. Tagamaks, et EFSI toetus hõlmab ka väikesemahulisi projekte, laiendavad EIP ja EIF vajaduse korral ja võimaluste piires koostööd liikmesriikide tugipankade või finantseerimisasutustega ning toetavad pakutavaid võimalusi, sealhulgas investeerimisplatvormide loomise hõlbustamise kaudu.“

5) Artiklit 7 muudetakse järgmiselt.

a) lisatakse järgmine lõige:

„1a. Kõik EFSI juhtimisstruktuuridega seotud institutsioonid ja organid püüavad tagada asjaomastes EFSI juhtorganites soolise tasakaalu.“;

b) lõikes 3 asendatakse esimene ja teine lõik järgmisega:

„3. Juhatus koosneb viiest liikmest: nendest kolm nimetab komisjon, ühe EIP ja ühe hääleõiguseta eksperdist liikme Euroopa Parlament. Ekspert ei küsi ega võta vastu juhiseid liidu institutsioonidelt, organitelt või asutustelt, ühegi liikmesriigi valitsuselt ega muudelt avaliku või erasektori asutustelt ning on oma tegevuses täielikult sõltumatu. Ekspert täidab oma ülesandeid erapooletult ja EFSI huvides.

Juhatus valib oma hääleõiguslike liikmete hulgast eesistuja kolmeaastaseks ametiajaks, mida võib pikendada ühe korra. Juhatus arutab ja võtab võimalikult suurel määral arvesse kõigi liikmete seisukohti. Kui liikmed ei suuda oma seisukohti lähendada, teeb juhatus otsuseid oma hääleõiguslike liikmete ühehäälse otsusega. Juhatuse koosoleku protokollis kajastatakse põhjalikult kõigi liikmete seisukohti.

Juhatuse koosolekute üksikasjalikud protokollid avaldatakse kohe, kui juhatus on need kinnitanud. Euroopa Parlamenti teavitatakse nende avaldamisest viivitamata.“;

c) lõike 5 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Tegevdirektorit abistab tegevdirektori asetäitja. Tegevdirektor ja tegevdirektori asetäitja osalevad juhatuse koosolekutel vaatlejatena. Tegevdirektor esitab kord kvartalis juhatusele EFSI tegevusaruande.“;

d) lõike 8 kolmandat lõiku muudetakse järgmiselt:

i) punkt e asendatakse järgmisega:

„e) kliimameetmed, keskkonnakaitse ja -juhtimine;“

ii) lisatakse järgmine punkt:

„l) säästev põllumajandus, metsandus, kalandus, vesiviljelus ja muud laiema biomajanduse valdkonnad;“

e) lõike 10 teine lause asendatakse järgmisega:

„Investeeringute komitee liikmed edastavad juhatusele, tegevdirektorile ja tegevdirektori asetäitjale viivitamata kogu teabe, mis on vajalik huvide konflikti puudumise pidevaks kontrollimiseks.“;

f) lõikesse 11 lisatakse järgmine lause:

„Tegevdirektori ülesanne on teavitada juhatust talle teadaolevatest rikkumistest ja teha ettepanek asjakohaste meetmete võtmiseks ning jälgida nende rakendamist. Tegevdirektor toimib investeeringute komitee liikmete võimalike huvide konfliktide puhul lähtuvalt oma hoolsuskohustusest.“;

g) lõiget 12 muudetakse järgmiselt:

i) teise lõigu teine lause asendatakse järgmisega:

„Otsused, millega kiidetakse heaks ELi tagatise kasutamine, on avalikud ja kättesaadavad ning sisaldavad otsuse põhjendust, pöörates erilist tähelepanu täiendavuse kriteeriumi järgimisele. Neis viidatakse ka lõikes 14 osutatud näitajate tulemustabelist tulenevale üldhinnangule. Avaldatavad materjalid ei või sisaldada tundlikku äriteavet. Investeeringute komitee toetub otsuse tegemisel EIP esitatavatele dokumentidele.

Tulemustabel, mis on investeeringute komitee jaoks vahend, mille abil eelistada ELi tagatise kasutamisel paremate näitajatega ja suuremat lisaväärtust loovaid toiminguid, on pärast projekti allkirjastamist avalikult kättesaadav. Avaldatavad materjalid ei või sisaldada tundlikku äriteavet.

Investeeringute komitee otsuste tundliku äriteabe osa edastab EIP Euroopa Parlamendile taotluse korral ja rangeid konfidentsiaalsusnõudeid järgides.“;

ii) kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„EIP esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile kaks korda aastas investeeringute komitee kõikide otsuste loetelu ning kõikide nende otsustega seotud tulemustabelid. Esitamisel järgitakse rangeid konfidentsiaalsusnõudeid.“;

h) lõige 14 asendatakse järgmisega:

„14. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikli 23 lõigetega 1–3 ja lõikega 5 vastu delegeeritud õigusakte, et täiendada käesolevat määrust niisuguse näitajate tulemustabeli kehtestamisega, mida investeeringute komitee peab kasutama, et tagada ELi tagatise võimaliku ja tegeliku kasutamise sõltumatu ja läbipaistev hindamine. Delegeeritud õigusaktid koostatakse tihedas dialoogis EIPga.

Tõhustamaks projektide hindamist, kehtestab juhatus EFSI strateegilise suuna dokumendis tulemustabeli iga samba jaoks minimaalse tulemuse.

EIP taotluse korral võib juhatus lubada investeeringute komiteel vaadata läbi projekti, mille tulemus on mis tahes samba puhul alla minimaalse tulemuse, kui tulemustabelis sisalduvast üldhinnangust järeldub, et projektiga seotud toiminguga kõrvaldataks oluline turutõrge või sellel oleks kõrge täiendavuse tase.“

6) Artiklit 9 muudetakse järgmiselt.

a) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

i) sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„2. ELi tagatis antakse EIP rahastamis- ja investeerimistoimingutele, mille on heaks kiitnud investeeringute komitee, või rahalisteks vahenditeks või tagatisena EIFile, et teha kooskõlas artikli 11 lõikega 3 EIP rahastamis- ja investeerimistoiminguid.

EIP delegeerib asjakohasel juhul väikesemahuliste allprojektide hindamise, valimise ja järelevalve finantsvahendajatele või heakskiidetud kõlblikele üksustele, eelkõige investeerimisplatvormidele ja liikmesriikide tugipankadele või finantseerimisasutustele, sest nii saab väikesemahulisi projekte rahastada rohkem ja hõlpsamini. Allprojektide puhul, mis on delegeeritud finantsvahendajatele või heakskiidetud kõlblikele üksustele ja millele antakse EFSIst toetust vähem kui 3 000 000 eurot, ei jäta investeeringute komitee endale õigust kiita ELi tagatise kasutamine heaks, olenemata käesoleva artikli lõike 5 kolmandast lõigust. Juhatus annab vajaduse korral juhiseid menetluse kohta, mille alusel investeeringute komitee otsustab, kas allprojektidele, mida EFSIst toetatakse 3 000 000 euroga või suuremas summas, tuleb anda ELi tagatis või mitte.

Asjaomased toimingud peavad olema liidu poliitikaga kooskõlas ja toetama ükskõik millist järgmistest üldeesmärkidest:“;

ii) punkti c lisatakse järgmine alapunkt:

„iv) raudteetaristu, muud raudteeprojektid ja meresadamad;“

iii) punkti e lisatakse järgmised alapunktid:

„ia) blokiahela tehnoloogia;

ib) asjade internet;

ic) küberturvalisus ja võrgukaitsetaristud;“

iv) punkti g muudetakse järgmiselt:

— alapunkt ii asendatakse järgmisega:

„ii) kultuuri- ja loomesektor, mille jaoks tuleb kultuuri- ja loomesektorile otstarbekohaste laenude andmiseks heaks kiita sektoripõhised rahastamismehhanismid koostoimes Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1295/2013 (*) loodud programmiga „Loov Euroopa“ ja sama määrusega loodud kultuuri- ja loomesektori tagatisvahendiga;

_____

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1295/2013, millega luuakse programm „Loov Euroopa“ (2014–2020) ning tunnistatakse kehtetuks otsused nr 1718/2006/EÜ, nr 1855/2006/EÜ ja nr 1041/2009/EÜ (ELT L 347, 20.12.2013, lk 221).“;

— alapunkt v asendatakse järgmisega:

„v) sotsiaalsed taristud, sotsiaalteenused ning sotsiaal- ja solidaarne majandus;“

v) lisatakse järgmised punktid:

„h) säästev põllumajandus, metsandus, kalandus, vesiviljelus ja muud laiema biomajanduse valdkonnad;

i) komisjoni rakendusotsuse 2014/99/EL (*) I lisas loetletud vähem arenenud piirkondade ja II lisas loetletud üleminekupiirkondade puhul muud EIP toetuse saamise tingimustele vastavad teenused ja tööstusharud käesoleva määruse nõuete raames.

_____

(*) Komisjoni 18. veebruari 2014. aasta rakendusotsus 2014/99/EL, milles sätestatakse loetelu piirkondadest, mis on kõlblikud abi saamiseks Euroopa Regionaalarengu Fondist ja Euroopa Sotsiaalfondist, ning liikmesriikidest, mis on kõlblikud abi saamiseks Ühtekuuluvusfondist ajavahemikul 2014–2020 (ELT L 50, 20.2.2014, lk 22).“;

vi) lisatakse järgmine lõik:

„EIP võtab arvesse, et EFSId kasutatakse vastavalt nõudlusele, ja tagab, et kooskõlas Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste 21. konverentsil (COP21) võetud kohustustega eraldatakse EFSI taristu- ja innovatsioonikomponendi rahasummast vähemalt 40 % projektidele, mis sisaldavad kliimameetmeid toetavaid elemente. Rahasummat, millega EFSIst toetatakse VKEsid ja väikeseid keskmise turukapitalisatsiooniga ettevõtjaid, ei võeta selle määra arvutamisel arvesse. Et teha kindlaks projektide elemendid või kulude osakaal, millega toetatakse kliimameetmeid, kasutab EIP rahvusvaheliselt kokku lepitud metoodikat. Juhatus annab selles vajaduse korral üksikasjalikke juhiseid.“;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Investeerimisperiood, mille jooksul võidakse anda ELi tagatis käesoleva määrusega hõlmatud rahastamis- ja investeerimistoimingute toetuseks, kestab kuni:

a) 31. detsembrini 2020 EIP toimingute puhul, mille kohta EIP ja toimingutest kasusaaja või finantsvahendaja on allkirjastanud lepingu 31. detsembriks 2022;

b) 31. detsembrini 2020 EIFi toimingute puhul, mille kohta EIF ja finantsvahendaja on allkirjastanud lepingu 31. detsembriks 2022.“;

c) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. EIP teeb vajaduse korral ja võimalikult suures ulatuses koostööd liikmesriikide tugipankade või finantseerimisasutuste ja investeerimisplatvormidega.“;

d) lõike 5 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Investeeringute komitee võib otsustada jätta endale õiguse kiita heaks uusi projekte, mille on esitanud finantsvahendajad või heakskiidetud kõlblikud üksused või mis on esitatud nende siseselt.“

7) Artikli 10 lõikes 2 asendatakse punkt a järgmisega:

„a) EIP laenud, tagatised, edasitagatised, kapitalituru instrumendid ja muud liiki rahastamis- või krediidikvaliteedi parandamise instrumendid, sealhulgas allutatud võlad, omakapitali- või kvaasiomakapitali osalused, sealhulgas liikmesriikide tugipankade või finantseerimisasutuste ning investeerimisplatvormide või -fondide kasuks;“.

8) Artiklit 11 muudetakse järgmiselt.

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. ELi tagatis ei tohi kunagi ületada 26 000 000 000 eurot, millest osa võib vastavalt lõikele 3 eraldada EIP poolt EIFi rahastamiseks või EIFile antavateks tagatisteks. Liidu üldeelarvest ELi tagatise alusel tehtavate netomaksete kogusumma ei tohi ületada 26 000 000 000 eurot ja enne 6. juulit 2018 ei tohi see ületada 16 000 000 000 eurot.“;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kui EIP annab EIFile raha või tagatise, et see saaks teha EIP rahastamis- ja investeerimistoiminguid, katab ELi tagatis sellise rahasumma või tagatise täielikult kuni 6 500 000 000 euro suuruses esialgses piirsummas, tingimusel et EIP eraldab järk-järgult vähemalt 4 000 000 000 euro suuruse rahasumma või tagatise, mis ei ole ELi tagatisega kaetud. Ilma et see piiraks lõike 1 kohaldamist, võib juhatus 6 500 000 000 euro suurust piirsummat asjakohasel juhul suurendada maksimaalselt 9 000 000 000 euroni, ilma et sellega kaasneks EIP-le kohustus eraldada suurem summa või tagatis kui 4 000 000 000 eurot.“;

c) lõike 6 punktid a ja b asendatakse järgmisega:

„a) artikli 10 lõike 2 punktis a osutatud võlainstrumentide puhul

i) põhisumma ja kogu ulatuses intressid ning muud summad, mis kuuluvad EIP-le tasumisele kuni makseviivituse tekkeni asjaomase rahastamistoimingu puhul kehtinud tingimuste kohaselt; allutatud laenu puhul käsitatakse tasumise edasilükkamist, vähendatud makset või nõutavat väljumist makseviivituse tekkena;

ii) kahjumi, mis on tingitud muude vääringute kui euro kõikumistest turgudel, mille puhul pikaajalise riskimaandamise võimalused on piiratud;

b) artikli 10 lõike 2 punktis a nimetatud omakapitali- või kvaasiomakapitali investeeringute puhul investeeritud summad ja nendega seotud rahastamiskulud ning muude vääringute kui euro kõikumisest tingitud kahjumi;“.

9) Artiklit 12 muudetakse järgmiselt.

a) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Lõikes 2 osutatud tagatisfondi raha kasutatakse selleks, et saavutada tase (sihtsumma), mida on vaja, et võtta arvesse kõiki kohustusi, mis on ELi tagatisega kaetud. Sihtsumma vastab 35 %-le kõigi selliste kohustuste summast, mis on ELi tagatisega kaetud.“;

b) lõiked 7–10 asendatakse järgmisega:

„7. Alates 1. juulist 2018 esitab komisjon juhul, kui ELi tagatise realiseerimise tulemusel langeb tagatisfondi tase allapoole 50 % sihtsummast või võib komisjoni riskihinnangu kohaselt langeda aasta jooksul sellest tasemest allapoole, aruande võimalike erakorraliste meetmete kohta, mis võivad vajalikuks osutuda.

8. Pärast ELi tagatise realiseerimist kasutatakse sihtsummat ületavat käesoleva artikli lõike 2 punktide b ja d kohast tagatisfondi rahastamist artiklis 9 sätestatud investeerimisperioodi jooksul kuni ELi tagatise taastamiseni selle täies mahus.

9. Lõike 2 punkti c kohast tagatisfondi rahastamist kasutatakse kuni ELi tagatise taastamiseni selle täies mahus.

10. Juhul kui ELi tagatis on täielikult taastatud kuni summani 26 000 000 000 eurot, kantakse igasugune sihtsummat ületav summa tagatisfondis liidu üldeelarvesse sihtotstarbelise sisetuluna vastavalt määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 21 lõikele 4 kõigi eelarveridade osas, millelt võidi vahendeid tagatisfondi ümber paigutada.“

10) Artiklit 14 muudetakse järgmiselt.

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) esimese lõigu teine lause asendatakse järgmisega:

„Selline tugi hõlmab sihipärast toetust, et saada tehnilist abi projekti struktureerimiseks, uudsete finantsinstrumentide ning avaliku ja erasektori partnerluse kasutamiseks ning asjakohasel juhul liidu õigusega seotud küsimustes teabe esitamiseks, võttes arvesse vähem arenenud finantsturgudega liikmesriikide eripära ja vajadusi ning eri sektorites valitsevat olukorda.“;

ii) teisele lõigule lisatakse järgmine lause:

„Samuti toetatakse sellega kliimameetmete ja ringmajanduse projektide või nende komponentide ettevalmistamist, eriti seoses COP21-ga, digitaalsektori projektide ettevalmistamist ning artikli 5 lõike 1 kolmanda lõigu teises taandes nimetatud projektide ettevalmistamist.“;

b) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

i) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) võimendab kohalikke teadmisi, et hõlbustada EFSI toetust kogu liidus, ning aitab võimaluse korral aktiivselt kaasa II lisa punktis 8 nimetatud EFSI valdkondliku ja geograafilise mitmekesisuse eesmärgi saavutamisele, toetades EIPd ning liikmesriikide tugipanku või finantseerimisasutusi eelkõige vähem arenenud piirkondades ja üleminekupiirkondades toimingute algatamisel ja arendamisel ning aidates vajadusel kujundada nõudlust EFSI toetuse järele;“

ii) punkt e asendatakse järgmisega:

„e) annab vajaduse korral kohapealse esinduse kaudu ennetavat tuge ja nõu investeerimisplatvormide, eelkõige piiriüleste ning mitut liikmesriiki ja/või piirkonda hõlmavate makropiirkondlike investeerimisplatvormide loomiseks;“

iii) lisatakse järgmised punktid:

„f) kasutab muu hulgas investeerimisplatvormide kaudu potentsiaali meelitada ligi ja rahastada väikesemahulisi projekte;

g) annab kombineeritud rahastamisallikate kasutamisega seotud praktiliste probleemide lahendamiseks nõu selle kohta, kuidas kombineerida EFSI vahenditega muid liidu rahastamisallikaid (nagu Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondid, programm „Horisont 2020“ ja määrusega (EL) nr 1316/2013 loodud Euroopa ühendamise rahastu);

h) pakub ennetavat tuge artikli 8 esimese lõigu punktis b osutatud toimingute edendamisel ja soodustamisel.“;

c) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Lõikes 1 osutatud eesmärgi saavutamiseks ja kohalikul tasandil nõu andmise hõlbustamiseks püüab Euroopa investeerimisnõustamise keskus kasutada EIP, komisjoni, liikmesriikide tugipankade või finantseerimisasutuste ning Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide juhtimisorganite teadmisi.“;

d) lisatakse järgmine lõige:

„5a. EIP soovitab projektide, eelkõige väikesemahuliste projektide arendajatel, kes taotlevad EIPst rahastamist, pöörduda oma projektidega Euroopa investeerimisnõustamise keskusesse, et kohasel juhul projektide koostamist tõhustada ja/või teha võimalikuks selle hindamine, kas projekte saaks investeerimisplatvormide kaudu ühendada. Arendajatele, kelle projektile EIPst raha ei antud või kellel jääb raha isegi EIP võimaliku toetuse korral puudu, annab EIP ühtlasi teada, et nad võivad registreerida oma projekti Euroopa investeerimisprojektide portaalis.“;

e) lõike 6 teine lause asendatakse järgmisega:

„Koostöö Euroopa investeerimisnõustamise keskuse ning liikmesriigi tugipanga või finantseerimisasutuse, rahvusvahelise finantseerimisasutuse või samaväärse finantseerimisasutuse või korraldusasutuse, sealhulgas riigisisese nõustajana tegutsevate asutuste vahel võib toimuda lepingulise partnerluse vormis. Euroopa investeerimisnõustamise keskus püüab iga liikmesriigi tugipanga või finantseerimisasutusega sõlmida vähemalt ühe koostöölepingu. Liikmesriikides, kus liikmesriigi tugipank või finantseerimisasutus puudub, pakub Euroopa investeerimisnõustamise keskus asjakohasel juhul ja asjaomase liikmesriigi taotluse korral sellise tugipanga või finantseerimisasutuse asutamisel ennetavat tuge ja nõu.“;

f) lisatakse järgmine lõige:

„6a. Et nõustamisteenuseid osutataks kogu liidus geograafiliselt suures ulatuses ja kohalikul tasandil teataks EFSIst rohkem, tagatakse vajaduse korral ning olemasolevaid tugisüsteeme arvesse võttes, et Euroopa investeerimisnõustamise keskusel on kohalikud esindused, kes annavad kohapeal reaalset, ennetavat ja vajadustele vastavat abi. Eelkõige luuakse esindus sellistes liikmesriikides või piirkondades, kellel on EFSI alla kuuluvate projektide arendamisel probleeme. Euroopa investeerimisnõustamise keskus aitab teadmisi piirkondlikule ja kohalikule tasandile edasi anda, et tekiks piirkondlik ja kohalik suutlikkus ja asjatundlikkus.“;

g) lõige 7 asendatakse järgmisega:

„7. Liidu üldeelarvest tehakse igal aastal kättesaadavaks 20 000 000 euro suurune baassumma, millega toetatakse 31. detsembrini 2020 Euroopa investeerimisnõustamise keskuse tegevuskulude katmist lõikes 2 osutatud teenuste eest, juhul kui neid kulusid ei kaeta lõikes 4 osutatud tasudest ülejäävatest summadest.“

11) Artikli 16 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. EIP esitab iga kuue kuu tagant, asjakohasel juhul koos EIFiga, komisjonile käesoleva määrusega hõlmatud EIP rahastamis- ja investeerimistoimingute kohta aruande. Aruandes hinnatakse, kas ELi tagatise kasutamise nõuded on täidetud ja artikli 4 lõike 2 punkti f alapunktis iv osutatud peamised tulemusnäitajad saavutatud. Aruanne peab samuti sisaldama iga EIP rahastamis- ja investeerimistoimingu kohta nii eraldi kui ka koondatuna statistilisi, finants- ja raamatupidamisandmeid. Kord aastas tuleb aruandes esitada ka teave selle kohta, milliseid investeerimistakistusi on EIP käesoleva määrusega hõlmatud investeerimistoimingute tegemisel kogenud.“

12) Artiklit 17 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Euroopa Parlamendi või nõukogu taotluse korral annavad juhatuse esimees ja tegevdirektor taotluse esitanud institutsioonile EFSI tulemustest aru, osaledes selleks muu hulgas Euroopa Parlamendis toimuval kuulamisel, kui Euroopa Parlament seda taotleb. Euroopa Parlamendi või nõukogu taotluse korral annab tegevdirektor taotluse esitanud institutsioonile peale selle aru investeeringute komitee tööst.“;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Juhatuse esimees ja tegevdirektor vastavad Euroopa Parlamendi või nõukogu poolt EFSI-le esitatud küsimustele kas suuliselt või kirjalikult, kuid igal juhul viie nädala jooksul küsimuse saamise kuupäevast arvates. Peale selle vastab tegevdirektor suuliselt või kirjalikult küsimustele, mille Euroopa Parlament või nõukogu on esitanud investeeringute komitee töö kohta.“

13) Artiklit 18 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Enne 2021. aastal algava mitmeaastase finantsraamistiku kohaselt uue ettepaneku esitamist ja enne investeerimisperioodi lõppu esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, mis sisaldab käesoleva määruse kohaldamist puudutavat sõltumatut hinnangut ning mis hõlmab:

a) hinnangut EFSI toimimise, ELi tagatise kasutamise ja Euroopa investeerimisnõustamise keskuse toimimise kohta;

b) hinnangut kas EFSI võimaldab liidu üldeelarve vahendeid hästi kasutada, kas EFSI mobiliseerib piisavalt erakapitali ja suurendab turgudel erainvesteeringuid;

c) hinnangut kas investeeringute toetamise kava on makromajanduslikult kasulik säilitada;

d) investeerimisperioodi lõpus hinnangut, kuidas on kohaldatud artikli 4 lõike 2 punkti a alapunktis v osutatud menetlust.“;

b) lõige 7 asendatakse järgmisega:

„7. Komisjon võtab arvesse esimest aruannet, mis sisaldab lõikes 6 osutatud sõltumatut hinnangut, ja esitab, kui see on kohane, seadusandliku ettepaneku, milles on esitatud ka summa, mis tuleks 2021. aastal algava mitmeaastase finantsraamistiku kohaselt eraldada.“;

c) lõige 8 asendatakse järgmisega:

„8. Käesoleva artikli lõikes 6 osutatud aruanded sisaldavad hinnangut artikli 7 lõikes 14 ja II lisas osutatud tulemustabeli kasutamise kohta, eelkõige selle kohta, kui asjakohane iga sammas on ja milline osa on sellel hinnangus. Kui see on kohane ja aruande järeldustega põhjendatud, lisatakse aruandele ettepanek artikli 7 lõikes 14 osutatud delegeeritud õigusakti läbivaatamise kohta.“

14) Artiklisse 19 lisatakse järgmine lõik:

„EIP ja EIF annavad või kohustavad finantsvahendajaid andma lõppkasusaajatele, sealhulgas VKEdele, EFSI toetuse olemasolust teada, esitades selle teabe eriti VKEde puhul EFSI toetuse lepingus märgataval viisil, suurendades nii üldsuse teadlikkust ja parandades EFSI nähtavust.“

15) Artikli 20 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisel antakse kontrollikojale taotluse alusel ning kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 287 lõikega 3 täielik juurdepääs kõikidele dokumentidele või kogu teabele, mida ta oma ülesande täitmiseks vajab.“

16) Artikli 22 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. EIP ja EIF järgivad käesoleva määrusega hõlmatud rahastamis- ja investeerimistoimingutes kohaldatavaid liidu õigusakte ning kokkulepitud rahvusvahelisi ja liidu standardeid ning ei toeta seetõttu käesoleva määruse alusel projekte, mis soodustavad rahapesu, terrorismi rahastamist, maksustamise vältimist, maksupettust või maksudest kõrvalehoidumist.

Peale selle ei alusta EIP ega EIF uusi ega uuendatud toiminguid üksustega, mis asuvad või on asutatud jurisdiktsioonis, mis on vastava liidu poliitika raames kantud koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide loetellu või mis on Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/849 (*) artikli 9 lõike 2 kohaselt suure riskiga kolmandad riigid või mis ei järgi tõhusalt läbipaistvust ja teabevahetust käsitlevaid maksustandardeid, mis on kokku lepitud liidu või rahvusvahelisel tasandil.

Finantsvahendajatega lepingute sõlmimisel võtavad EIP ja EIF käesolevas artiklis viidatud nõuded üle asjaomastesse lepingutesse ning nõuavad, et finantsvahendajad annaksid nõuete järgimisest aru.

Hiljemalt pärast seda, kui maksustamise eesmärgil koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide liidu loetelu on vastu võetud, vaatavad EIP ja EIF läbi oma poliitika, mida kohaldatakse koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide suhtes.

Seejärel esitavad EIP ja EIF Euroopa Parlamendile ja nõukogule igal aastal aruande selle kohta, kuidas nad on koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide poliitikat EFSI rahastamis- ja investeerimistoimingutes kohaldanud, ning lisavad aruandele riikide lõikes esitatud teabe ja nende vahendajate loetelu, kellega nad koostööd teevad.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73).“

17) Artikli 23 lõike 2 esimese lõigu esimene ja teine lause asendatakse järgmisega:

„Artikli 7 lõigetes 13 ja 14 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 4. juulist 2015. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist.“

18) II lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse lisas sätestatule.

Artikkel 2

Määrust (EL) nr 1316/2013 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 5 lõige 1 asendatakse järgmisega.

„1. Euroopa ühendamise rahastu rakendamise rahastamispakett aastateks 2014–2020 on 30 192 259 000 eurot jooksevhindades. See summa jaotatakse järgnevalt:

a) transpordisektor: 24 050 582 000 eurot, millest 11 305 500 000 eurot paigutatakse ümber Ühtekuuluvusfondist kasutamiseks kooskõlas käesoleva määrusega üksnes Ühtekuuluvusfondist abi saamise tingimustele vastavates liikmesriikides;

b) telekommunikatsioonisektor: 1 066 602 000 eurot;

c) energiasektor: 5 075 075 000 eurot.

Need summad ei piira nõukogu määruses (EL, Euratom) nr 1311/2013 (*) sätestatud paindlikkusmehhanismi kohaldamist.

(*) Nõukogu 2. detsembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 1311/2013, millega määratakse kindlaks mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2014–2020 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 884).“

2) Artiklisse 14 lisatakse järgmised lõiked.

„5. Erandina määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 140 lõike 6 teisest ja kolmandast lõigust, käsitletakse tulusid ja tagasimakseid käesoleva määrusega kehtestatud rahastamisvahenditest ning määrusega (EÜ) nr 680/2007 kehtestatud rahastamisvahenditest, mis on kooskõlas käesoleva artikli lõikega 3 liidetud käesoleva määrusega kehtestatud rahastamisvahenditega, sihtotstarbelise sisetuluna määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 21 lõike 4 tähenduses Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2015/1017 (*) kehtestatud Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi jaoks kuni 125 000 000 euro ulatuses.

6. Erandina määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 140 lõike 6 teisest ja kolmandast lõigust, käsitletakse tulusid ja tagasimakseid määrusega (EÜ) nr 680/2007 kehtestatud 2020. aasta Euroopa energeetika, kliimamuutuste ja infrastruktuuri fondist (nn Marguerite'i fond) sihtotstarbelise sisetuluna määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 21 lõike 4 tähenduses määrusega (EL) 2015/1017 kehtestatud Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi jaoks kuni 25 000 000 euro ulatuses.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. juuni 2015. aasta määrus (EL) 2015/1017, mis käsitleb Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi, Euroopa investeerimisnõustamise keskust ja Euroopa investeerimisprojektide portaali ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1291/2013 ja (EL) nr 1316/2013 – Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fond (ELT L 169, 1.7.2015, lk 1).“

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 13. detsember 2017

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
President	*eesistuja*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

LISA

Määruse (EL) 2015/1017 II lisa muudetakse järgmiselt.

1) Punkti 2 muudetakse järgmiselt:

a) alapunkti b lisatakse järgmised lõigud:

„EFSI toetust tohib kiirteede jaoks kasutada ainult investeeringute puhul, mida era- ja/või avalik sektor teevad

— Ühtekuuluvusfondist rahastatavate riikide või vähem arenenud piirkondade transporti või piiriülestesse transpordiprojektidesse;

— liiklusohutuse suurendamiseks, säilitamiseks või parandamiseks, arukate transpordisüsteemide seadmete arendamiseks, üleeuroopalisse transpordivõrku kuuluvate kiirteede terviklikkuse ja nõuetekohasuse tagamiseks, eelkõige mis puudutab ohutuid parkimisalasid, keskkonnahoidliku alternatiivkütuse tanklaid ja elektrisõidukite laadimise süsteeme;

— 2030. aastaks üleeuroopalise transpordivõrgu väljaehitamise toetamiseks.

EFSI toetust võib anda ka olemasoleva transporditaristu hooldamiseks ja ajakohastamiseks.“;

b) alapunktis c asendatakse teine lause järgmisega:

„Seejuures eeldatakse, et EIP pakub EFSI raames rahastamist, et saavutada üldeesmärk, milleks on vähemalt 500 000 000 000 eurot avaliku sektori või erainvesteeringuid, sh rahalised vahendid, mis võetakse artikli 10 lõike 2 punktis b osutatud instrumentidega seonduvate EFSI toimingute raames kasutusele EIFi ning liikmesriikide tugipankade või finantseerimisasutuste kaudu, ja kuni 3 000 töötajaga üksuste parema juurdepääsu kaudu rahastamisele.“

2) Punkti 3 lisatakse järgmine alapunkt:

„d) ühe või mitme järgneva omaduse esinemise korral liigitatakse toiming tavaliselt EIPi eritegevuseks:

— allutatus teistele laenuandjatele, sealhulgas liikmesriigi tugipangad või finantseerimisasutused ja erasektori laenuandjad;

— osalemine riskijagamisvahendites, milles osalemine muudab EIP avatuks kõrgematele riskitasemetele;

— avatus spetsiifilistele riskidele, nagu riigile, sektorile või piirkonnale omased riskid, eeskätt need, mis esinevad vähem arenenud piirkondades ja üleminekupiirkondades, ja/või innovatsiooniriskid, eelkõige majanduskasvu, kestlikkust ja tootlikkust suurendavate katsetamata tehnoloogiate puhul;

— omakapitali tüüpi omadused, näiteks tulemuspõhised maksed, või

— muud tuvastatavad aspektid, mis suurendavad riski vastavalt EIP krediidiriski suunistele, näiteks vastaspoole risk, piiratud tagatis ja tagasimaksmine üksnes projekti vahenditest.“

3) Punkti 5 lisatakse järgmine lause:

„Tulemustabel avaldatakse pärast ELi tagatise saanud toimingut käsitleva lepingu allkirjastamist ja sellest jäetakse välja tundlik äriteave.“

4) Punkti 6 muudetakse järgmiselt:

a) alapunkti b muudetakse järgmiselt:

i) esimeses taandes asendatakse esimene ja teine lause järgmisega:

„Võlatüüpi toimingute puhul viib EIP või EIF läbi tavapärase riskihindamise, mis hõlmab makseviivituse tõenäosuse ja sissenõudmismäära prognoose. Nende näitajate alusel määrab EIP või EIF kindlaks iga toimingu riskimäära.“;

ii) teises taandes asendatakse esimene lause järgmisega:

„Igale võlatüüpi toimingule määratakse EIP või EIFi laenureitingu süsteemi kohaselt riskiklass (tehingu laenureiting).“;

iii) kolmanda taande esimene lause asendatakse järgmisega:

„Projektid peavad olema majanduslikult ja tehniliselt elujõulised ning EIP finantseerimine peab toimuma struktureeritult kooskõlas usaldusväärsete pangandustavadega ning vastavalt kõrgetasemelistele riskijuhtimispõhimõtetele, mis EIP või EIF on kindlaks määranud oma sisesuunistes.“;

iv) neljas taane asendatakse järgmisega:

„Võlatüüpi toodete hinnakujundus toimub vastavalt käesoleva määruse artikli 4 lõike 2 punkti a alapunktile iv.“;

b) alapunkti c muudetakse järgmiselt:

i) esimeses taandes asendatakse teine lause järgmisega:

„See, kas toimingut mõjutavad omakapitaliriskid või mitte, määratakse toimingu õiguslikust vormist ja liigendusest olenemata kindlaks EIP või EIFi tavapärase hindamise põhjal.“;

ii) teises taandes asendatakse esimene lause järgmisega:

„EIP omakapitaliga seotud toiminguid viiakse ellu vastavalt EIP või EIFi sise-eeskirjale ja -korrale.“;

iii) kolmas taane asendatakse järgmisega:

„Omakapitaliinvesteeringute hinnakujundus toimub vastavalt käesoleva määruse artikli 4 lõike 2 punkti a alapunktile iv.“

5) Punkti 7 alapunktist c jäetakse välja sõna „algse“.

6) Punkti 8 muudetakse järgmiselt:

a) esimese lõigu teises lauses jäetakse välja sõna „algse“;

b) alapunkti a esimese lõigu esimeses lauses jäetakse välja sõna „algse“;

c) alapunkti b esimeses lauses jäetakse välja sõna „algse“.

Komisjoni avaldus, mis käsitleb Euroopa ühendamise rahastu programmi rahaliste vahendite suurendamist 225 miljoni euro võrra

Euroopa Parlamendi ja nõukogu poliitilise kokkuleppega, mis käsitleb EFSI rahastamise jätkamist, paigutatakse Euroopa ühendamise rahastu rahastamisvahenditest ümber 275 miljonit eurot. See on 225 miljonit eurot vähem kui komisjoni ettepanekus.

Komisjon kinnitab, et finantsplaneering vaadatakse uuesti läbi, et kajastada selles Euroopa ühendamise rahastu programmi rahaliste vahendite suurendamist 225 miljoni euro võrra.

Komisjon teeb asjakohased ettepanekud 2019. ja 2020. aasta iga-aastase eelarvemenetluse käigus, et tagada kõnealuse summa optimaalne eraldamine Euroopa ühendamise rahastu programmi raames.

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV (EL) 2017/2397,

12. detsember 2017,

milles käsitletakse siseveelaevanduse valdkonna kutsekvalifikatsioonide tunnustamist ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 91/672/EMÜ ja 96/50/EÜ

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 91 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ([1]),

olles konsulteerinud Regioonide Komiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ([2])

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu direktiivid 91/672/EMÜ ([3]) ja 96/50/EÜ ([4]) on esimesed sammud siseveelaevanduses osalevate laevapere liikmete kutsekvalifikatsioonide ühtlustamise ja tunnustamise suunas.

(2) Nõuded Reini jõel sõitvatele laevapere liikmetele ei kuulu direktiivide 91/672/EMÜ ja 96/50/EÜ kohaldamisalasse ning need on kehtestanud Reini laevaliikluse keskkomisjon vastavalt Reini jõel tegutsevate laevameeskondade töökorraldust käsitlevale korrale.

(3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2005/36/EÜ ([5]) kohaldatakse siseveeteedega seotud elukutsete suhtes, v.a kiprid. Diplomite ja tunnistuste vastastikune tunnustamine direktiivi 2005/36/EÜ alusel ei ole siiski täielikult kohandatud korrapärasele ja sagedasele piiriülesele tegevusele siseveeteede valdkonna elukutsete puhul, mis eksisteerivad eeskätt teise liikmesriigi siseveeteedega ühenduses olevatel siseveeteedel.

(4) Hindamisuuringus, mille komisjon korraldas 2014. aastal, rõhutati tõsiasja, et direktiivide 91/672/EMÜ ja 96/50/EÜ kohaldamisala piiramine kipritega ning see, et nende direktiivide kohaselt välja antud laevajuhitunnistusi Reini jõe puhul automaatselt ei tunnustata, pärsib laevapere liikmete liikuvust siseveelaevanduses.

(5) Liikuvuse hõlbustamiseks, laevasõiduohutuse tagamiseks ning inimelude ja keskkonna kaitsmise tagamiseks on hädavajalik, et tekimeeskonnal, eelkõige reisilaevadel hädaolukordade puhul vastutavatel isikutel ja veeldatud maagaasi ekspertidel oleks kvalifikatsiooni tõendavad tunnistused. Tõhusa järelevalve eesmärgil peaksid need isikud kandma tunnistust kutseülesannete täitmise ajal kaasas. Need kaalutlused kehtivad ka noorte suhtes, kelle puhul on tähtis, et nende tööohutust ja töötervishoidu kaitstakse vastavalt nõukogu direktiivile 94/33/EÜ ([6]).

([1]) ELT C 389, 21.10.2016, lk 93.
([2]) Euroopa Parlamendi 14. novembri 2017. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 4. detsembri 2017. aasta otsus.
([3]) Nõukogu 16. detsembri 1991. aasta direktiiv 91/672/EMÜ siseveeteedel kauba- ja reisijateveo siseriiklike laevajuhitunnistuste vastastikuse tunnustamise kohta (EÜT L 373, 31.12.1991, lk 29).
([4]) Nõukogu 23. juuli 1996. aasta direktiiv 96/50/EÜ siseveeteedel kauba- ja reisijateveo siseriiklike laevajuhitunnistuste saamise tingimuste ühtlustamise kohta ühenduses (EÜT L 235, 17.9.1996, lk 31).
([5]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiiv 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta (ELT L 255, 30.9.2005, lk 22).
([6]) Nõukogu 22. juuni 1994. aasta direktiiv 94/33/EÜ noorte kaitse kohta tööl (EÜT L 216, 20.8.1994, lk 12).

(6) Laevajuhtimine sporditegevusena või vaba aja veetmiseks, selliste parvlaevade ekspluatatsioon, mis ei liigu iseseisvalt ning relvajõudude või hädaabiteenistuste laevajuhtimine on tegevused, mille puhul ei ole vaja kaupade ja inimeste veoks mõeldud professionaalse laevanduse omadega sarnaseid kvalifikatsioone. Seetõttu ei peaks nende tegevustega tegelevad isikud olema käesoleva direktiiviga hõlmatud.

(7) Kipritel, kes sõidavad tingimustes, kus on erilisi ohutusriske, peaks olema eriluba, eelkõige laevakaravanide juhtimiseks, veeldatud maagaasiga töötavate veesõidukite juhtimiseks, sõitmiseks piiratud nähtavuse tingimustes, sõitmiseks merelaevadele laevatatavatel siseveeteedel ja sõitmiseks veeteedel, kus on erilisi riske laevasõidule. Sellise loa omandamiseks peaks kipritel olema kohustus tõendada spetsiifiliste lisapädevuste olemasolu.

(8) Laevasõiduohutuse tagamiseks peaksid liikmesriigid määrama vastavalt ühtlustatud kriteeriumidele kindlaks merelaevadele laevatatavad siseveeteed. Nendel veeteedel liikumiseks ette nähtud pädevusnõuded tuleks kindlaks määrata liidu tasandil. Piiramata tarbetult kiprite liikuvust, peaks liikmesriikidel – kui see on laevasõiduohutuse tagamiseks vajalik – olema ka võimalus määrata kooskõlas käesoleva direktiivi kohaste ühtlustatud kriteeriumide ja menetlustega ning vajaduse korral koostöös asjaomase Euroopa jõekomisjoniga kindlaks veeteed, kus on laevasõidule erilisi riske. Sellisel juhul tuleks asjaomased pädevusnõuded kehtestada liikmesriigi tasandil.

(9) Eesmärgiga aidata kaasa veesõidukite ekspluatatsioonis osalevate isikute liikuvusele kogu liidus ja võttes arvesse, et kõik kooskõlas käesoleva direktiiviga välja antud kvalifikatsioonitunnistused, teenistusraamatud ja logiraamatud peaksid vastama kooskõlas ühtlustatud kriteeriumidega kehtestatud miinimumnõuetele, peaksid liikmesriigid tunnustama kooskõlas käesoleva direktiiviga sertifitseeritud kutsekvalifikatsioone. Seepärast peaks nimetatud kvalifikatsioonidega isikutel olema võimalik tegeleda oma kutsealaga kõigil liidu siseveeteedel.

(10) Piiriülese tegevuse puudumise tõttu teatud riigisisestel siseveeteedel ja kulude vähendamiseks peaks liikmesriikidel olema võimalik mitte muuta liidu kvalifikatsioonitunnistusi kohustuslikuks riigisisestel siseveeteedel, mis ei ole ühenduses teise liikmesriigi laevatatava siseveeteega. Liidu tunnistused peaksid aga võimaldama juurdepääsu laevasõidule nendel ühendamata veeteedel.

(11) Tekimeeskonna liikmete suhtes, kes on vabastatud kohustusest omada kooskõlas käesoleva direktiiviga välja antud liidu kvalifikatsioonitunnistust, ning käesoleva direktiiviga hõlmamata siseveelaevanduse kvalifikatsioonide suhtes kohaldatakse samuti jätkuvalt direktiivi 2005/36/EÜ.

(12) Kui liikmesriigid annavad vabastuse liidu kvalifikatsioonitunnistuse kaasaskandmise kohustusest, peaksid nad tunnustama liidu kvalifikatsioonitunnistusi, mis on antud isikutele, kes sõidavad nendel riigisisestel siseveeteedel, mis ei ole ühenduses teise liikmesriigi laevatatavate veeteede võrgustikuga, kus seda vabastust kohaldatakse. Need liikmesriigid peaksid ka kõnealuste siseveeteede puhul tagama, et liidu kvalifikatsioonitunnistust omavate isikute teenistusraamatus kinnitatakse meeskonnaliikme taotluse korral andmed laevajuhtimise aja ja sooritatud reiside kohta. Lisaks peaksid need liikmesriigid võtma ja jõustama vajalikke meetmeid ja karistusi, et ennetada pettusi ja muud õigusvastast tegevust seoses liidu kvalifikatsioonitunnistuste ja teenistusraamatutega nendel ühendamata siseveeteedel.

(13) Kvalifikatsioonitunnistuse kaasaskandmise kohustusest vabastusi kohaldavatel liikmesriikidel peaks olema võimalik peatada liidu kvalifikatsioonitunnistusi, mis on antud isikutele, kes sõidavad nendel riigisisestel siseveeteedel, mis ei ole ühenduses laevatatavate veeteede võrgustikuga teises liikmesriigis, kus seda vabastust kohaldatakse.

(14) Liikmesriigil, kelle ükski siseveetee ei ole ühenduses teise liikmesriigi laevatatavate veeteede võrgustikuga ja kes kooskõlas käesoleva direktiiviga otsustab liidu kvalifikatsioonitunnistusi mitte välja anda, lasuks ebaproportsionaalne ja tarbetu kohustus, kui ta peaks üle võtma ja rakendama kõik käesoleva direktiivi sätted. Seetõttu peaks selline liikmesriik olema vabastatud kohustusest kvalifikatsioonitunnistustega seotud sätted üle võtta ja rakendada seni, kuni ta otsustab liidu kvalifikatsioonitunnistusi mitte välja anda. Selline liikmesriik peaks siiski olema kohustatud tunnustama oma territooriumil liidu kvalifikatsioonitunnistusi, et edendada töötajate liikuvust liidus, vähendada tööjõu liikuvusega seotud halduskoormust ja suurendada selle kutseala ligitõmbavust.

(15) Mitmes liikmesriigis on siseveelaevandus ebaregulaarne tegevus, mis toimub vaid kohalikes huvides või hooajaliselt veeteedel, mis ei ole teiste liikmesriikidega ühendatud. Ehkki käesoleva direktiivi kohase kutsetunnistuste tunnustamise põhimõttest tuleks kinni pidada ka nendes liikmesriikides, peaks halduskoormus olema proportsionaalne. Rakendusvahendid, nagu andmebaasid ja registrid, tooksid kaasa märkimisväärse halduskoormuse, ilma et neist reaalset kasu oleks, samas kui liikmesriikidevahelise teabevoo võib tekitada ka muude koostööviiside teel. Seepärast on õigustatud lubada asjaomastel liikmesriikidel võtta üle vaid miinimumsätted, mis on vajalikud käesoleva direktiivi kohaselt välja antud kutsetunnistuste tunnustamiseks.

(16) Teatud liikmesriikides ei ole siseveeteedel navigeerimine tehniliselt võimalik. Liikmesriikidele pandud kohustus käesolev direktiiv üle võtta oleks nende jaoks ebaproportsionaalne halduskoormus.

(17) On oluline, et siseveetranspordisektor suudaks pakkuda programme, mis keskenduksid nii üle 50-aastaste inimeste hoidmisele kui ka noorte oskuste ja konkurentsivõime parandamisele.

(18) Komisjon peaks tagama võrdsed võimalused kõigile meeskonnaliikmetele, kes tegutsevad liidus ainuüksi ja regulaarselt oma ametialal, ning võitlema palkade langustrendi vastu ning samuti kodakondsuse, elukoha või lipuriigi alusel diskrimineerimise vastu.

(19) Võttes arvesse liidu ja Reini laevaliikluse keskkomisjoni vahelist väljakujunenud koostööd, mis algas 2003. aastal ja mille tulemusel loodi Reini laevaliikluse keskkomisjoni egiidi all siseveeliikluse standardite koostamise Euroopa komitee (CESNI), ning eesmärgiga lihtsustada Euroopas kutsekvalifikatsioone reguleerivaid õigusraamistikke, peaksid kvalifikatsioonitunnistused, teenistusraamatud ja logiraamatud, mis on antud välja kooskõlas Reini jõel tegutsevate laevameeskondade töökorraldust käsitleva korraga, kus on kehtestatud käesoleva direktiiviga identsed nõuded, kehtima kõigil liidu siseveeteedel. Niisuguseid kvalifikatsioonitunnistusi, teenistusraamatuid ja logiraamatuid, mis on välja antud kolmandates riikides, tuleks liidus tunnustada vastastikkuse põhimõttel.

(20) On oluline, et tööandjad, võttes liidus tööle meeskonnaliikmed, kelle kolmandates riikides väljastatud kvalifikatsioonitunnistused, teenistusraamatud ja logiraamatud on liidu pädevate asutuste poolt tunnustatud, kohaldaksid selle liikmesriigi sotsiaal- ja tööõigust, kus asjaomane tegevus toimub.

(21) Selleks et jätkata tööjõu liikuvust takistavate asjaolude kõrvaldamist ja ühtlustada veelgi Euroopas kutsekvalifikatsioone reguleerivaid õigusraamistikke, võib kõigi liidu veeteede puhul tunnustada ka kõiki kvalifikatsioonitunnistusi, teenistusraamatuid ja logiraamatuid, mille on andnud välja kolmas riik käesolevas direktiivis sätestatuga identsete nõuete alusel, sõltuvalt komisjoni hinnangust ja sellest, kas asjaomane kolmas riik tunnustab kooskõlas käesoleva direktiiviga välja antud dokumente.

(22) Liikmesriigid peaksid andma kvalifikatsioonitunnistused üksnes isikutele, kes on omandanud minimaalsel tasemel pädevuse, kes on ületanud vanuse alampiiri, kelle terviseseisund vastab nõuetele ja kellel on konkreetse kvalifikatsiooni omandamiseks nõutav laevajuhtimise aeg.

(23) On oluline, et komisjon ja liikmesriigid ergutaksid noori omandama siseveelaevanduse valdkonna kutsekvalifikatsiooni ning et komisjon ja liikmesriigid võtaksid kasutusele erimeetmed sotsiaalpartnerite sellekohase tegevuse toetamiseks.

(24) Kvalifikatsioonide vastastikuse tunnustamise tagamiseks peaksid kvalifikatsioonitunnistused põhinema laevade ekspluatatsiooniks vajalikel pädevustel. Liikmesriigid peaksid tagama, et kvalifikatsioonitunnistuste saajatel oleks vastav minimaalne pädevus, mida on kontrollitud asjakohase hindamise käigus. Niisugused hindamised võiksid toimuda administratiivse eksami vormis või heakskiidetud koolitusprogrammide raames, mida rakendatakse kooskõlas ühiste nõuetega, et tagada mitmesuguste kvalifikatsioonide puhul kõigis liikmesriikides võrreldav miinimumtasemel pädevus.

(25) Kiprid peaksid laeva juhtimisel liidu siseveeteedel olema võimelised kasutama teadmisi siseveeteede liiklusreeglite kohta, nagu Euroopa siseveeteede koodeks (CEVNI), või muud asjakohased liiklusreeglid ja veesõiduki mehitamise suhtes kohaldatavad reeglid, sealhulgas teadmisi puhkeajast, nagu on sätestatud liidu või liikmesriikide õigusaktides või piirkondlikul tasandil kokku lepitud spetsiifilistes kordades, nagu Reini jõel tegutsevate laevameeskondade töökorraldust käsitlev kord.

(26) Tulenevalt ohutusega seotud vastutusest, mis kaasneb kipri kutsealal tegutsemisega, laeva juhtimisega radari abil ja veeldatud maagaasiga töötavate veesõidukite punkerdamisega või selliste veesõidukite juhtimisega, on kohustuslik kontrollida praktiliste eksamitega, kas nõutav pädevustase on tegelikult saavutatud. Pädevuse hindamise edasiseks hõlbustamiseks võib need praktilised eksamid korraldada heakskiidetud simulaatorite abil.

(27) Pardaraadio kasutamise oskused on siseveelaevanduse ohutuse tagamisel otsustava tähtsusega. On oluline, et liikmesriigid innustaksid kõiki tekimeeskonna liikmeid, kellel võib olla vaja veesõidukit juhtida, läbima sellise raadio kasutamise koolituse ja saama vastava tunnistuse. Kipritele ja roolimeestele peaks selline koolitus ja tunnistus olema kohustuslik.

(28) Selleks et tagada koolitusprogrammide sisuline ja korralduslik vastavus ühistele miinimumnõuetele, on vaja nende programmide heakskiitmist. Niisugune vastavus võimaldab kõrvaldada tarbetud takistused kutsealal tööleasumisel, hoides ära olukorra, kus isikutelt, kes on kutsekoolituse käigus vajalikud oskused juba omandanud, nõutakse täiendavate tarbetute eksamite sooritamist. Heakskiidetud koolitusprogrammide olemasolu võib lisaks hõlbustada muudest sektoritest eelneva kogemuse saanud töötajate asumist siseveelaevanduse kutsealale, sest nad saavad kasutada sihtotstarbelisi koolitusprogramme, milles võetakse arvesse juba omandatud pädevusi.

(29) Kiprite liikuvuse edasiseks hõlbustamiseks peaks liikmesriikidel olema lubatud hinnata pädevusi, mis on vajalikud laevasõiduks siseveetee sellises osas, kus on erilisi riske; hindamiseks on vajalik selle liikmesriigi nõusolek, kus selline siseveetee osa asub.

(30) Laevajuhtimise aeg peaks olema tõendatud teenistusraamatu kinnitatud sissekannetega. Sellise tõendamise võimaldamiseks peaksid liikmesriigid väljastama teenistusraamatud ja logiraamatud ning tagama, et viimased annavad ülevaate veesõidukitega tehtud reisidest. Kandidaadi terviseseisundi vastavuse nõuetele peaks kinnitama tunnustatud arst.

(31) Kui lastimiseks ja lossimiseks on vaja tegeleda laeva juhtimisega, näiteks süvendamise või manööverdamisega lastimis- või lossimiskohtade vahel, peaksid liikmesriigid sellisteks tegevusteks kasutatud aega käsitama laevajuhtimise ajana ja selle vastavalt registreerima.

(32) Kui käesolevas direktiivis ette nähtud meetmetega kaasneb isikuandmete töötlemine, peaks see toimuma kooskõlas isikuandmete kaitset käsitlevate liidu õigusaktidega, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrustega (EÜ) nr 45/2001 ([1]) ja (EL) 2016/679 ([2]).

(33) Selleks et aidata kaasa kvalifikatsioonitunnistuste tõhusale haldamisele, peaksid liikmesriigid määrama käesoleva direktiivi rakendamiseks pädevad ametiasutused ja looma kvalifikatsioonitunnistusi, teenistusraamatuid ja logiraamatuid käsitlevate andmete säilitamiseks registrid. Selleks et lihtsustada teabe vahetamist liikmesriikide vahel ja komisjoniga direktiivi rakendamise, jõustamise ja hindamise eesmärgil ning statistilistel kaalutlustel, ohutuse säilitamiseks ja laevasõidu hõlbustamiseks, peaksid liikmesriigid saatma kõnealuse teabe, sealhulgas andmed kvalifikatsioonitunnistuste, teenistusraamatute ja logiraamatute kohta, lisades selle komisjoni hallatavasse andmebaasi. Selle andmebaasi haldamisel peaks komisjon võtma nõuetekohaselt arvesse isikuandmete kaitse põhimõtteid.

(34) Ametiasutused, sealhulgas kolmandate riikide ametiasutused, mis annavad välja kvalifikatsioonitunnistusi, teenistusraamatuid ja logiraamatud vastavalt reeglitele, mis on identsed käesolevas direktiivis sätestatud eeskirjadega, töötlevad isikuandmeid. Käesolevat direktiivi rakendavatel ametiasutustel ja vajaduse korral rahvusvahelistel organisatsioonidel, kes on kehtestanud asjaomased identsed reeglid, peaks olema juurdepääs komisjoni hallatavale andmebaasile käesoleva direktiivi hindamise eesmärgil, statistilistel kaalutlustel, ohutuse säilitamiseks, hõlpsa laevaliikluse tagamiseks ning direktiivi rakendamises ja jõustamises osalevate ametiasutuste vahelise teabevahetuse hõlbustamiseks. Selle juurdepääsu eelduseks peaks aga olema piisav andmekaitse, eriti isikuandmete puhul, ning kolmandate riikide ja rahvusvaheliste organisatsioonide puhul peaks lähtuma ka vastastikkuse põhimõttest.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1).

(35) Selleks et siseveeteede sektorit veelgi moderniseerida ja vähendada halduskoormust, jättes samas vähem võimalusi dokumentide võltsimiseks, peaks komisjon kaaluma parema õigusloome põhimõtet arvesse võttes võimalust asendada liidu paberkujul kvalifikatsioonitunnistused, teenistusraamatud ja logiraamatud elektrooniliste vahenditega, nagu elektroonilised kutsekaardid ja elektroonilised laevaseadmed.

(36) Selleks et tagada käesoleva direktiivi ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused võtta, seoses vajaduse korral meetme võtmise suhtes vastuseisu väljendamisega, vastu pädevusnõuded, mis on seotud eriliste riskidega siseveeteede teatud osades. Neid volitusi tuleks kasutada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ([1]).

(37) Selleks et tagada käesoleva direktiivi ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused, mis on seotud liidu kvalifikatsioonitunnistuste, praktilise eksami tunnistuste, teenistusraamatute ja logiraamatute näidiste vastuvõtmisega ning tunnustamise otsuste vastuvõtmisega vastavalt artiklile 10. Neid volitusi tuleks kasutada kooskõlas määrusega (EL) nr 182/2011.

(38) Selleks et näha ette kvalifikatsioonide sertifitseerimise ühtlustatud miinimumnõuded ja hõlbustada teabevahetust liikmesriikide vahel ning hõlbustada käesoleva direktiivi komisjonipoolset rakendamist, järelevalvet ja hindamist, tuleks kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 delegeerida komisjonile volitused võtta vastu õigusakte, millega kehtestatakse pädevusnõuded, nõuded terviseseisundile, praktiliste eksamite nõuded, simulaatorite heakskiitmise nõuded ning nõuded, millega määratakse kindlaks liidu kvalifikatsioonitunnistuste, teenistusraamatute, logiraamatute ja tunnustatud dokumentidega seotud põhiandmete koopiate hoidmiseks ette nähtud ning komisjoni hallatava andmebaasi omadused ja kasutustingimused. On eriti oluline, et komisjon korraldaks oma ettevalmistava töö käigus asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ning et need konsultatsioonid toimuksid vastavalt põhimõtetele, mis on sätestatud 13. aprilli 2016. aasta ([2]) institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on süstemaatiline juurdepääs delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisega tegelevate komisjoni eksperdirühmade koosolekutele.

(39) Üleminekumeetmetega tuleks käsitleda mitte ainult kooskõlas direktiiviga 96/50/EÜ, Reini jõel tegutsevate laevameeskondade töökorraldust käsitleva korra või liikmesriikide teatavate õigusaktidega laevajuhtidele välja antud tunnistuste probleemi, vaid ka käesoleva direktiivi kohaldamisalasse kuuluvate tekimeeskonna muude kategooriate liikmetele välja antud tunnistuste probleemi. Nende meetmetega tuleks nii suures ulatuses kui võimalik tagada varem antud õigused ja anda kvalifitseeritud laevapere liikmetele mõistlik tähtaeg liidu kvalifikatsioonitunnistuse taotlemiseks. Seepärast tuleks nende meetmetega sätestada piisav ajavahemik, mille vältel võib asjaomaseid tunnistusi kasutada liidu siseveeteedel, kus need kehtisid enne ülevõtmisperioodi lõppu. Nende meetmetega tuleks samuti tagada kõigi asjaomaste tunnistuste puhul uutele eeskirjadele ülemineku süsteem, eriti juhul, kui tegu on kohalikes huvides toimuvate reisidega.

(40) Õigusaktide ühtlustamist Euroopa siseveelaevanduse kutsekvalifikatsioonide valdkonnas hõlbustatakse liidu ja Reini laevaliikluse keskkomisjoni tihedas koostöös ning CESNI standardite väljatöötamise teel. CESNI, mis on avatud kõigist liikmesriikidest pärit ekspertidele, koostab siseveelaevanduse valdkonnas standardid, sealhulgas standardid kutsekvalifikatsioonide kohta. Euroopa jõekomisjonid, asjaomased rahvusvahelised organisatsioonid, sotsiaalpartnerid ja kutseühendused peaksid olema täiel määral kaasatud CESNI standardite väljatöötamisse ja koostamisse. Kui käesolevas direktiivis kehtestatud tingimused on täidetud, peaks komisjon kooskõlas käesoleva direktiiviga rakendusakte ja delegeeritud õigusakte vastu võttes viitama CESNI standarditele.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

([2]) ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

(41) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki – kehtestada siseveelaevanduse valdkonna minimaalsete kutsekvalifikatsioonide tunnustamise ühine raamistik – ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning selle ulatuse ja toime tõttu on eesmärki parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(42) Parandamaks soolist tasakaalu siseveetranspordi sektoris, on oluline edendada naiste juurdepääsu kvalifikatsiooni omandamisele ja tööleasumist sellel kutsealal.

(43) Vastavalt Euroopa Liidu Kohtu praktikale peab teave, mille liikmesriigid on seoses direktiivi ülevõtmisega kohustatud komisjonile esitama, olema selge ja täpne. See kehtib ka käesoleva direktiivi puhul, milles nähakse ette konkreetne lähenemisviis ülevõtmise jaoks.

(44) Direktiivid 91/672/EMÜ ja 96/50/EÜ tuleks seetõttu kehtetuks tunnistada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

1. PEATÜKK

REGULEERIMISESE, KOHALDAMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesolevas direktiivis sätestatakse tingimused ja menetlused liidu siseveeteedel sõitvate veesõidukite ekspluatatsioonis osalevate isikute kvalifikatsioonide sertifitseerimiseks ning nende kvalifikatsioonide tunnustamiseks liikmesriikides.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse liidu siseveeteedel sõitvate järgmist tüüpi veesõidukite tekimeeskonna liikmete, veeldatud maagaasi ekspertide ja ohutusohvitseride suhtes:

a) laevad, mille pikkus on vähemalt 20 meetrit;

b) laevad, mille pikkuse, laiuse ja süvise korrutisena arvutatud maht on vähemalt 100 kuupmeetrit;

c) puksiirid ja tõukurid, mis on ette nähtud:

i) punktides a ja b osutatud laevade pukseerimiseks või tõukamiseks;

ii) ujuvmehhanismide pukseerimiseks või tõukamiseks;

iii) punktides a ja b osutatud laevade või ujuvmehhanismide pardas pukseerimiseks;

d) reisilaevad;

e) laevad, millel peab olema Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/68/EÜ kohane vastavustunnistus ([1]);

f) ujuvmehhanismid.

2. Käesolevat direktiivi ei kohaldata isikute suhtes, kes:

a) juhivad laeva sporditegevusena või vaba aja veetmiseks;

b) osalevad nende parvlaevade ekspluatatsioonis, mis ei liigu iseseisvalt;

c) osalevad relvajõudude, avalikku korda hoidvate jõudude, kodanikukaitseteenistuste, veeteede administratsioonide, tuletõrjeteenistuste ja muude hädaabiteenuste kasutatavate veesõidukite ekspluatatsioonis.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. septembri 2008. aasta direktiiv 2008/68/EÜ ohtlike kaupade siseveo kohta (ELT L 260, 30.9.2008, lk 13).

3. Ilma et see piiraks artikli 39 lõike 3 kohaldamist, ei kohaldata käesolevat direktiivi ka isikute suhtes, kes juhivad laeva liikmesriigi siseveeteedel, mis ei ole ühenduses teise liikmesriigi laevatatavate veeteede võrgustikuga, ja kes:

a) teevad vaid kohalikes huvides piiratud ulatuses laevareise, mille puhul kaugus lähtepunktist ei ole ühelgi juhul rohkem kui kümme kilomeetrit, või

b) juhivad laeva vaid hooajaliselt.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „siseveetee“ – artiklis 2 osutatud veesõidukite poolt laevatatav veetee, mis ei ole meri;

2) „veesõiduk“ – laev või ujuvmehhanism;

3) „laev“ – siseveelaev või merelaev;

4) „vedurlaev“ – spetsiaalselt pukseerimiseks ehitatud laev;

5) „tõukurlaev“ – spetsiaalselt tõugatava koosseisu edasilükkamiseks ehitatud laev;

6) „reisilaev“ – laev, mis on ehitatud ja varustatud nii, et see saab vedada rohkem kui 12 reisijat;

7) „liidu kvalifikatsioonitunnistus“ – pädeva asutuse välja antud tunnistus, mis tõendab, et isik vastab käesoleva direktiivi nõuetele;

8) STCW konventsioon – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/106/EÜ ([1]) artikli 1 punktis 21 määratletud STCW konventsioon;

9) „tekimeeskond“ – isikud, kes osalevad liidu siseveeteedel sõitva veesõiduki üldekspluatatsioonis ning kes täidavad eri ülesandeid, näiteks navigatsiooni, veesõiduki ekspluatatsiooni kontrollimise, lasti käitlemise, stauimise, reisijate veo, laevamehaanika, hoolduse ja remondi, kommunikatsiooni, tervise ja ohutuse ning keskkonnakaitsega seotud ülesanded, ning kes ei ole määratud tegelema üksnes mootorite, kraanade, elektri- ja elektroonikaseadmete käitamisega;

10) „raadiooperaatori tunnistus“ – rahvusvahelist telekommunikatsiooni konventsiooni täiendavate raadioeeskirjade kohaselt liikmesriigi poolt välja antud riiklik tunnistus, millega lubatakse käitada siseveeteedel tegutseval veesõidukil raadiosidejaama;

11) „ohutusohvitser“ – laeva pardal töötav isik, kes on kvalifitseeritud võtma meetmeid reisilaeval tekkivates hädaolukordades;

12) „veeldatud maagaasi ekspert“ – isik, kes on kvalifitseeritud osalema veeldatud maagaasil töötava veesõiduki punkerdamise protseduuris või olema sellist veesõidukit juhtiv kipper;

13) „kipper“ – tekimeeskonna liige, kes on kvalifitseeritud juhtima veesõidukit liikmesriikide siseveeteedel ning kes on kvalifitseeritud võtma pardal üldist vastutust, sealhulgas meeskonna, reisijate ja lasti eest;

14) „eriline risk“ – ohutusrisk, mis tuleneb veeliikluse erilistest tingimustest, mis nõuavad kipritelt juhtimistasandi üldiste pädevusnõuete raames eeldatust suuremat pädevust;

15) „pädevus“ – tõestatud suutlikkus kasutada teadmisi ja oskusi, mida nõutakse siseveeteedel tegutsevate veesõidukite ekspluatatsiooniks vajalike ülesannete nõuetekohaseks täitmiseks kehtestatud standarditega;

16) „juhtimistasand“ – vastutustasand, mis on seotud kipri ülesannete täitmisega ning selle tagamisega, et teised tekimeeskonna liikmed täidavad nõuetekohaselt kõiki veesõiduki ekspluatatsiooniga seotud ülesandeid;

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv 2008/106/EÜ meremeeste väljaõppe miinimumtaseme kohta (uuestisõnastamine) (ELT L 323, 3.12.2008, lk 33).

17) „ekspluatatsioonitasand“ – vastutustasand, mis on seotud paadimehe, vanempaadimehe või roolimehe ametiülesannetega ning kontrolli säilitamisega kõigi tema määratud vastutusvaldkonda kuuluvate ülesannete täitmise üle kooskõlas nõuetekohase korraga ning juhtimistasandil tegutseva isiku juhtimisel;

18) „laevakaravan“ – tõukekaravan, mille puhul tõugatava veesõiduki kogupikkuse ja kogulaiuse korrutis on vähemalt 7 000 ruutmeetrit;

19) „teenistusraamat“ – isiklik register, kuhu on kantud laevapere liikme teenistuskäigu üksikasjad, eeskätt laevajuhtimise aeg ja sooritatud reisid;

20) „logiraamat“ – veesõiduki ja selle meeskonna tehtud reiside ametlik register;

21) „aktiivne teenistusraamat“ või „aktiivne logiraamat“ – teenistusraamat või logiraamat, kuhu on võimalik andmeid kanda;

22) „laevajuhtimise aeg“ – päevades mõõdetav pädeva asutuse kinnitatud aeg, mille tekimeeskonna liikmed on veetnud veesõiduki pardal siseveeteedel toimunud reisi ajal, sealhulgas lastimiseks ja lossimiseks vaja minev laeva juhtimine;

23) „ujuvmehhanism“ – ujuvalus, millel on tööseadmed, nagu kraanad, süvendustehnika, vaiarammid või tõstukid;

24) „pikkus“ – laevakere maksimaalne pikkus meetrites ilma rooli ja pukspriidita;

25) „laius“ – laevakere maksimaalne laius meetrites katteplaadistuse välisservast mõõdetuna (arvestamata sõurattaid, kaitsereelingut jms);

26) „süvis“ – vertikaalne vahemaa meetrites laevakere kõige madalama punkti, arvestamata kiilu või muid püsivalt kinnitatud objekte, ja maksimaalse süvise veeliini tasandi vahel;

27) „hooajaline laevajuhtimine“ – laevajuhtimine, mis toimub igal aastal mitte enam kui kuuekuulise ajavahemiku jooksul.

2. PEATÜKK

LIIDU KVALIFIKATSIOONITUNNISTUSED

Artikkel 4

Tekimeeskonna liikmete kohustus kanda kaasas liidu kvalifikatsioonitunnistust

1. Liikmesriigid tagavad, et liidu siseveeteedel navigeerivad tekimeeskonna liikmed kannavad kaasas kooskõlas artikliga 11 välja antud tekimeeskonna liikmetele ette nähtud liidu kvalifikatsioonitunnistust või kooskõlas artikli 10 lõigetega 2 või 3 tunnustatud tunnistust.

2. Muudele tekimeeskonna liikmetele kui kipritele antakse liidu kvalifikatsioonitunnistus ja artiklis 22 osutatud teenistusraamat välja koonddokumendina.

3. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 kehtivad siseveeteedel sõitvate merelaevade puhul veesõiduki ekspluatatsioonis osalevate muude isikute kui kiprite kvalifikatsioonitunnistused, mis on välja antud või tunnustatud kooskõlas direktiiviga 2008/106/EÜ ja seega STCW konventsiooniga.

Artikkel 5

Kohustus kanda kaasas eritoiminguteks ette nähtud liidu kvalifikatsioonitunnistust

1. Liikmesriigid tagavad, et ohutusohvitserid ja veeldatud maagaasi eksperdid kannavad kaasas kooskõlas artikliga 11 välja antud liidu kvalifikatsioonitunnistust või kooskõlas artikli 10 lõigetega 2 või 3 tunnustatud tunnistust.

2. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 kehtivad siseveeteedel sõitvate merelaevade puhul veesõiduki ekspluatatsioonis osalevate isikute kvalifikatsioonitunnistused, mis on välja antud või tunnustatud kooskõlas direktiiviga 2008/106/EÜ ja seega STCW konventsiooniga.

Artikkel 6

Kiprite kohustus omada erilube

Liikmesriigid tagavad, et kipritel on kooskõlas artikliga 12 välja antud eriload, kui nad:

a) sõidavad veeteedel, mis on artikli 8 kohaselt liigitatud merelaevadele laevatatavateks siseveeteedeks;

b) sõidavad siseveeteede nendes osades, mis on vastavalt artiklile 9 kindlaks määratud siseveeteede osad, kus on erilisi riske;

c) juhivad veesõidukit radari abil;

d) juhivad veesõidukeid, mille kütusena kasutatakse veeldatud maagaasi;

e) juhivad laevakaravane.

Artikkel 7

Erandid, mis on seotud riigisiseste siseveeteedega, mis ei ole ühenduses teise liikmesriigi laevatatavate veeteede võrgustikuga

1. Liikmesriik võib vabastada artikli 4 lõigetes 1 ja 2, artikli 5 lõikes 1, artiklis 6, artikli 22 lõike 1 esimeses lõigus ning artikli 22 lõigetes 3 ja 6 sätestatud kohustustest artikli 4 lõikes 1, artikli 5 lõikes 1 ja artiklis 6 osutatud isikud, kes sõidavad üksnes riigisisestel siseveeteedel, mis ei ole ühenduses teise liikmesriigi laevatatavate veeteede võrgustikuga, sealhulgas siseveeteedel, mis on liigitatud merelaevadele laevatatavateks siseveeteedeks.

2. Liikmesriik, kes teeb erandeid vastavalt lõikele 1, võib anda välja kvalifikatsioonitunnistusi lõikes 1 osutatud isikutele tingimustel, mis erinevad käesolevas direktiivis sätestatud üldtingimustest, kui selliste tunnistustega tagatakse piisav ohutustase. Kõnealuste tunnistuste tunnustamist teistes liikmesriikides reguleerib kohaldataval juhul Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2005/36/EÜ või direktiivi 2005/45/EÜ ([1]).

3. Liikmesriigid teavitavad komisjoni vastavalt lõikele 1 tehtud eranditest. Komisjon teeb tehtud erandeid käsitleva teabe avalikult kättesaadavaks.

Artikkel 8

Merelaevadele laevatatavate siseveeteede liigitamine

1. Liikmesriigid liigitavad oma territooriumil paikneva siseveetee osa merelaevadele laevatatavaks siseveeteeks, kui täidetud on üks järgmistest kriteeriumidest:

a) kohaldatakse rahvusvahelise laevakokkupõrgete vältimise eeskirja konventsiooni;

b) poid ja märgid vastavad meremärgistuse süsteemile;

c) nimetatud siseveeteel on vajalik laevajuhtimine maamärkide järgi või

d) laevajuhtimiseks nimetatud siseveeteel on vaja merevarustust, mille kasutamine nõuab eriteadmisi.

2. Liikmesriigid teavitavad komisjoni oma territooriumil asuva spetsiifilise siseveetee osa liigitamisest merelaevadele laevatatavaks siseveeteeks. Komisjonile esitatavale teabele tuleb lisada lõikes 1 osutatud kriteeriumidele tuginev põhjendus. Komisjon teeb põhjendamatu viivituseta avalikult kättesaadavaks loetelu merelaevadele laevatatavatest siseveeteedest, millest talle on teatatud.

Artikkel 9

Siseveeteede osad, kus on erilisi riske

1. Kui see on laevasõiduohutuse tagamiseks vajalik, võivad liikmesriigid lõigetes 2–4 sätestatud korda järgides määrata kindlaks nende territooriumi läbivad siseveeteede osad, kus on erilisi riske kui sellised riskid on tingitud ühest või mitmest järgmisest põhjusest.

a) sageli muutuv voolumuster ja -kiirus;

b) siseveetee hüdromorfoloogilised omadused ning asjakohaste siseveeteid hõlmavate faarvaatriteabeteenuste puudumine või sobivate kaartide puudumine;

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiiv 2005/45/EÜ, mis käsitleb liikmesriikide poolt välja antud meremeeste tunnistuste vastastikust tunnustamist ja millega muudetakse direktiivi 2001/25/EÜ (ELT L 255, 30.9.2005, lk 160).

c) spetsiifilise kohaliku liikluseeskirja olemasolu, mis on põhjendatud siseveetee spetsiifiliste hüdromorfoloogiliste omaduste tõttu; või

d) spetsiifilises siseveetee osas toimuvate õnnetuste suur esinemissagedus tulenevalt puudulikust pädevusest, mis ei ole hõlmatud artiklis 17 osutatud nõuetega.

Kui liikmesriigid peavad seda ohutuse tagamise seisukohalt vajalikuks, konsulteerivad nad esimeses lõigus osutatud osade kindlaksmääramise käigus asjaomase Euroopa jõekomisjoniga.

2. Liikmesriigid teavitavad vähemalt kuus kuud enne nimetatud meetmete kavandatavat vastuvõtmise kuupäeva komisjoni meetmetest, mida nad kavatsevad võtta vastavalt käesoleva artikli lõikele 1 ja artiklile 20, lisades meetme aluseks oleva põhjenduse.

3. Kui lõikes 1 osutatud siseveeteede osad paiknevad kahe või enama liikmesriigi piiril, konsulteerivad asjaomased liikmesriigid teineteisega ja teavitavad sellest ühiselt komisjoni.

4. Kui liikmesriik kavatseb võtta meetme, mis ei ole käesoleva artikli lõigete 1 ja 2 kohaselt õigustatud, võib komisjon kuue kuu jooksul alates teate saamisest võtta vastu rakendusaktid, milles sisaldub meetme võtmise vastustamise otsus. Need rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 33 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.

5. Komisjon teeb liikmesriikide võetud meetmed koos lõikes 2 osutatud põhjendusega avalikult kättesaadavaks.

Artikkel 10

Tunnustamine

1. Kõik artiklites 4 ja 5 osutatud liidu kvalifikatsioonitunnistused või artiklis 22 osutatud teenistusraamatud ja logiraamatud, mille pädevad asutused on andnud välja kooskõlas käesoleva direktiiviga, kehtivad kõigil liidu siseveeteedel.

2. Kõik kvalifikatsioonitunnistused, teenistusraamatud ja logiraamatud, mis on antud välja kooskõlas Reini jõel tegutsevate laevameeskondade töökorraldust käsitleva korraga, milles on kehtestatud käesolevas direktiivis sätestatuga identsed nõuded, kehtivad kõigil liidu siseveeteedel.

Niisugused tunnistused, teenistusraamatud ja logiraamatud, mis on välja andnud kolmas riik, kehtivad liidu siseveeteedel tingimusel, et asjaomane kolmas riik tunnustab oma jurisdiktsioonis vastavalt käesolevale direktiivile välja antud liidu dokumente.

3. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, kehtivad kõigil liidu siseveeteedel lõigetes 4 ja 5 sätestatud menetlusi ja tingimusi kohaldades kõik kvalifikatsioonitunnistused, teenistusraamatud ja logiraamatud, mis on antud välja kooskõlas kolmanda riigi eeskirjadega, milles on ette nähtud käesolevas direktiivis sätestatuga identsed nõuded.

4. Kõik kolmandad riigid võivad esitada komisjonile oma ametiasutuste väljastatud tunnistuste, teenistusraamatute ja logiraamatute tunnustamise taotluse. Taotlusele tuleb lisada kogu teave, mis on vajalik selleks, et teha kindlaks, kas nende dokumentide väljaandmisel kohaldatakse nõudeid, mis on identsed käesolevas direktiivis sätestatud nõuetega.

5. Lõike 4 kohase tunnustamise taotluse laekumisel hindab komisjon sertifitseerimissüsteeme taotlevas kolmandas riigis, et teha kindlaks, kas nende tunnistuste, teenistusraamatute ja logiraamatute väljaandmisel kohaldatakse nõudeid, mis on identsed käesolevas direktiivis sätestatud nõuetega.

Kui leitakse, et nõuded on identsed, võtab komisjon vastu rakendusaktid, millega tunnustatakse liidus asjaomase kolmanda riigi välja antud tunnistusi, teenistusraamatuid ja logiraamatuid, tingimusel et see kolmas riik tunnustab oma jurisdiktsioonis liidu dokumente, mis on väljastatud käesoleva direktiivi kohaselt.

Teises lõigus osutatud rakendusakti vastuvõtmisel täpsustab komisjon, milliste käesoleva artikli lõikes 4 nimetatud dokumentide kohta tunnustamine kehtib. Kõnealune rakendusakt võetakse vastu kooskõlas artikli 33 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.

6. Kui liikmesriik leiab, et kolmas riik ei täida enam käesoleva artikli nõudeid, teavitab ta sellest viivitamata komisjoni, põhjendades oma väidet asjakohaselt.

7. Komisjon hindab iga kaheksa aasta järel lõike 5 teises lõigus osutatud kolmanda riigi sertifitseerimissüsteemi vastavust käesolevas direktiivis sätestatud nõuetele. Kui komisjon teeb kindlaks, et käesolevas direktiivis sätestatud nõuded ei ole enam täidetud, kohaldab ta artiklit 8.

8. Kui komisjon otsustab, et käesoleva artikli lõigetes 2 või 3 osutatud dokumentide väljaandmine kolmandas riigis ei toimu enam käesolevas direktiivis sätestatud nõuetega identsete nõuete alusel, võtab ta vastu rakendusaktid, millega peatatakse kooskõlas nende nõuetega välja antud kvalifikatsioonitunnistuste, teenistusraamatute ja logiraamatute kehtivus kõigil liidu siseveeteedel. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 33 lõikes 3 nimetatud kontrollimenetlusega.

Komisjon võib peatamise igal ajal tühistada, kui kohaldatud nõuetega seoses tuvastatud puudused on kõrvaldatud.

9. Komisjon teeb avalikult kättesaadavaks lõigetes 2 ja 3 osutatud kolmandate riikide loetelu ja dokumendid, mida tunnustatakse kehtivana kõigil liidu siseveeteedel.

3. PEATÜKK

KUTSEKVALIFIKATSIOONIDE SERTIFITSEERIMINE

I JAGU

Liidu kvalifikatsioonitunnistuste ja kiprite erilubade väljaandmise menetlus

Artikkel 11

Liidu kvalifikatsioonitunnistuste väljaandmine ja kehtivus

1. Liikmesriigid tagavad, et tekimeeskonna liikmete kvalifikatsioonitunnistuste taotlejad ja eritoiminguteks ette nähtud liidu kvalifikatsioonitunnistuste taotlejad esitavad piisavad dokumentaalsed tõendid:

a) oma isiku kohta;

b) I lisas esitatud ja taotletavale kvalifikatsioonile vastava vanuse, pädevuse, haldusvastavuse ja laevajuhtimise aja miinimumnõuete täitmise kohta;

c) vajaduse korral kooskõlas artikliga 23 selle kohta, et nende terviseseisund vastab nõuetele.

2. Liikmesriigid annavad liidu kvalifikatsioonitunnistuse välja pärast seda, kui nad on kontrollinud taotlejate esitatud dokumentide autentsust ja kehtivust ning seda, et taotlejatele ei ole juba väljastatud kehtivat liidu kvalifikatsioonitunnistust.

3. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse liidu kvalifikatsioonitunnistuste näidised ja koonddokumentide näidised, mis ühendavad liidu kvalifikatsioonitunnistused ja teenistusraamatud. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu artikli 33 lõikes 2 osutatud nõuandemenetluse kohaselt.

4. Tekimeeskonna liikmetele ette nähtud liidu kvalifikatsioonitunnistuse kehtivus piirdub artikli 23 kohaselt nõutava tervisekontrolli järgmise kuupäevaga.

5. Ilma et see piiraks lõikes 4 osutatud piirangu kohaldamist, kehtivad kipritele ette nähtud liidu kvalifikatsioonitunnistused maksimaalselt 13 aastat.

6. Eritoiminguteks ette nähtud liidu kvalifikatsioonitunnistused kehtivad maksimaalselt viis aastat.

Artikkel 12

Kipritele erilubade väljastamine ja nende kehtivus

1. Liikmesriigid tagavad, et artiklis 6 osutatud erilubade taotlejad esitavad piisavad dokumentaalsed tõendid:

a) oma isiku kohta;

b) I lisas esitatud ja nende taotletavale eriloale vastava vanuse, pädevuse, haldusvastavuse ja laevajuhtimise aja miinimumnõuete täitmise kohta;

c) selle kohta, et neil on kipritele ette nähtud liidu kvalifikatsioonitunnistus või artikli 10 lõigete 2 ja 3 kohaselt tunnustatud tunnistus või selle kohta, et nad täidavad käesoleva direktiiviga sätestatud kipritele ette nähtud liidu kvalifikatsioonitunnistuste miinimumnõudeid.

2. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 esitavad taotlejad erilubade jaoks, mida on vastavalt artikli 6 punktile b vaja laevajuhtimiseks siseveeteede osades, kus on erilisi riske, artikli 20 lõikes 3 osutatud liikmesriikide pädevatele asutustele piisavad dokumentaalsed tõendid:

a) oma isiku kohta;

b) vastavuse kohta kooskõlas artikliga 20 kehtestatud pädevusnõuetele, mis on ette nähtud eriliste riskide jaoks siseveetee spetsiifilistes osades, mille jaoks on vaja luba;

c) selle kohta, et neil on kipritele ette nähtud liidu kvalifikatsioonitunnistus või artikli 10 lõigete 2 ja 3 kohaselt tunnustatud tunnistus või et nad täidavad käesoleva direktiiviga sätestatud kipritele ette nähtud liidu kvalifikatsioonitunnistuste miinimumnõudeid.

3. Liikmesriigid annavad lõigetes 1 ja 2 osutatud eriload välja pärast seda, kui nad on kontrollinud taotleja esitatud dokumentide autentsust ja kehtivust.

4. Liikmesriigid tagavad, et kipritele liidu kvalifikatsioonitunnistusi välja andev pädev asutus märgib tunnistusele konkreetselt kõik vastavalt artiklile 6 väljastatud eriload kooskõlas artikli 11 lõikes 3 osutatud näidisega. Eriloa kehtivus lõpeb liidu kvalifikatsioonitunnistuse kehtivuse lõppemisel.

5. Erandina käesoleva artikli lõikest 4 antakse veeldatud maagaasi ekspertidele artikli 6 punktis d osutatud eriluba liidu kvalifikatsioonitunnistuse vormis, tehes seda vastavalt artikli 11 lõikes 3 osutatud näidisele, ja selle kehtivusaeg määratakse kindlaks vastavalt artikli 11 lõikele 6.

Artikkel 13

Liidu kvalifikatsioonitunnistuste ja kiprite erilubade uuendamine

Kui liidu kvalifikatsioonitunnistus kaotab kehtivuse, uuendavad liikmesriigid taotluse korral tunnistust ja vajaduse korral selles sisalduvaid erilube, tingimusel et:

a) tekimeeskonna liikmetele ette nähtud liidu kvalifikatsioonitunnistuste ja muude kui artikli 6 punktis d osutatud erilubade puhul esitatakse artikli 11 lõike 1 punktides a ja c osutatud piisavad dokumentaalsed tõendid;

b) eritoiminguteks ette nähtud liidu kvalifikatsioonitunnistuste puhul esitatakse artikli 11 lõike 1 punktides a ja b osutatud piisavad dokumentaalsed tõendid.

Artikkel 14

Liidu kvalifikatsioonitunnistuste või kiprite erilubade peatamine või kehtetuks tunnistamine

1. Kui ilmneb märke sellest, et kvalifikatsioonitunnistuste või erilubade nõuded ei ole enam täidetud, korraldab tunnistuse või eriloa väljastanud liikmesriik kõik vajalikud hindamised ja tunnistab vajaduse korral need tunnistused või eriload kehtetuks.

2. Liikmesriik võib liidu kvalifikatsioonitunnistuse kehtivuse ajutiselt peatada, kui tema arvates on selline peatamine vajalik ohutuse tagamiseks või avaliku korra kaitseks.

3. Liikmesriigid registreerivad peatamised ja kehtetuks tunnistamised põhjendamatu viivituseta artikli 25 lõikes 2 osutatud andmebaasis.

II JAGU

Halduskoostöö

Artikkel 15

Koostöö

Kui artikli 39 lõikes 3 osutatud liikmesriik leiab, et teise liikmesriigi pädeva asutuse poolt väljastatud kvalifikatsioonitunnistus ei vasta käesolevas direktiivis sätestatud tingimustele või kui seda on vaja ohutuse tagamiseks või avaliku korra

kaitseks, taotleb pädev asutus väljastavalt asutuselt kõnealuse kvalifikatsioonitunnistuse kehtivuse artikli 14 kohast peatamist. Taotlev asutus teatab komisjonile oma taotlusest. Kõnealuse kvalifikatsioonitunnistuse väljastanud asutus vaatab taotluse läbi ja teatab teisele asutusele oma otsusest. Iga pädev asutus võib väljastava asutuse otsuse tegemiseni keelata isikutel oma jurisdiktsiooni alla kuuluval territooriumil tegutsemise.

Artikli 39 lõikes 3 osutatud liikmesriigid teevad samuti teiste liikmesriikide pädevate asutustega koostööd selle tagamiseks, et kvalifikatsioonitunnistuse ning käesoleva direktiivi alusel tunnustatud teenistusraamatute omanike laevajuhtimise aeg ja sooritatud reisid registreeritakse, kui teenistusraamatu omanik taotleb registreerimist, ja kinnitatakse ajavahemikuks kuni 15 kuud enne kinnitamise taotluse esitamist. Artikli 39 lõikes 3 osutatud liikmesriigid teavitavad vajaduse korral komisjoni oma territooriumil asuvatest siseveeteedest, mille puhul on nõutav merelaevasõidu pädevus.

III JAGU

Pädevused

Artikkel 16

Pädevusnõuded

1. Liikmesriigid tagavad, et artiklites 4, 5 ja 6 osutatud isikutel on vajalikud pädevused veesõiduki ohutuks ekspluatatsiooniks, nagu on sätestatud artiklis 17.

2. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 toimub artikli 6 punktis b osutatud eriliste riskidega seotud pädevuse hindamine kooskõlas artikliga 20.

Artikkel 17

Pädevuste hindamine

1. Käesoleva direktiivi täiendamiseks võtab komisjon vastavalt artiklile 31 vastu delegeeritud õigusaktid, kehtestades kooskõlas II lisas sätestatud põhinõuetega pädevuste ning vastavate teadmiste ja oskuste nõuded.

2. Liikmesriigid tagavad, et artiklites 4, 5 ja 6 osutatud dokumente taotlevad isikud tõendavad vajaduse korral käesoleva artikli lõikes 1 osutatud pädevusnõuete täitmist, sooritades eksami, mis korraldatakse:

a) haldusasutuse vastutusel kooskõlas artikliga 18 või

b) kooskõlas artikliga 19 heaks kiidetud koolitusprogrammi raames.

3. Pädevusnõuete täitmise tõendamine hõlmab praktilist eksamit eesmärgiga omandada:

a) kiprile väljastatav liidu kvalifikatsioonitunnistus;

b) eriluba veesõiduki juhtimiseks radari abil, millele on osutatud artikli 6 punktis c;

c) veeldatud maagaasi eksperdile väljastatav liidu kvalifikatsioonitunnistus;

d) ohutusohvitserile väljastatav liidu kvalifikatsioonitunnistus.

Käesoleva lõike punktides a ja b osutatud dokumentide omandamiseks võivad praktilised eksamid toimuda veesõiduki pardal või artikli 21 kohaselt simulaatoril. Käesoleva lõike punkti c ja d korral võivad praktilised eksamid toimuda veesõiduki pardal või kaldal asuval asjakohasel rajatisel.

4. Käesoleva direktiivi täiendamiseks on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 31 vastu delegeeritud õigusakte, kehtestades käesoleva artikli lõikes 3 osutatud praktiliste eksamite nõuded, milles täpsustatakse praktiliste eksamite käigus kontrollitavad konkreetsed pädevused ja tingimused, ning miinimumnõuded veesõidukite kohta, kus praktilisi eksameid võib sooritada.

Artikkel 18

Haldusasutuse vastutusel toimuv eksam

1. Liikmesriigid tagavad, et artikli 17 lõike 2 punktis a osutatud eksamid korraldatakse nende vastutusel. Nad tagavad, et nimetatud eksamid viivad läbi eksamineerijad, kes on kvalifitseeritud hindama artikli 17 lõikes 1 osutatud pädevusi ning vastavaid teadmisi ja oskusi.

2. Liikmesriigid väljastavad artikli 17 lõikes 3 osutatud praktilise eksami sooritanud taotlejale praktilise eksami tunnistuse, kui nimetatud praktiline eksam toimus artikli 21 kohaselt simulaatoril ning kui taotleja sellist tunnistust taotleb.

3. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse käesoleva artikli lõikes 2 osutatud praktilise eksami tunnistuste näidised. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu artikli 33 lõikes 2 osutatud nõuandemenetluse kohaselt.

4. Liikmesriigid tunnustavad ilma edasiste nõudmiste või hindamisteta lõikes 2 osutatud praktilise eksami tunnistusi, mis on teiste liikmesriikide pädevate asutuste poolt välja antud.

5. Kirjalike eksamite või arvutipõhiste eksamite puhul võib lõikes 1 osutatud eksamineerijad asendada kvalifitseeritud inspektoritega.

6. Liikmesriigid tagavad, et käesolevas peatükis osutatud eksamineerijatel ega kvalifitseeritud inspektoritel ei ole huvide konflikti.

Artikkel 19

Koolitusprogrammide heakskiitmine

1. Liikmesriigid võivad artiklites 4, 5 ja 6 osutatud isikutele koostada koolitusprogrammid. Liikmesriigid tagavad, et nimetatud koolitusprogrammid, mille läbimisel antakse artikli 17 lõikes 1 osutatud pädevusnõuete täitmist tõendavad diplomid või tunnistused, peavad heaks kiitma nende liikmesriikide pädevad asutused, kelle territooriumil asjakohane haridus- või koolitusasutus oma koolitusprogramme läbi viib.

Liikmesriigid tagavad, et koolitusprogrammide kvaliteedi hindamiseks ja tagamiseks kohaldatakse riiklikku või rahvusvahelist kvaliteedistandardit vastavalt artiklile 27 lõikele 1.

2. Liikmesriigid võivad käesoleva artikli lõikes 1 osutatud koolitusprogrammid heaks kiita üksnes juhul, kui:

a) koolituse eesmärgid, õppekavade sisu, meetodid, esitusviis, menetlused, sealhulgas vajaduse korral simulaatorite kasutamine, ja õppematerjalid on nõuetekohaselt dokumenteeritud ja võimaldavad taotlejatel täita artikli 17 lõikes 1 osutatud pädevusnõuded;

b) asjakohaste pädevuste hindamise programme juhivad kvalifitseeritud isikud, kellel on koolitusprogrammist põhjalikud teadmised;

c) artikli 17 lõikes 1 osutatud pädevusnõuete täitmist tõendava eksami viivad läbi kvalifitseeritud eksamineerijad, kellel ei ole huvide konflikte.

3. Liikmesriigid tunnustavad kõiki diplomeid või tunnistusi, mis on väljastatud pärast sellise koolitusprogrammi läbimist, mille teised liikmesriigid on kooskõlas lõikega 1 heaks kiitnud.

4. Liikmesriigid tühistavad või peatavad koolitusprogrammile antud heakskiidu, kui see ei vasta enam lõikes 2 sätestatud kriteeriumidele.

5. Liikmesriigid edastavad komisjonile nii heaks kiidetud kui ka tühistatud või peatatud koolitusprogrammide nimekirja. Komisjon teeb selle teabe avalikult kättesaadavaks. Loetelus tuleb märkida koolitusprogrammi nimi, antavate diplomite või tunnistuste nimetused, diplomeid või tunnistusi andev organ, heakskiidu jõustumise aasta ning asjakohane kvalifikatsioon ja kõik eriload, mille kasutamiseks annab diplom või tunnistus õiguse.

Artikkel 20

Eriliste riskidega seotud pädevuste hindamine

1. Liikmesriigid, kes määravad kindlaks siseveeteede osad, kus on erilisi riske artikli 9 lõike 1 tähenduses, täpsustavad neis siseveeteede osades navigeerivatelt kipritelt nõutava täiendava pädevuse ja niisuguste nõuete täitmise tõendamiseks vajalikud vahendid. Kui liikmesriigid peavad seda ohutuse tagamise seisukohast vajalikuks, konsulteerivad nad kõnealuste pädevuste kindlaksmääramise käigus asjaomase Euroopa jõekomisjoniga.

Arvestades pädevusi, mis on nõutavad selliste siseveeteede osade laevatamiseks, kus on erilisi riske, võivad nimetatud nõuete täitmist tõendavad vahendid hõlmata järgmist:

a) piiratud arvu reise, mida asjaomases osas tuleb teha,

b) simulaatoril toimuvat eksamit,

c) valikvastustega eksamit,

d) suulist eksamit või

e) punktides a kuni d osutatud vahendite kombinatsiooni.

Käesoleva lõike kohaldamisel peavad liikmesriigid kohaldama objektiivseid, läbipaistvaid, mittediskrimineerivaid ja proportsionaalseid kriteeriume.

2. Lõikes 1 osutatud liikmesriigid tagavad, et kehtestatakse kriteeriumid, millega hinnata taotlejate pädevust seoses eriliste riskidega, ning et üldsusele tehakse kättesaadavaks vahendid, mille abil muuta eriliste riskidega seotud nõutavate pädevuse omandamine kiprite jaoks lihtsamaks.

3. Liikmesriik võib hinnata taotlejate pädevust seoses eriliste riskidega muu liikmesriigi siseveeteede osades, võttes aluseks vastavalt lõikele 1 kehtestatud nõuded ning tingimusel, et liikmesriik, kus asjaomane siseveetee osa paikneb, annab selleks oma nõusoleku. Sellisel juhul annab nimetatud liikmesriik pädevust hindavatele liikmesriikidele selle läbiviimiseks vajalikud vahendid. Liikmesriigid peavad nõusolekust keeldumiseks esitama objektiivsed ja proportsionaalsed põhjused.

Artikkel 21

Simulaatorite kasutamine

1. Pädevuste hindamiseks kasutatavad simulaatorid peavad olema liikmesriikide poolt heaks kiidetud. See heakskiit antakse taotluse korral, kui on tõendatud, et stimulaator vastab lõikes 2 osutatud delegeeritud õigusaktidega simulaatoritele ette nähtud nõuetele. Heakskiidu andmisel täpsustatakse, millist konkreetset pädevust on simulaatoriga lubatud hinnata.

2. Käesoleva direktiivi täiendamiseks on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 31 vastu delegeeritud õigusakte, kehtestades simulaatorite heakskiitmise nõuded, milles täpsustatakse sellega seotud funktsionaalsed ja tehnilised miinimumnõuded ning haldusmenetlused, eesmärgiga tagada, et pädevuste hindamiseks kasutatavad simulaatorid on konstrueeritud viisil, mis võimaldab pädevuste kontrollimist, nagu on ette nähtud artikli 17 lõikes 3 osutatud praktiliste eksamite nõuete alusel.

3. Liikmesriigid tunnustavad simulaatoreid, mille teiste liikmesriikide pädevad asutused on kooskõlas lõikega 1 heaks kiitnud täiendavaid tehnilisi nõudeid esitamata ja täiendava hindamiseta.

4. Liikmesriigid tühistavad või peatavad nende simulaatorite tunnustamise, mis ei vasta enam lõikes 2 sätestatud nõuetele.

5. Liikmesriigid esitavad komisjonile nende simulaatorite nimekirja, mida nad on heaks kiitnud. Komisjon teeb selle teabe avalikult kättesaadavaks.

6. Liikmesriigid tagavad, et juurdepääs nende hindamiseks ei oleks diskrimineeriv.

IV JAGU

Laevajuhtimise aeg ja terviseseisundi vastavus

Artikkel 22

Teenistusraamat ja logiraamat

1. Liikmesriigid tagavad, et kiprid registreerivad teenistusraamatus artikli 11 lõike 1 punktis b osutatud laevajuhtimise aja ja artikli 20 lõikes 1 osutatud läbitavad reisid käesoleva artikli lõikes 6 osutatud teenistusraamatus või vastavalt artikli 10 lõigetele 2 või 3 tunnustatud teenistusraamatus.

Kui liikmesriigid kohaldavad artikli 7 lõiget 1 või artikli 39 lõiget 2, kohaldatakse erandina esimesest lõigust käesoleva lõike esimeses lõigus sätestatud kohustust üksnes siis, kui teenistusraamatu omanik taotleb registreerimist.

2. Liikmesriigid tagavad, et kui laevapere liige seda taotleb, kinnitavad nende pädevad asutused pärast vajalike dokumentaalsete tõendite autentsuse ja kehtivuse kontrollimist teenistusraamatus kuni 15 kuud enne taotluse esitamist saadud laevajuhtimise aega ja sooritatud reise käsitlevad andmed. Kui kasutusele on võetud elektroonilised vahendid, sealhulgas elektroonilised teenistusraamatud ja elektroonilised logiraamatud, mis on seotud dokumentide autentsuse tagamiseks ette nähtud nõuetekohaste menetlustega, võib vastavad andmed kinnitada ilma lisamenetlusteta.

Arvesse võetakse laevajuhtimise aega kõikide liikmesriikide siseveeteedel. Siseveeteede puhul, mis ei kulge täies ulatuses liidu territooriumil, võetakse arvesse ka väljaspool liidu territooriumi asuvates osades kogunenud laevajuhtimise aeg.

3. Liikmesriigid tagavad, et artikli 2 lõikes 1 osutatud veesõidukitega tehtud reisid registreeritakse käesoleva artikli lõikes 6 osutatud logiraamatus või vastavalt artikli 10 lõigetele 2 või 3 tunnustatud logiraamatus.

4. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse teenistusraamatute ja logiraamatute näidised, võttes arvesse käesoleva direktiivi rakendamiseks nõutavat teavet isikuandmete, isikute laevajuhtimise aja ja sooritatud reiside kohta. Need rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 33 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega.

Nimetatud rakendusaktide vastuvõtmisel võtab komisjon arvesse asjaolu, et logiraamatut kasutatakse ka nõukogu direktiivi 2014/112/EL ([1]) rakendamiseks, et kontrollida mehitamisnõudeid ja registreerida veesõidukite sooritatud reise.

5. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule hinnangu võltsimiskindlate elektrooniliste teenistusraamatute, logiraamatute ja siseveelaevanduse valdkonna liidu kvalifikatsioonitunnistusi sisaldavate kutsekaartide kohta hiljemalt 17. jaanuariks 2026.

6. Liikmesriigid tagavad, et laevapere liikmetel on üksainus aktiivne teenistusraamat ja et kasutatakse üht aktiivset logiraamatut veesõiduki kohta.

Artikkel 23

Terviseseisundi vastavus

1. Liikmesriigid tagavad, et tekimeeskonna liikmed, kes taotlevad liidu kvalifikatsioonitunnistust, tõendavad oma terviseseisundi vastavust nõuetele, esitades pädevale asutusele kehtiva tervisetõendi, mille on väljastanud pädeva asutuse tunnustatud arst tervisekontrolli eduka läbimise alusel.

([1]) Nõukogu 19. detsembri 2014. aasta direktiiv 2014/112/EL, millega rakendatakse Euroopa Siseveetranspordi Liidu (EBU), Euroopa Kiprite Liidu (ESO) ja Euroopa Transporditöötajate Föderatsiooni (ETF) vahel sõlmitud kokkulepe, milles käsitletakse tööaja korralduse teatavaid aspekte siseveetranspordi sektoris (ELT L 367, 23.12.2014, lk 86).

2. Taotleja esitab järgmistel juhtudel pädevale asutusele tervisetõendid:

a) tekimeeskonna liikmele ette nähtud liidu kvalifikatsioonitunnistuse esmakordseks väljaandmiseks;

b) kiprile ette nähtud liidu kvalifikatsioonitunnistuste taotlemiseks;

c) tekimeeskonna liikmele ette nähtud liidu kvalifikatsioonitunnistuse uuendamiseks, kui täidetud on käesoleva artikli lõikes 3 täpsustatud tingimused.

Liidu kvalifikatsioonitunnistuse omandamise eesmärgil väljastatud tervisetõendi kuupäev ei tohi olla varasem kui kolm kuud enne liidu kvalifikatsioonitunnistuse taotluse kuupäeva.

3. Alates 60. eluaastast tõendab tekimeeskonna liikmetele ette nähtud liidu kvalifikatsioonitunnistuse omanik oma terviseseisundi vastavust vastavalt lõikele 1 vähemalt iga viie aasta järel. Alates 70. eluaastast tõendab tunnistuse omanik oma terviseseisundi vastavust vastavalt lõikele 1 edaspidi igal teisel aastal.

4. Liikmesriigid tagavad, et tööandjad, kiprid ja liikmesriikide ametiasutused võivad nõuda, et tekimeeskonna liige tõendaks oma terviseseisundi vastavust vastavalt lõikele 1, kui esineb objektiivseid märke selle kohta, et tekimeeskonna liige ei täida enam käesoleva artikli lõikes 6 osutatud tervisenõuded.

5. Kui taotleja ei saa terviseseisundi vastavust täielikult tõendada, võivad liikmesriigid rakendada leevendavaid meetmeid või piiranguid, mis tagavad samaväärse laevasõiduohutuse. Sellisel juhul nimetatakse neid terviseseisundiga seotud leevendavaid meetmeid ja piiranguid vastavalt artikli 11 lõikes 3 osutatud näidisele liidu kvalifikatsioonitunnistuses.

6. Käesoleva direktiivi täiendamiseks on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 31 III lisas osutatud oluliste tervisenõuete alusel vastu delegeeritud õigusakte, kehtestades tervisenõuded, milles täpsustatakse nõuded terviseseisundile, eriti arstide korraldatavatele kontrollidele, kriteeriumid, millest nad peavad lähtuma töövõime määramisel, ning piirangute ja leevendavate meetmete loetelu.

4. PEATÜKK

HALDUSSÄTTED

Artikkel 24

Isikuandmete kaitse

1. Liikmesriigid töötlevad käesolevas direktiivis sätestatud isikuandmeid kooskõlas isikuandmete kaitset käsitlevate liidu õigusaktidega, eelkõige määrusega (EL) 2016/679.

2. Komisjon töötleb käesolevas direktiivis sätestatud isikuandmeid kooskõlas määrusega (EÜ) nr 45/2001.

3. Liikmesriigid tagavad, et isikuandmeid töödeldakse üksnes:

a) käesoleva direktiivi rakendamiseks, jõustamiseks ja hindamiseks;

b) teabe vahetamiseks artiklis 25 osutatud andmebaasile juurdepääsu omavate ametiasutuste ja komisjoni vahel;

c) statistika koostamiseks.

Niisugustest andmetest saadud ja anonüümseks muudetud teavet võib kasutada siseveetransporti edendavate meetmete toetamiseks.

4. Liikmesriigid tagavad, et artiklites 4 ja 5 osutatud isikuid, kelle isikuandmeid, eeskätt terviseandmeid töödeldakse artikli 25 lõikes 1 osutatud registrites ja artikli 25 lõikes 2 osutatud andmebaasis, teavitatakse sellest eelnevalt. Liikmesriigid võimaldavad nimetatud isikutele juurdepääsu nendega seotud isikuandmetele ja antakse taotluse korral igal ajal selliste andmete koopia.

Artikkel 25

Registrid

1. Kvalifikatsioonitunnistuste väljaandmise, uuendamise, peatamise ja kehtetuks tunnistamise tõhusale haldamisele kaasaaitamiseks peavad liikmesriigid registreid kõigi liidu kvalifikatsioonitunnistuste, teenistusraamatute ja logiraamatute kohta, mis on antud välja nende järelevalve all kooskõlas käesoleva direktiiviga, ning vajaduse korral vastavalt artikli 10 lõikele 2 tunnustatud dokumentide kohta, mis on välja antud, uuendatud, peatatud või kehtetuks tunnistatud või mille kadumisest, vargusest või hävitamisest on teatatud või mis on aegunud.

Liidu kvalifikatsioonitunnistuste puhul sisaldavad registrid liidu kvalifikatsioonitunnistustel märgitud andmeid ja väljaandvat ametiasutust.

Teenistusraamatute puhul sisaldavad registrid omaniku identifitseerimisnumbrit, teenistusraamatu identifitseerimisnumbrit, omaniku nime, väljaandmise kuupäeva ja väljaandvat ametiasutust.

Logiraamatute puhul sisaldavad registrid veesõiduki nime, Euroopa identifitseerimisnumbrit või Euroopa ühtset laeva identifitseerimisnumbrit, logiraamatu identifitseerimisnumbrit, väljaandmise kuupäeva ja väljaandvat ametiasutust.

Komisjonile antakse õigus võtta kooskõlas artikliga 31 vastu delegeeritud õigusakte, et täiendada registrites sisalduvat teavet teenistusraamatute ja logiraamatute kohta muu teabega, mida nõutakse vastavalt artikli 22 lõikele 4 vastu võetud teenistusraamatute ja logiraamatute näidistes liikmesriikidevahelise teabevahetuse edasiseks hõlbustamiseks.

2. Käesoleva direktiivi rakendamiseks, jõustamiseks ja hindamiseks, ohutuse säilitamiseks, laevasõidu hõlbustamiseks ning statistilistel kaalutlustel ja selleks, et lihtsustada käesolevat direktiivi rakendavate ametiasutuste vahelist teabevahetust, registreerivad liikmesriigid usaldusväärselt ja viivitamata komisjoni hallatavas andmebaasis lõikes 1 osutatud teabe kvalifikatsioonitunnistuste, teenistusraamatute ja logiraamatute kohta.

Komisjonile antakse õigus võtta kooskõlas artikliga 31 vastu delegeeritud õigusakte nõuete kohta, millega kehtestatakse kõnealuse andmebaasi omadused ja kasutustingimused, eeskätt selleks, et määrata kindlaks:

a) juhised andmete andmebaasi kandmise kohta;

b) kasutajate juurdepääsuõigused, mis on vajaduse korral eristatud vastavalt kasutaja liigile, juurdepääsu liigile ja andmete kasutamise eesmärgile;

c) käesoleva artikli lõike 3 kohane andmete säilitamise maksimaalne aeg, mis on vajaduse korral eristatud vastavalt dokumendi liigile;

d) juhised andmebaasi toimimise kohta ja selle koostoime kohta käesoleva artikli lõikes 1 osutatud registritega.

3. Lõikes 1 osutatud registritesse või lõikes 2 osutatud andmebaasi kantud isikuandmeid ei säilitata kauem, kui on vajalik nende eesmärkide täitmiseks, milleks andmeid vastavalt käesolevale direktiivile koguti või milleks neid edasi töödeldakse. Kui selliseid andmeid enam nende eesmärkide täitmiseks ei vajata, tuleb need hävitada.

4. Komisjon võib muuta andmebaasi juurdepääsetavaks kolmanda riigi ametiasutusele või rahvusvahelisele organisatsioonile, kui see on vajalik käesoleva artikli lõikes 2 osutatud eesmärkide täitmiseks, tingimusel et:

a) täidetud on määruse (EÜ) nr 45/2001 artikli 9 nõuded ja

b) kolmas riik või rahvusvaheline organisatsioon ei piira liikmesriikide või komisjoni juurdepääsu oma vastavale andmebaasile.

Komisjon tagab, et kolmas riik või rahvusvaheline organisatsioon ei edasta andmeid muule kolmandale riigile või rahvusvahelisele organisatsioonile ilma komisjoni selgesõnalise kirjaliku loata ja komisjoni kindlaks määratud tingimusi täitmata.

Artikkel 26

Pädevad asutused

1. Liikmesriigid määravad vajaduse korral pädevad asutused, kes:

a) korraldavad ja jälgivad artiklis 18 osutatud eksameid;

b) kiidavad heaks artiklis 19 osutatud koolitusprogrammid;

c) kiidavad heaks artiklis 21 osutatud simulaatorid;

d) annavad välja, uuendavad, peatavad või tunnistavad kehtetuks tunnistusi ja annavad välja erilubasid, millele on viidatud artiklites 4, 5, 6, 11, 12, 13, 14 ja 38, ning artiklis 22 osutatud teenistusraamatuid ja logiraamatuid;

e) kinnitavad artiklis 22 osutatud teenistusraamatutes laevajuhtimise aja;

f) määravad kindlaks arstid, kes võivad vastavalt artiklile 23 väljastada tervisetõendeid;

g) haldavad artiklis 25 osutatud registreid;

h) tuvastavad artiklis 29 osutatud pettuseid ja muud õigusvastast tegevust ning võitlevad nende vastu.

2. Liikmesriigid teavitavad komisjoni kõigist nende poolt lõike 1 kohaselt määratud pädevatest asutustest, mis asuvad nende territooriumil. Komisjon teeb selle teabe avalikult kättesaadavaks.

Artikkel 27

Järelevalve

1. Liikmesriigid tagavad, et neile alluvate valitsusasutuste või valitsusväliste asutuste kogu tegevust, mis on seotud koolituse, pädevuse hindamise ning liidu kvalifikatsioonitunnistuste, teenistusraamatute ja logiraamatute väljaandmise ja ajakohastamisega, kontrollitakse pidevalt kvaliteedisüsteemi abil, et tagada käesolevas direktiivis ette nähtud eesmärkide saavutamine.

2. Liikmesriigid tagavad, et koolituse eesmärgid ning nendega seotud saavutatavad pädevusnõuded on selgelt määratletud ning vastavalt käesolevale direktiivile hinnatavate ja kontrollitavate teadmiste ja oskuste tase on kindaks määratud.

3. Liikmesriigid tagavad, et võttes arvesse kindlaks määratud eesmärkide saavutamiseks kehtestatud meetmeid, süsteeme, kontrolli ja sisejärelevalvet kvaliteedi tagamiseks, hõlmavad kvaliteedinõuete kohaldamisalad:

a) liidu kvalifikatsioonitunnistuste, teenistusraamatute ja logiraamatute väljaandmist, uuendamist, peatamist ja kehtetuks tunnistamist;

b) kõiki koolituskursusi ja -programme;

c) iga liikmesriigi poolt või selle järelevalve all korraldatavaid eksameid ja hindamisi;

d) instruktorite ja eksamineerijate nõutavat kvalifikatsiooni ja kogemusi

Artikkel 28

Hindamine

1. Liikmesriigid tagavad, et sõltumatud organid hindavad pädevuse omandamise ja hindamisega seotud tegevust ning liidu kvalifikatsioonitunnistuste, teenistusraamatute ja logiraamatute haldamist hiljemalt 17. jaanuariks 2037 ning seejärel vähemalt iga kümne aasta tagant.

2. Liikmesriigid tagavad, et nende sõltumatute organite läbiviidud hindamiste tulemused dokumenteeritakse nõuetekohaselt ja esitatakse asjaomastele pädevatele asutustele. Vajaduse korral võtavad liikmesriigid asjakohaseid meetmeid, et kõrvaldada kõik sõltumatu hindamise käigus ilmnenud vajakajäämised.

Artikkel 29

Pettuste ja muu õigusvastase tegevuse ennetamine

1. Liikmesriigid võtavad asjakohaseid meetmeid, et ennetada pettust ja muud õigusvastast tegevust seoses käesoleva direktiiviga ette nähtud liidu kvalifikatsioonitunnistuste, teenistusraamatute, logiraamatute, tervisetõendite ja registritega.

2. Liikmesriigid vahetavad muude liikmesriikide pädevate asutustega asjakohast teavet veesõiduki ekspluatatsioonis osalevatele isikutele tunnistuste andmise, sealhulgas nende tunnistuste peatamise ja kehtetuks tunnistamise kohta. Seejuures järgivad nad täielikult määruses (EL) 2016/679 sätestatud isikuandmete kaitse põhimõtteid.

Artikkel 30

Karistused

Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad karistuste kohta, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi alusel vastu võetud liikmesriigi sätete rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada nende karistuseeskirjade rakendamine. Kehtestatud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

5. PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 31

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 17 lõigetes 1 ja 4, artikli 21 lõikes 2 ja artikli 23 lõikes 6 ning artikli 25 lõigetes 1 ja 2 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 16. jaanuarist 2018. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad käesolevas artiklis osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.

5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

6. Käesoleva artikli alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 32

CESNI standardid ja delegeeritud aktid

Käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktides, välja arvatud neis, mis põhinevad artiklil 25, osutatakse CESNI kehtestatud standarditele, eeldusel et:

a) need standardid on kättesaadavad ja ajakohastatud;

b) need standardid vastavad lisades kehtestatud nõuetele;

c) CESNI otsustusprotsessis tehtavate muudatustega ei kahjustata liidu huve.

Kui need tingimused ei ole täidetud, võib komisjon näha ette teisi nõudeid või viidata teistele nõuetele.

Kui käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud õigusaktid osutavad standarditele, lisab komisjon delegeeritud õigusaktidesse kogu nimetatud standardite teksti ning lisab IV lisasse asjakohased viited ja kohaldamise kuupäeva või ajakohastab neid.

Artikkel 33

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses. Viiteid komiteele, mis on moodustatud vastavalt käesoleva direktiiviga kehtetuks tunnistatava direktiivi 91/672/EMÜ artiklile 7, käsitatakse viidetena käesoleva direktiiviga moodustatud komiteele.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 4.

Kui komitee arvamus saadakse kirjaliku menetluse teel, võib menetluse tulemusele jõudmata lõpetada kui komitee esimees arvamuse esitamiseks kehtestatud aja jooksul nii otsustab.

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5. Kui komitee arvamus saadakse kirjaliku menetluse teel, võib selle esimees teha arvamuse esitamiseks kehtestatud aja jooksul otsuse lõpetada menetlus tulemusele jõudmata.

Artikkel 34

CESNI standardid ja rakendusaktid

Artikli 11 lõikes 3, artikli 18 lõikes 3 ja artikli 22 lõikes 4 osutatud rakendusaktide vastuvõtmisel lisab komisjon viite CESNI kehtestatud standarditele ning määrab kindlaks nende kohaldamise kuupäeva, eeldusel et:

a) need standardid on kättesaadavad ja ajakohastatud;

b) nimetatud standardid vastavad lisades kehtestatud nõuetele;

c) CESNI otsustusprotsessis tehtavate muudatustega ei kahjustata liidu huve.

Kui need tingimused ei ole täidetud, võib komisjon näha ette teisi nõudeid või viidata teistele nõuetele.

Kui käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud rakendusaktid osutavad standarditele, lisab komisjon nimetatud rakendusaktidesse kogu nimetatud standardite teksti.

Artikkel 35

Läbivaatamine

1. Komisjon hindab käesolevat direktiivi koos selles osutatud rakendusaktide ja delegeeritud õigusaktidega ning esitab hindamise tulemused Euroopa Parlamendile ja nõukogule hiljemalt 17. jaanuariks 2030.

2. Hiljemalt 17. jaanuariks 2028 teeb iga liikmesriik komisjonile kättesaadavaks direktiivi rakendamise ja hindamise järelevalveks vajaliku teabe kooskõlas suunistega, mille koostamisel on komisjon teabe kogumise, vormingu ja sisu osas konsulteerinud liikmesriikidega.

Artikkel 36

Järkjärguline kohaldamine

1. Komisjon võtab vastu artikli 17 lõigetes 1 ja 4, artikli 21 lõikes 2, artikli 23 lõikes 6 ja artikli 25 lõigetes 1 ja 2 osutatud delegeeritud aktid hiljemalt 17. jaanuariks 2020.

Hiljemalt 24 kuud pärast artikli 25 lõikes 2 mainitud delegeeritud aktide vastuvõtmist loob komisjon selles artiklis sätestatud andmebaasi.

2. Komisjon võtab artikli 11 lõikes 3, artikli 18 lõikes 3 ja artikli 22 lõikes 4 osutatud rakendusaktid vastu hiljemalt 17. jaanuariks 2020.

Artikkel 37

Kehtetuks tunnistamine

Direktiivid 91/672/EMÜ ja 96/50/EÜ tunnistatakse kehtetuks alates 18. jaanuarist 2022.

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiividele käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile.

Artikkel 38

Üleminekusätted

1. Kooskõlas direktiiviga 96/50/EÜ väljastatud laevajuhitunnistused ja direktiivi 96/50/EÜ artikli 1 lõikes 6 osutatud tunnistused ning direktiivi 96/50/EÜ artikli 1 lõikes 5 osutatud Reinil sõidu load, mis on antud välja enne 18. jaanuari 2022, kehtivad liidu siseveeteedel, kus need kehtisid enne seda kuupäeva, maksimaalselt kümme aastat pärast nimetatud kuupäeva.

Enne 18. jaanuari 2032 väljastab esimeses lõigus osutatud tunnistused väljastanud liikmesriik taotluse korral niisuguste tunnistuste omanikest kipritele liidu kvalifikatsioonitunnistuse kooskõlas käesoleva direktiiviga ettenähtud näidisega või artikli 10 lõike 2 kohase tunnistuse, tingimusel et kiprid esitavad käesoleva direktiivi artikli 11 lõike 1 punktides a ja c osutatud piisavad dokumentaalsed tõendid.

2. Liidu kvalifikatsioonitunnistuste väljastamisel kooskõlas käesoleva artikli lõikega 1, tagavad liikmesriigid nii suurel määral kui võimalik varem antud õigused, eriti seoses artiklis 6 osutatud erilubadega.

3. Muud laevapere liikmed kui kiprid, kellel on kvalifikatsioonitunnistus, mille liikmesriik on väljastanud enne 18. jaanuari 2022, või kellel on ühes või mitmes liikmesriigis tunnustatud kvalifikatsioon, võivad jätkuvalt kasutada seda tunnistust või kvalifikatsiooni maksimaalselt kümme aastat pärast nimetatud kuupäeva. Asjaomasel ajavahemikul võivad sellised laevapere liikmed tugineda jätkuvalt direktiivile 2005/36/EÜ, et muude liikmesriikide ametiasutused tunnustaksid nende kvalifikatsiooni. Enne selle perioodi lõppemist võivad nad taotleda liidu kvalifikatsioonitunnistust või artikli 10 lõike 2 kohast tunnistust niisuguseid tunnistusi väljastavalt pädevalt asutuselt, tingimusel et nad esitavad käesoleva direktiivi artikli 11 lõike 1 punktides a ja c osutatud piisavad tõendid.

Kui käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud laevapere liikmed taotlevad liidu kvalifikatsioonitunnistust või artikli 10 lõikes 2 osutatud tunnistust, tagavad liikmesriigid, et väljastatakse selline kvalifikatsioonitunnistus, mille pädevusnõuded on sarnased asendatava tunnistuse nõuetega või neist madalamad. Selliseid tunnistusi, mille nõuded on asendatava tunnistuse nõuetest kõrgemad, väljastatakse üksnes siis, kui on täidetud järgmised tingimused:

a) paadimehele ettenähtud liidu kvalifikatsioonitunnistuse puhul: 540 päeva pikkune laevajuhtimise aeg, sh vähemalt 180 päeva siseveelaevanduses;

b) vanempaadimehele ettenähtud liidu kvalifikatsioonitunnistuse puhul: 900 päeva pikkune laevajuhtimise aeg, sh vähemalt 540 päeva siseveelaevanduses;

c) roolimehele ettenähtud liidu kvalifikatsioonitunnistuse puhul: 1080 päeva pikkune laevajuhtimise aeg, sh vähemalt 720 päeva siseveelaevanduses.

Laevajuhtimise kogemust tõendatakse teenistusraamatu, logiraamatu või muu tõendiga.

Lõike 3 teise lõigu punktides a, b ja c sätestatud minimaalset laevajuhtimise aega võib vähendada maksimaalselt 360 päeva võrra, kui taotlejal on pädeva asutuse poolt tunnustatud diplom, millega tõendatakse taotleja eriväljaõpet siseveelaevanduse valdkonnas mis hõlmab praktilist laevajuhtimise kogemust. Minimaalse laevajuhtimise aja vähendamise ulatus ei tohi ületada eriväljaõppe kestust.

4. Teenistusraamatud ja logiraamatud, mis on välja antud enne 18. jaanuari 2022 kooskõlas muude kui käesolevas direktiivis sätestatud eeskirjadega, võivad jääda aktiivseks maksimaalselt kümneks aastaks pärast 18. jaanuari 2022.

5. Erandina lõikest 3 jäävad parvlaevade laevapere liikmete riiklikud tunnistused, mis ei kuulu direktiivi 96/50/EÜ kohaldamisalasse ja mis anti välja enne 18. jaanuari 2022, kehtima nendel liidu siseveeteedel, kus need tunnistused kehtisid enne seda kuupäeva, maksimaalselt 20 aastat pärast nimetatud kuupäeva.

Enne selle perioodi lõppemist võivad parvlaevade laevapere liikmed taotleda niisuguseid tunnistusi väljastavalt pädevalt asutuselt liidu kvalifikatsioonitunnistust või artikli 10 lõikes 2 osutatud tunnistust, tingimusel et nad esitavad artikli 11 lõike 1 punktides a ja c osutatud piisavad tõendid. Käesoleva artikli lõike 3 teist ja kolmandat lõiku kohaldatakse vastavalt.

6. Erandina artikli 4 lõikest 1 võivad liikmesriigid kuni 17. jaanuarini 2038 lubada teatud siseveeteedel sõitvate merelaevade kipritel omada pädevustunnistust, mis on väljastatud kooskõlas STCW konventsiooni sätetega, tingimusel et:

a) see siseveeteedel sõitmine leiab aset meretranspordi reisi alguses või lõpus ning

b) liikmesriik on 16. jaanuari 2018. aasta seisuga tunnustanud käesolevas lõikes osutatud tunnistusi asjaomastel siseveeteedel vähemalt viie aasta jooksul.

Artikkel 39

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid 17. jaanuariks 2022. Liikmesriigid edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 on liikmesriik juhul, kui kõik artikli 4 lõikes 1, artikli 5 lõikes 1 ja artiklis 6 osutatud isikud, kes sõidavad üksnes riigisisestel siseveeteedel, mis ei ole ühenduses teise liikmesriigi laevatatavate veeteede võrgustikuga, kohustatud jõustama ainult need meetmed, mis on vajalikud selleks, et tagada vastavus artiklitele 7, 8 ja 10 kvalifikatsioonitunnistuste ja teenistusraamatu tunnustamise osas, artikli 14 lõigetele 2 ja 3 peatamise osas, artikli 22 lõike 1 teisele lõigule artikli 22 lõikele 2, artikli 26 lõike 1 punktile d, kui see on kohaldatav, artikli 26 lõike 1 punktile e, artikli 26 lõike 1 punktile h ja lõikele 2 ja artiklile 29 pettuste ennetamise osas, artiklile 30 karistuste osas ja artiklile 38 üleminekusätete osas, välja arvatud nimetatud artikli lõige 2. Sellised liikmesriigid jõustavad need meetmed hiljemalt 17. jaanuariks 2022.

Selline liikmesriik ei või väljastada liidu kvalifikatsioonitunnistusi või heaks kiita koolitusprogramme või simulaatoreid seni, kuni ta pole üle võtnud ja rakendanud käesoleva direktiivi ülejäänud sätteid ning teavitanud sellest komisjoni.

3. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 on liikmesriik juhul, kui ühegi isiku suhtes käesolevat direktiivi ei kohaldata kooskõlas artikli 2 lõikega 3, kohustatud jõustama ainult need meetmed, mis on vajalikud selleks, et tagada vastavus artiklile 10 kvalifikatsioonitunnistuste ja teenistusraamatu tunnustamise osas, vastavus artiklile 38 kehtivate tunnistuste tunnustamise osas, ning vastavus artiklile 15. Sellised liikmesriigid jõustavad need meetmed hiljemalt 17. jaanuariks 2022.

Selline liikmesriik ei või väljastada liidu kvalifikatsioonitunnistusi või heaks kiita koolitusprogramme või simulaatoreid seni, kuni ta pole üle võtnud ja rakendanud käesoleva direktiivi ülejäänud sätteid ning teavitanud sellest komisjoni.

4. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 ei ole liikmesriik kohustatud käesolevat direktiivi üle võtma juhul, kui siseveeteedel navigeerimine ei ole tema territooriumil tehniliselt võimalik.

Nimetatud liikmesriik ei või väljastada liidu kvalifikatsioonitunnistusi või heaks kiita koolitusprogramme või simulaatoreid seni, kuni ta pole üle võtnud ja rakendanud käesoleva direktiivi sätteid ning teavitanud sellest komisjoni.

5. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 40

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 41

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 12. detsember 2017

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
President	*eesistuja*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

I LISA

VANUSE, HALDUSVASTAVUSE, PÄDEVUSE JA LAEVAJUHTIMISE AJA MIINIMUMNÕUDED

Käesolevas lisas sätestatud miinimumnõudeid tekimeeskonna kvalifikatsioonidele käsitletakse kvalifikatsioonitasemete ülenevas järjekorras, v.a madruste ja praktikantide kvalifikatsioonid, mida käsitletakse sama tasemena.

1. Tekimeeskonna kvalifikatsioonid teenistusse asumisel

1.1. Madruse tunnistuse väljastamise miinimumnõuded

Liidu kvalifikatsioonitunnistuse taotleja peab:

— olema vähemalt 16 aastat vana;

— olema läbinud riiklikele nõuetele vastava ohutusalase põhiväljaõppe.

1.2. Praktikandi tunnistuse väljastamise miinimumnõuded

Liidu kvalifikatsioonitunnistuse taotleja peab:

— olema vähemalt 15 aastat vana;

— olema sõlminud praktikalepingu, millega nähakse ette artiklis 19 osutatud heakskiidetud koolitusprogramm.

2. Tekimeeskonna kvalifikatsioonid ekspluatatsioonitasandil

2.1. Paadimehe tunnistuse väljastamise miinimumnõuded

Liidu kvalifikatsioonitunnistuse taotleja peab:

a) — olema vähemalt 17 aastat vana;

— olema läbinud artiklis 19 osutatud heakskiidetud koolitusprogrammi, mille kestus on vähemalt kaks aastat ja mis hõlmab II lisas sätestatud ekspluatatsioonitasandi pädevusnõudeid;

— näitama, et selle heakskiidetud koolitusprogrammi raames on tal vähemalt 90 päeva laevajuhtimise aega

või

b) — olema vähemalt 18 aastat vana;

— olema läbinud artiklis 18 osutatud haldusasutuse teostatud pädevushindamise, mille eesmärk on kontrollida, kas II lisas sätestatud ekspluatatsioonitasandi pädevusnõuded on täidetud;

— näitama, et tal on vähemalt 360 päeva laevajuhtimise aega või vähemalt 180 päeva laevajuhtimise aega juhul, kui taotleja võib lisaks tõendada vähemalt 250-päevast töökogemust, mis on omandatud merelaeval tekimeeskonna liikmena

või

c) — omama vähemalt viieaastast töökogemust, mis on omandatud enne heakskiidetud koolitusprogrammis osalemiseks registreerimist, või omama vähemalt 500-päevast töökogemust merelaeval tekimeeskonna liikmena, mis on omandatud enne heakskiidetud koolitusprogrammis osalemiseks registreerimist, või olema läbinud vähemalt kolmeaastase kutsekoolitusprogrammi enne heakskiidetud koolitusprogrammis osalemiseks registreerimist;

— olema läbinud artiklis 19 osutatud heakskiidetud koolitusprogrammi, mille kestus on vähemalt üheksa kuud ja mis hõlmab II lisas sätestatud ekspluatatsioonitasandi pädevusnõudeid;

— näitama, et selle heakskiidetud koolitusprogrammi raames on tal vähemalt 90 päeva laevajuhtimise aega.

2.2. Vanempaadimehe tunnistuse väljastamise miinimumnõuded

Liidu kvalifikatsioonitunnistuse taotleja peab:

a) — näitama, et tal on vähemalt 180 päeva laevajuhtimise aega paadimehe kvalifikatsioonis

või

b) — olema läbinud artiklis 19 osutatud heakskiidetud koolitusprogrammi, mille kestus on vähemalt kolm aastat ja mis hõlmab II lisas sätestatud ekspluatatsioonitasandi pädevusnõudeid;

— näitama, et tal on selle heakskiidetud koolitusprogrammi raames vähemalt 270 päeva laevajuhtimise aega.

2.3. Roolimehe tunnistuse väljastamise miinimumnõuded

Liidu kvalifikatsioonitunnistuse taotleja peab:

a) — näitama, et tal on vähemalt 180 päeva laevajuhtimise aega vanempaadimehe kvalifikatsioonis;

— omama raadiooperaatori tunnistust

või

b) — olema läbinud artiklis 19 osutatud heakskiidetud koolitusprogrammi, mille kestus on vähemalt kolm aastat ja mis hõlmab II lisas sätestatud ekspluatatsioonitasandi pädevusnõudeid;

— näitama, et tal on selle heakskiidetud koolitusprogrammi raames vähemalt 360 päeva laevajuhtimise aega;

— omama raadiooperaatori tunnistust

või

c) — omama vähemalt 500 päeva pikkust töökogemust merelaeva kaptenina;

— olema läbinud artikli 18 kohase haldusasutuse teostatud pädevushindamise, mille eesmärk on kontrollida, kas II lisas sätestatud ekspluatatsioonitasandi pädevusnõuded on täidetud;

— omama raadiooperaatori tunnistust.

3. Tekimeeskonna kvalifikatsioonid juhtimistasandil

3.1. Kipri tunnistuse väljastamise miinimumnõuded

Liidu kvalifikatsioonitunnistuse taotleja peab:

a) — olema vähemalt 18 aastat vana;

— olema läbinud artiklis 19 osutatud heakskiidetud koolitusprogrammi, mille kestus on vähemalt kolm aastat ja mis hõlmab II lisas sätestatud juhtimistasandi pädevusnõudeid;

— näitama, et tal on selle heakskiidetud koolitusprogrammi raames või pärast selle läbimist vähemalt 360 päeva laevajuhtimise aega;

— omama raadiooperaatori tunnistust

või

b) — olema vähemalt 18 aastat vana;

— omama roolimehe kvalifikatsiooni tõendavat liidu kutsetunnistust või roolimehe kutsetunnistust, mida tunnustatakse artikli 10 lõike 2 või 3 alusel.;

— näitama, et tal on vähemalt 180 päeva laevajuhtimise aega;

— olema läbinud artikli 18 kohase haldusasutuse teostatud pädevushindamise, mille eesmärk on kontrollida, kas II lisas sätestatud juhtimistasandi pädevusnõuded on täidetud;

— omama raadiooperaatori tunnistust

või

c) — olema vähemalt 18 aastat vana;

— näitama, et tal on vähemalt 540 päeva laevajuhtimise aega või näitama, et tal on vähemalt 180 päeva laevajuhtimise aega, kui taotleja võib lisaks tõendada vähemalt 500 päeva pikkust töökogemust, mille taotleja on omandatud merelaeval tekimeeskonna liikmena;

— olema läbinud artikli 18 kohase haldusasutuse teostatud pädevushindamise, mille eesmärk on kontrollida, kas II lisas sätestatud juhtimistasandi pädevusnõuded on täidetud;

— omama raadiooperaatori tunnistust

või

d) — omama vähemalt viieaastast töökogemust, mis on saadud enne heakskiidetud koolitusprogrammis osalemiseks registreerimist, või omama vähemalt 500-päevast töökogemust merelaeval tekimeeskonna liikmena, mis on saadud enne heakskiidetud koolitusprogrammis osalemiseks registreerimist või olema läbinud vähemalt kolme aasta pikkuse kutsekoolitusprogrammi enne heakskiidetud koolitusprogrammis osalemiseks registreerimist;

— olema läbinud artiklis 19 osutatud heakskiidetud koolitusprogrammi, mille kestus on vähemalt poolteist aastat ja mis hõlmab II lisas sätestatud juhtimistasandi pädevusnõudeid;

— näitama, et tal on heakskiidetud koolitusprogrammi raames vähemalt 180 päeva laevajuhtimise aega ja vähemalt 180 päeva laevajuhtimise aega pärast koolitusprogrammi läbimist;

— omama raadiooperaatori tunnistust.

3.2. Kipritele väljastatava liidu kvalifikatsioonitunnistuse erilubade miinimumnõuded

3.2.1. Merelaevadele laevatatavad siseveeteed

Taotleja peab:

— täitma II lisas esitatud pädevusnõuded, mis on nähtud ette laevajuhtimiseks merelaevadele laevatatavatel siseveeteedel.

3.2.2. Radar

Taotleja peab:

— täitma II lisas esitatud pädevusnõuded, mis on nähtud ette laevajuhtimiseks radari abil.

3.2.3. Veeldatud maagaas

Taotleja peab:

— omama punktis 4.2 osutatud veeldatud maagaasi eksperdile väljastatavat liidu kvalifikatsioonitunnistust.

3.2.4. Laevakaravanid

Taotlejal peab olema vähemalt 720 päeva laevajuhtimise aega sh vähemalt 540 päeva laevajuhtimise aega kipri kvalifikatsioonis ja vähemalt 180 päeva laevakaravani juhtimise aega.

4. Eritoiminguteks ette nähtud kvalifikatsioonid

4.1. Ohutusohvitseri tunnistuse väljastamise miinimumnõuded

Taotleja, kes soovib omandada esmakordset ohutusohvitseridele väljastatavat liidu kvalifikatsioonitunnistust, peab:

— olema vähemalt 18 aastat vana;

— täitma II lisaga ohutusohvitseridele ette nähtud pädevusnõuded.

Taotleja, kes soovib uuendada ohutusohvitseridele väljastatavat liidu kvalifikatsioonitunnistust, peab:

— sooritama uue administratiivse eksami või läbima uue heakskiidetud koolitusprogrammi kooskõlas artikli 17 lõikega 2.

4.2. Veeldatud maagaasi eksperdi tunnistuse väljastamise miinimumnõuded

Taotleja, kes soovib omandada esmakordset veeldatud maagaasi ekspertidele väljastatavat liidu kvalifikatsioonitunnistust, peab:

— olema vähemalt 18 aastat vana;

— täitma II lisas esitatud pädevusnõuded, mis on nähtud ette veeldatud maagaasi ekspertidele.

Taotleja, kes soovib uuendada veeldatud maagaasi ekspertidele väljastatavat liidu kvalifikatsioonitunnistust, peab:

a) olema omandanud veeldatud maagaasi kütusena kasutava laeva pardal

— viimase viie aasta jooksul vähemalt 180 päeva laevajuhtimise aega või

— viimase aasta jooksul vähemalt 90 päeva laevajuhtimise aega

või

b) täitma II lisas veeldatud maagaasi ekspertidele esitatud pädevusnõudeid.

II LISA

OLULISED PÄDEVUSNÕUDED

1. Olulised pädevusnõuded ekspluatatsioonitasandil

1.1. Navigatsioon

Paadimees abistab veesõiduki juhtkonda manööverdamisel ja veesõiduki ekspluatatsioonis siseveeteedel. Paadimees peab olema võimeline tegema seda kõikide veeteede liikide ja kõikide sadamate liikide korral. Eeskätt peab paadimees olema võimeline:

— abistama veesõiduki ettevalmistamisel sõiduks, et tagada ohutu reis kõikide asjaolude korral;

— abistama sildumis- ja ankurdamistoimingutes;

— abistama veesõiduki juhtimisel ja manööverdamisel laevasõidu seisukohalt ohutul ja ökonoomsel viisil.

1.2. Veesõidukite ekspluatatsioon

Paadimees peab olema võimeline:

— abistama veesõiduki juhtkonda veesõiduki ekspluatatsiooni kontrollimisel ja pardal olevate isikute eest hoolitsemisel;

— kasutama veesõidukis olevaid seadmeid.

1.3. Lasti käitlemine, stauimine ja reisijate vedu

Paadimees peab olema võimeline:

— abistama veesõiduki juhtkonda lasti ettevalmistamisel, stauimisel ja jälgimisel lastimis- ja lossimistööde ajal;

— abistama laeva juhtkonda reisijatele teenuste osutamisel ning

— pakkuma puudega ja piiratud liikumisvõimega isikutele otsest abi kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1177/2010 IV lisas ([1]) esitatud koolitus- ja juhendamisnõuetega.

1.4. Laevamehaanika, elektrotehnika, elektroonika ja automaatika

Paadimees peab olema võimeline:

— abistama veesõiduki juhtkonda laevamehaanika, elektrotehnika, elektroonika ja automaatika valdkonnas, et tagada üldine tehniline ohutus;

— teostama laevamehaanika, elektrotehnika, elektroonika ja automaatika valdkonna hooldustöid, et tagada üldine tehniline ohutus.

1.5. Hooldus ja remont

Paadimees peab olema võimeline:

— abistama veesõiduki juhtkonda veesõiduki ning selle seadmete hooldamisel ja remontimisel.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1177/2010, mis käsitleb meritsi ja siseveeteedel reisijate õigusi ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ELT L 334, 17.12.2010, lk 1).

1.6. Kommunikatsioon

Paadimees peab olema võimeline:

— suhtlema üldisel ja professionaalsel viisil, mis hõlmab võimet kasutada standardseid suhtlusfraase kommunikatsiooniprobleeme hõlmavates olukordades;

— olema sotsiaalne.

1.7. Tervis ja ohutus ning keskkonnakaitse

Paadimees peab olema võimeline:

— järgima tööohutuse eeskirju ning mõistma tervise- ja ohutuseeskirjade ning keskkonna olulisust;

— teadvustama, kui oluline on väljaõpe pardaohutuse valdkonnas, ja tegutsema hädaolukordades viivitamatult;

— võtma tulekahju ennetamiseks tarvitusele ettevaatusabinõud ning kasutama tuletõrjeseadmeid õigesti;

— täitma ülesandeid, võttes arvesse keskkonnakaitse olulisust.

2. Juhtimistasandi pädevuste olulised nõuded

2.0. Järelevalve

Kipper peab olema võimeline:

— juhendama kõiki teisi meeskonnaliikmeid ning kontrollima nende täidetavaid ülesandeid nii nagu on osutatud käesoleva lisa 1. osas, mis tähendab, et tal peab olema nende ülesannete täitmiseks piisav suutlikkus.

2.1. Navigatsioon

Kipper peab olema võimeline:

— kavandama reisi ja navigeerima siseveeteedel, sealhulgas olema võimeline valima lastimise ja lossimise sihtkohtadesse jõudmiseks kõige loogilisema, ökonoomsema ja ökoloogilisema sõidumarsruudi, võttes arvesse kohaldatavaid laevasõidureegleid ja siseveelaevandusele kohaldatavaid kokkulepitud kordasid;

— kasutama teadmisi laeva mehitamise suhtes kohaldatavatest eeskirjadest, sealhulgas teadmisi puhkeajast ja tekimeeskonna koosseisust;

— sõitma ja manööverdama, tagades veesõiduki ohutu ekspluatatsiooni kõikides siseveeteedel esinevates tingimustes, sealhulgas suure liiklustihedusega olukordades või tingimustes, kus muud veesõidukid veavad ohtlikke kaupu, mis eeldab põhiteadmisi ohtlike kaupade rahvusvahelise siseveetranspordi Euroopa kokkuleppest;

— reageerima siseveeteedel esinevatele navigeerimisega seotud hädaolukordadele.

2.2. Veesõidukite ekspluatatsioon

Kipper peab olema võimeline:

— kasutama teadmisi siseveelaevade ehitusest ja ehitusmeetoditest mitmesugust tüüpi veesõidukite ekspluatatsioonis ning omama põhiteadmisi siseveelaevadele kehtivate tehniliste nõuete kohta vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis (EL) 2016/1629 ([1]) osutatule;

— kontrollima ja jälgima kehtival laevatunnistusel nimetatud kohustuslikku varustust.

2.3. Lasti käitlemine, stauimine ja reisijate vedu

Kipper peab olema võimeline:

— kavandama ja tagama reisi vältel lasti ohutu laadimise, stauimise, kinnitamise, lossimise ja hooldamise;

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. septembri 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1629, millega kehtestatakse siseveelaevade tehnilised nõuded, muudetakse direktiivi 2009/100/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2006/87/EÜ (ELT L 252, 16.9.2016, lk 118).

— kavandama ja tagama veesõiduki stabiilsuse;

— kavandama ja tagama reisi jooksul reisijate ohutu veo ja nende eest hoolitsemise, sealhulgas pakkuma puudega ja piiratud liikumisvõimega isikutele otsest abi kooskõlas määruse (EL) nr 1177/2010 IV lisas esitatud koolitus- ja juhendamisnõuetega.

2.4. Laevamehaanika, elektrotehnika, elektroonika ja automaatika

Kipper peab olema võimeline:

— kavandama laevamehaanika ning elektrotehnika, elektroonika ja automaatika töövoo;

— jälgima peamasinaid ning abimehhanisme ja -seadmeid;

— kavandama veesõiduki pumba ja pumbakontrollisüsteemi tööd ning andma selle kohta juhiseid;

— korraldama veesõiduki elektrotehniliste seadmete ohutu kasutuse ja rakendamise, hoolduse ja remondi;

— kontrollima tehniliste seadmete ohutut hooldust ja remonti.

2.5. Hooldus ja remont

Kipper peab olema võimeline:

— korraldama veesõiduki ja selle seadmete ohutu hoolduse ja remondi.

2.6. Kommunikatsioon

Kipper peab olema võimeline:

— juhtima inimressursse, olema sotsiaalselt vastutustundlik ja hoolitsema töövoo ja koolituse korraldamise eest veesõiduki pardal;

— tagama alati hea suhtluse, mis hõlmab standardsete suhtlusfraaside kasutamist kommunikatsiooniprobleeme hõlmavates olukordades;

— edendama pardal tasakaalustatud ja sotsiaalset töökeskkonda.

2.7. Tervis ja ohutus, reisijate õigused ning keskkonnakaitse

Kipper peab olema võimeline:

— jälgima kohaldatavaid õigusnõuded ja võtma meetmeid elude ohutuse tagamiseks;

— säilitama pardal olevate inimeste ohutuse ja turvalisuse, sealhulgas pakkuma puudega ja piiratud liikumisvõimega isikutele otsest abi kooskõlas määruse (EL) nr 1177/2010 IV lisas esitatud koolitus- ja juhendamisnõuetega;

— koostama häire- ja hädaolukorra ohjamiskavad ja tulema toime hädaolukordadega;

— tagama vastavuse keskkonnakaitsenõuetele.

3. Erilubadega seotud pädevuste olulised nõuded

3.1. Merelaevadele laevatatavatel siseveeteedel sõitmine

Kipper peab olema võimeline:

— töötama ajakohaste kaartidega, teadaannetega kipritele ja meremeestele ning muude konkreetselt merelaevadele laevatatavate siseveeteedega seotud väljaannetega;

— kasutama loodete nullnivoosid, tõusu-mõõnahoovusi, perioode ja tsükleid, tõusu-mõõnahoovuste aega ja varieerumist suudmealal;

— kasutama merelaevadele laevatatavatel siseveeteedel ohutuks navigeerimiseks süsteeme SIGNI (Signalisation de voies de Navigation Intérieure) ja IALA (International Association of Marine Aids to Navigation and Lighthouse Authorities – Rahvusvaheline Meremärkide ja Tuletornide Administratsioonide Liit).

3.2. Navigeerimine radari abil

Kipper peab olema võimeline:

— võtma enne kai äärest lahkumist radari abil navigeerimisega seotud asjakohased meetmed;

— tõlgendama radariekraane ja analüüsima radari kaudu saadud teavet;

— vähendama eri allikatest lähtuvaid häireid;

— navigeerima radari abil võttes arvesse siseveelaevandusele kohaldatavaid kokkulepitud eeskirju kooskõlas eeskirjadega, milles täpsustatakse radari abil navigeerimise nõuded (nt mehitamisnõuded, laevade tehnilised nõuded);

— tulema toime konkreetsetes tingimustes, nagu liikluse tihedus, seadmete tõrge, ohtlikud olukorrad.

4. Eritoimingutega seotud pädevuste olulised nõuded

4.1. Ohutusohvitser

Taotleja peab olema võimeline:

— korraldama reisilaevadel päästevahendite kasutamist;

— kohaldama ohutusjuhiseid ja võtma vajalikud meetmed, et kaitsta reisijaid üldiselt, eriti hädaolukordades (nt evakuatsioon, kahjustus, kokkupõrge, madalale jooksmine, tulekahju, plahvatus ja muud olukorrad, mis võivad tekitada paanikat), sealhulgas pakkuma puudega ja piiratud liikumisvõimega isikutele otsest abi kooskõlas määruse (EL) nr 1177/2010 IV lisas esitatud koolitus- ja juhendamisnõuetega;

— suhtlema algtasandi inglise keeles;

— täitma määruse (EL) nr 1177/2010 asjakohaseid nõudeid.

4.2. Veeldatud maagaasi ekspert

Taotleja peab olema võimeline:

— tagama vastavuse veeldatud maagaasi kütusena kasutavate veesõidukite suhtes kohaldatavate õigusaktide ja nõuetega ning muude asjakohaste tervist ja ohutust käsitlevate eeskirjadega;

— teadma konkreetseid veeldatud maagaasiga seotud tähelepanu vajavaid asjaolusid, tundma riske ja neid juhtima;

— käitama ohutult veeldatud maagaasiga seotud spetsiifilisi süsteeme;

— tagama veeldatud maagaasi süsteemi korrapärase kontrollimise;

— teadma, kuidas teostada veeldatud maagaasi punkerdamistoiminguid ohutul ja kontrollitud viisil;

— valmistama veeldatud maagaasi süsteemi ette veesõiduki hoolduseks;

— tulema toime veeldatud maagaasiga seotud hädaolukordadega.

III LISA

TERVISESEISUNDIGA SEOTUD OLULISED NÕUDED

Terviseseisundi vastavus nõuetele, mis hõlmab füüsilist ja psühholoogilist vastavust, tähendab, et puuduvad haigused ja puuded, mis ei võimalda veesõiduki pardal töötaval isikul

— täita veesõiduki ekspluatatsiooniks vajalikke ülesandeid;

— täita igal ajal talle antud ülesandeid või

— tajuda õigesti oma ümbruskonda.

Läbivaatus hõlmab eriti nägemis- ja kuulmisteravust, motoorseid funktsioone, neuro-psühhiaatrilist seisundit ning südame- ja veresoonkonna haigusi.

IV LISA

KOHALDATAVAD NÕUDED

Tabel A

Reguleerimisese, artikkel	Vastavusnõuded	Kohaldamise algus
Praktilised eksamid, artikli 17 lõige 4	[CESNI ….]	[___]
Simulaatorite heakskiitmine, artikli 21 lõige 2		
Registrite omadused ja kasutustingimused, artikli 25 lõige 2		

Tabel B

Punkt	Oluline pädevusnõue	Vastavusnõuded	Kohaldamise algus
1.	Olulised pädevusnõuded ekspluatatsioonitasandil	[CESNI ….]	[___]
2.	Juhtimistasandi pädevuste olulised nõuded	—	—
3.	Erilubadega seotud pädevuse olulised nõuded		
3.1.	Sõitmine merelaevadele laevatatavatel veeteedel		
3.2.	Navigeerimine radari abil		
4.	Eritoimingutega seotud pädevuse olulised nõuded		
4.1.	Ohutusohvitser		
4.2.	Veeldatud maagaasi ekspert		

Tabel C

Terviseseisundiga seotud olulised nõuded	Vastavusnõuded	Kohaldamise algus
Tervisekontroll	[CESNI ….]	[___]

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV (EL) 2017/2398,

12. detsember 2017,

millega muudetakse direktiivi 2004/37/EÜ töötajate kaitse kohta tööl kantserogeenide ja mutageenidega kokkupuutest tulenevate ohtude eest

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 153 lõike 2 punkti b koostoimes artikli 153 lõike 1 punktiga a,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ([1]),

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ([2])

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/37/EÜ ([3]) eesmärk on kaitsta töötajaid tervise ja ohutusega seotud riskide eest, mis tulenevad kokkupuutest kantserogeenide ja mutageenidega töökohal. Nimetatud direktiivis on üldiste põhimõtete raamistiku abil ette nähtud kaitse ühtlane tase kantserogeenide ja mutageenidega seotud ohtude eest, et võimaldada liikmesriikidel tagada miinimumnõuete järjekindel kohaldamine. Kättesaadava teabe, sealhulgas teaduslike ja tehniliste andmete, majandusliku teostatavuse, sotsiaal-majandusliku mõju põhjaliku hindamise ning töökeskkonna kokkupuute mõõtmise protokollide ja meetodite põhjal kehtestatud ohtlike ainete siduvad piirnormid on selle direktiiviga kehtestatud töötajate kaitse üldise korra olulised elemendid. Nimetatud direktiivis sätestatud miinimumnõuete eesmärk on kaitsta töötajaid liidu tasandil. Liikmesriigid võivad kehtestada rangemad töökeskkonna kokkupuute siduvad piirnormid.

(2) Ohtlike ainete piirnormid töökeskkonnas on osa direktiivi 2004/37/EÜ kohasest riskijuhtimisest. Nende piirnormide järgimine ei mõjuta tööandjate muid nimetatud direktiivist tulenevaid kohustusi, eelkõige kantserogeenide ja mutageenide kasutamise vähendamist töökohal, töötajate kantserogeenide ja mutageenidega kokkupuute ennetamist või vähendamist ning meetmeid, mis tuleks selle saavutamiseks võtta. Need meetmed peaksid niivõrd, kui see on tehniliselt võimalik, hõlmama kantserogeenide ja mutageenide asendamist ainete, segude või protsessidega, mis ei ole ohtlikud või on vähem ohtlikud töötajate tervisele, suletud süsteemide kasutamist või muid meetmeid, mille eesmärk on vähendada töötajate kokkupuute taset. Sellega seoses on ebakindluse korral oluline arvestada ettevaatuspõhimõttega.

(3) Suurema osa kantserogeenide ja mutageenide puhul ei ole teaduslikust seisukohast võimalik kindlaks teha tasemed, millest madalama taseme puhul ei oleks kokkupuutel kahjulikku mõju. Kuigi kantserogeenide ja mutageenide piirnormide kehtestamine töökohal käesoleva direktiivi kohaselt ei kõrvalda täielikult neid töötajate tervise ja ohutuse riske, mis tulenevad kokkupuutest töökohal (jääkrisk), aitab see siiski sellisest kokkupuutest tulenevaid riske märkimisväärselt vähendada järkjärgulise ja eesmärkide seadmisel põhineva lähenemisviisi alusel kooskõlas direktiiviga 2004/37/EÜ. Muude kantserogeenide ja mutageenide puhul on teaduslikust seisukohast võimalik kindlaks teha tasemed, millest madalama taseme puhul kokkupuutel eeldatavalt kahjulikku mõju ei ole.

([1]) ELT C 487, 28.12.2016, lk 113.

([2]) Euroopa Parlamendi 25. oktoobri 2017. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 7. detsembri 2017. aasta otsus.

([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/37/EÜ töötajate kaitse kohta tööl kantserogeenide ja mutageenidega kokkupuutest tulenevate ohtude eest (kuues üksikdirektiiv nõukogu direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses) (ELT L 158, 30.4.2004, lk 50).

(4) Mõne kantserogeeni ja mutageeni puhul kehtestatakse töötajate kokkupuute maksimaalsed tasemed normidega, mida direktiivi 2004/37/EÜ kohaselt ületada ei tohi. Neid piirnorme tuleks muuta ning kehtestada tuleks piirnormid täiendavate kantserogeenide ja mutageenide suhtes.

(5) Tuginedes liikmesriikide poolt vastavalt nõukogu direktiivi 89/391/EMÜ ([1]) artiklile 17a iga viie aasta tagant esitatavatele rakendusaruannetele, hindab komisjon tööohutuse ja töötervishoiu õigusraamistiku, sealhulgas direktiivi 2004/37/EÜ rakendamist ning teavitab vajaduse korral asjaomaseid asutusi ning tööohutuse ja töötervishoiu nõuandekomiteed algatustest nimetatud raamistiku toimimise parandamiseks ja kui see on vajalik, asjakohastest seadusandlikest ettepanekutest.

(6) Käesolevas direktiivis sätestatud piirnorme tuleks muuta, kui see on kättesaadavat teavet, sealhulgas uusi teaduslikke ja tehnilisi andmeid ning tõendipõhiseid parimaid tavasid, meetodeid ja töökohal kokkupuute taseme mõõtmise protokolle arvestades vajalik. See teave peaks võimaluse korral hõlmama andmeid töötajate tervise jääkriskide kohta ning töökeskkonna keemiliste mõjurite piirnormide teaduskomitee (SCOEL) ning tööohutuse ja töötervishoiu nõuandekomitee arvamusi. Liidu tasandil üldsusele kättesaadavaks tehtud teave jääkriski kohta on väärtuslik edasises töös, et piirata riske, mis tulenevad kokkupuutest kantserogeenide ja mutageenidega töökohal, sealhulgas käesolevas direktiivis sätestatud piirnormide muutmisel. Veelgi tuleks soodustada sellise teabe läbipaistvust.

(7) Kuna puuduvad järjepidevad andmed ainetega kokkupuute kohta, on vaja kaitsta nendega kokkupuutuvaid ja kokkupuute ohus olevaid töötajaid, seades sisse asjakohase tervisekontrolli. Seetõttu peaks tervisekontrolli eest vastutava arsti või asutuse otsusel olema võimalik jätkata asjakohast tervisekontrolli ka pärast kokkupuute lõppemist nende töötajate puhul, kelle tervise või ohutuse suhtes direktiivi 2004/37/EÜ artikli 3 lõikes 2 osutatud hindamise tulemuste põhjal ilmneb risk. Sellised kontrollid tuleks viia läbi liikmesriikide õiguse või tavade kohaselt. Direktiivi 2004/37/EÜ artiklit 14 tuleks sellest tulenevalt muuta, et tagada selline tervisekontroll kõigile asjaomastele töötajatele.

(8) Töötajate ohutuse ja neile nõuetekohaste tervishoiuteenuste tagamiseks on vaja, et liikmesriigid koguksid tööandjatelt asjakohaselt ja järjepidevalt andmeid. Liikmesriigid on kohustatud andma komisjonile teavet, mida on vaja aruannete koostamiseks direktiivi 2004/37/EÜ rakendamise kohta. Komisjon juba toetab liikmesriikides andmete kogumise parimate tavade rakendamist, ning vajaduse korral peaks ta tegema ettepanekuid, et veelgi parandada direktiiviga 2004/37/EÜ nõutavat andmete kogumist.

(9) Direktiivi 2004/37/EÜ kohaselt on tööandjad kohustatud kasutama olemasolevaid asjakohaseid meetodeid kantserogeenide ja mutageenidega kokkupuute tasemete mõõtmiseks töökohal, võttes arvesse, et SCOEL märgib oma soovitustes, et kõikide soovitatud töökeskkonna kokkupuute piirnormide või bioloogiliste piirnormide puhul on kokkupuudet võimalik kontrollida. Metoodikate samaväärsuse parandamine kantserogeenide ja mutageenide kontsentratsiooni mõõtmiseks õhus seoses direktiivis 2004/37/EÜ sätestatud piirnormidega on oluline selles direktiivis sätestatud kohustuste tugevdamiseks ja selleks, et tagada liidus töötajate tervise kaitse ühetaoline ja kõrge tase ning võrdsed tingimused.

(10) Käesolevas direktiivis sätestatud direktiivi 2004/37/EÜ III lisa muudatused on esimene samm selle ajakohastamise pikemaajalises protsessis. Kõnealuse protsessi järgmise sammuna on komisjon esitanud ettepaneku kehtestada piirnormid ja lisada märge aine kokkupuute kohta nahaga veel seitsme kantserogeeni kohta. Lisaks sellele märkis komisjon oma 10. jaanuari 2017. aasta teatises „Ohutumad ja tervislikumad töötingimused meile kõigile – ELi tööohutuse ja töötervishoiu poliitika ajakohastamine“, et kavas on direktiivi 2004/37/EÜ edasised muudatused. Komisjon peaks pidevalt jätkama oma tööd direktiivi 2004/37/EÜ III lisa ajakohastamisel vastavalt selle artiklile 16 ja väljakujunenud praktikale. Selle töö tulemusena tuleks vajaduse korral esitada ettepanekud direktiivis 2004/37/EÜ ja käesolevas direktiivis sätestatud piirnormide edaspidiseks muutmiseks, samuti ettepanekud täiendavate piirnormide kehtestamiseks.

([1]) Nõukogu 12. juuni 1989. aasta direktiiv 89/391/EMÜ töötajate töötervishoiu ja tööohutuse parandamist soodustavate meetmete kehtestamise kohta (EÜT L 183, 29.6.1989, lk 1).

(11) Kõikide kantserogeenide ja mutageenide puhul on parima võimaliku kaitse tagamiseks vaja arvestada muid imendumisviise, sealhulgas läbi naha imendumise võimalikkust.

(12) SCOEL aitab komisjonil eelkõige määrata kindlaks, hinnata ja põhjalikult analüüsida uusimaid kättesaadavaid teaduslikke andmeid ja teha ettepanekuid töökeskkonna kokkupuute piirnormide kohta, mida kohaldatakse töötajate kaitseks keemilistest mõjuritest tulenevate riskide eest ja mis tuleb nõukogu direktiivi 98/24/EÜ ([1]) ja direktiivi 2004/37/EÜ kohaselt kehtestada liidu tasandil. Keemiliste mõjurite o-toluidiini ja 2-nitropropaani kohta SCOELi soovitused 2016. aastal puudusid ning seetõttu võeti arvesse muid teadusliku teabe allikaid, mis olid sama kindlad ja avalikkusele kättesaadavad.

(13) Direktiivi 2004/37/EÜ III lisas sätestatud vinüülkloriidmonomeeri ja lehtpuidutolmu piirnorme tuleks uuemate teaduslike ja tehniliste andmete valguses muuta. Täiendavalt tuleks hinnata lehtpuidu- ja okaspuidutolmu eristamist seoses nimetatud lisas esitatud piirnormiga, nagu on soovitanud SCOEL ja Rahvusvaheline Vähiuurimiskeskus.

(14) Kokkupuude korraga enam kui ühe puiduliigiga on väga tavaline, muutes erinevate puiduliikidega kokkupuute hindamise keerulisemaks. Kokkupuude okaspuidu- ja lehtpuidutolmuga on liidu töötajate puhul tavaline ning see võib põhjustada hingamisteede probleeme ja haigusi, mille tõsiseim mõju tervisele on nina ja ninakõrvalurgete vähktõve oht. Sellest tulenevalt on asjakohane ette näha, et kui lehtpuidutolm on segunenud muu puidutolmuga, tuleks lisas sätestatud lehtpuidutolmu piirnormi kohaldada segus esineva kogu puidutolmu suhtes.

(15) Kroom(VI) teatavad ühendid vastavad Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 1272/2008 ([2]) sätestatud kantserogeenseks (1A või 1B kategooriasse) klassifitseerimise kriteeriumidele ja on seega kantserogeenid direktiivi 2004/37/EÜ tähenduses. Kättesaadava teabe põhjal (sh teaduslikud ja tehnilised andmed) on võimalik kehtestada piirnorm kroom(VI)ühenditele, mis on kantserogeenid direktiivi 2004/37/EÜ tähenduses. Seepärast on asjakohane kehtestada kõnealuste kroom(VI)ühendite piirnorm.

(16) Kroom(VI) puhul ei pruugi piirnorm 0,005 mg/m^3 sobida ning võib mõnes sektoris olla lähiajal raskesti saavutatav. Sellest tulenevalt tuleks kehtestada üleminekuperiood, mille jooksul tuleks kohaldada piirnormi 0,010 mg/m^3. Konkreetse olukorra puhul, kus tööalane tegevus hõlmab keevitus- ja plasmalõikusprotsesse või sarnaseid, aure tekitavaid töid, tuleks kõnealusel üleminekuperioodil kohaldada töökeskkonna kokkupuute piirnormi 0,025 mg/m^3, pärast mida tuleks kohaldada üldiselt kohaldatavat piirnormi 0,005 mg/m^3.

(17) Teatavad raskesti sulavad keraamilised kiud vastavad määruses (EÜ) nr 1272/2008 sätestatud kantserogeenseks (1B kategooriasse) klassifitseerimise kriteeriumidele ja on seega kantserogeenid direktiivi 2004/37/EÜ tähenduses. Kättesaadava teabe põhjal (sh teaduslikud ja tehnilised andmed) on võimalik kehtestada piirnorm raskesti sulavatele keraamilistele kiududele, mis on kantserogeenid direktiivi 2004/37/EÜ tähenduses. Seepärast on asjakohane kehtestada kõnealuste raskesti sulavate keraamiliste kiudude piirnorm.

(18) Sissehingatava kristallilise ränidioksiiditolmu kantserogeensuse kohta on piisavalt tõendeid. Kättesaadava teabe põhjal (sh teaduslikud ja tehnilised andmed) tuleks kehtestada sissehingatava kristallilise ränidioksiiditolmu piirnorm. Tööprotsesside käigus tekkivat sissehingatavat kristallilist ränidioksiiditolmu määruse (EÜ) nr 1272/2008 alusel ei klassifitseerita. Seepärast on asjakohane lisada direktiivi 2004/37/EÜ I lisasse tööprotsessid, kus puututakse kokku tööprotsessi käigus tekkiva sissehingatava kristallilise ränidioksiiditolmuga, ja kehtestada sissehingatava kristallilise ränidioksiiditolmu (edaspidi „sissehingatav fraktsioon“) piirnorm, mida tuleks läbi vaadata, võttes eelkõige arvesse kokkupuutuvate töötajate arvu.

([1]) Nõukogu 7. aprilli 1998. aasta direktiiv 98/24/EÜ töötajate tervise ja ohutuse kaitse kohta keemiliste mõjuritega seotud ohtude eest tööl (neljateistkümnes üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses) (EÜT L 131, 5.5.1998, lk 11).

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1272/2008, mis käsitleb ainete ja segude klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist ning millega muudetakse direktiive 67/548/EMÜ ja 1999/45/EÜ ja tunnistatakse need kehtetuks ning muudetakse määrust (EÜ) nr 1907/2006 (ELT L 353, 31.12.2008, lk 1).

(19) Suunised ja heade tavade näited, mille on välja töötanud komisjon, liikmesriigid ja sotsiaalpartnerid, või mis on välja töötatud muude algatuste raames nagu sotsiaaldialoogi tulemusel saavutatud kokkulepe, mis käsitleb töötajate tervise kaitset kristallilise ränidioksiidi ja seda sisaldavate toodete heade käsitsemis- ja kasutamistavade abil (NEPSi), on väärtuslikud ja vajalikud vahendid regulatiivsete meetmete täiendamiseks ja eelkõige piirnormide tõhusa rakendamise toetamiseks ning neid tuleks seetõttu põhjalikult kaaluda. Näited hõlmavad meetmeid, millega hoitakse kokkupuude ära või viiakse see miinimumini, näiteks tolmu summutamine veega, et takistada sissehingatava kristallilise ränidioksiidi puhul tolmu õhku paiskumist.

(20) Etüleenoksiid vastab määruses (EÜ) nr 1272/2008 sätestatud kantserogeenseks (1B kategooria) klassifitseerimise kriteeriumidele ja on seega kantserogeen direktiivi 2004/37/EÜ tähenduses. Kättesaadava teabe põhjal (sh teaduslikud ja tehnilised andmed) on võimalik kehtestada kõnealuse kantserogeeni piirnorm. SCOEL tuvastas etüleenoksiidi puhul, et aine võib olulisel määral imenduda naha kaudu. Seepärast on asjakohane kehtestada etüleenoksiidi piirnorm ja lisada sellele märge olulisel määral naha kaudu imendumise võimalikkuse kohta.

(21) 1,2-epoksüpropaan vastab määruses (EÜ) nr 1272/2008 sätestatud kantserogeenseks (1B kategooria) klassifitseerimise kriteeriumidele ja on seega kantserogeen direktiivi 2004/37/EÜ tähenduses. Kättesaadava teabe põhjal (sh teaduslikud ja tehnilised andmed) on võimalik kindlaks määrata kokkupuute tase, millest madalama taseme korral kokkupuude selle kantserogeeniga eeldatavasti kahjulikku mõju ei põhjusta. Seepärast on asjakohane kehtestada 1,2-epoksüpropaani piirnorm.

(22) Akrüülamiid vastab määruses (EÜ) nr 1272/2008 sätestatud kantserogeenseks (1B kategooria) klassifitseerimise kriteeriumidele ja on seega kantserogeen direktiivi 2004/37/EÜ tähenduses. Kättesaadava teabe põhjal (sh teaduslikud ja tehnilised andmed) on võimalik kehtestada kõnealuse kantserogeeni piirnorm. SCOEL tuvastas akrüülamiidi puhul, et aine võib olulisel määral imenduda naha kaudu. Seepärast on asjakohane kehtestada akrüülamiidi piirnorm ja lisada sellele märge olulisel määral naha kaudu imendumise võimalikkuse kohta.

(23) 2-nitropropaan vastab määruses (EÜ) nr 1272/2008 sätestatud kantserogeenseks (1B kategooria) klassifitseerimise kriteeriumidele ja on seega kantserogeen direktiivi 2004/37/EÜ tähenduses. Kättesaadava teabe põhjal (sh teaduslikud ja tehnilised andmed) on võimalik kehtestada kõnealuse kantserogeeni piirnorm. Seepärast on asjakohane kehtestada 2-nitropropaani piirnorm.

(24) o-toluidiin vastab määruses (EÜ) nr 1272/2008 sätestatud kantserogeenseks (1B kategooria) klassifitseerimise kriteeriumidele ja on seega kantserogeen direktiivi 2004/37/EÜ tähenduses. Kättesaadava teabe põhjal (sh teaduslikud ja tehnilised andmed) on võimalik kehtestada kõnealuse kantserogeeni piirnorm. Seepärast on asjakohane kehtestada o-toluidiini piirnorm ja lisada sellele märge olulisel määral naha kaudu imendumise võimalikkuse kohta.

(25) 1,3-butadieen vastab määruses (EÜ) nr 1272/2008 sätestatud kantserogeenseks (1A kategooria) klassifitseerimise kriteeriumidele ja on seega kantserogeen direktiivi 2004/37/EÜ tähenduses. Kättesaadava teabe põhjal (sh teaduslikud ja tehnilised andmed) on võimalik kehtestada kõnealuse kantserogeeni piirnorm. Seepärast on asjakohane kehtestada 1,3-butadieeni piirnorm.

(26) Hüdrasiin vastab määruses (EÜ) nr 1272/2008 sätestatud kantserogeenseks (1B kategooria) klassifitseerimise kriteeriumidele ja on seega kantserogeen direktiivi 2004/37/EÜ tähenduses. Kättesaadava teabe põhjal (sh teaduslikud ja tehnilised andmed) on võimalik kehtestada kõnealuse kantserogeeni piirnorm. SCOEL tuvastas hüdrasiini puhul, et aine võib olulisel määral imenduda naha kaudu. Seepärast on asjakohane kehtestada hüdrasiini piirnorm ja lisada sellele märge olulisel määral naha kaudu imendumise võimalikkuse kohta.

(27) Bromoetüleen vastab määruses (EÜ) nr 1272/2008 sätestatud kantserogeenseks (1B kategooria) klassifitseerimise kriteeriumidele ja on seega kantserogeen direktiivi 2004/37/EÜ tähenduses. Kättesaadava teabe põhjal (sh teaduslikud ja tehnilised andmed) on võimalik kehtestada kõnealuse kantserogeeni piirnorm. Seepärast on asjakohane kehtestada bromoetüleeni piirnorm.

(28) Käesoleva direktiiviga tugevdatakse töötajate tervise ja ohutuse kaitset nende töökohal. Liikmesriigid peaksid käesoleva direktiivi oma õigusesse üle võtma. Nad peaksid tagama, et pädevatel asutustel on käesoleva direktiivi nõuetekohase ja tõhusa rakendamisega seotud ülesannete täitmiseks piisav arv koolitatud töötajaid ning muud vajalikud vahendid vastavalt riigisisesele õigusele või tavadele. Käesoleva direktiivi tööandjatepoolset kohaldamist hõlbustaksid asjakohasel juhul suunised, mille eesmärk on teha kindlaks paremad viisid käesoleva direktiiviga vastavuse saavutamiseks.

(29) Komisjon konsulteeris tööohutuse ja töötervishoiu nõuandekomiteega. Samuti viis komisjon läbi Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 154 kohase kaheetapilise konsultatsiooni tööturu osapooltega liidu tasandil.

(30) Oma arvamustes on tööohutuse ja töötervishoiu nõuandekomitee osutanud töökeskkonna kokkupuute siduvate piirnormide läbivaatamise perioodile mitme aine puhul, näiteks sissehingatav kristalliline ränidioksiiditolm, akrüülamiid ja 1,3-butadieen. Komisjon võtab kõnealuseid arvamusi arvesse ainete prioriseerimisel teadusliku hindamise jaoks.

(31) Tööohutuse ja töötervishoiu nõuandekomitee nõustus oma arvamuses raskesti sulavate keraamiliste kiudude kohta, et töökeskkonna kokkupuute siduv piirnorm on vajalik, kuid ei jõudnud künnise osas ühisele seisukohale. Seepärast peaks komisjon ergutama tööohutuse ja töötervishoiu nõuandekomiteed esitama raskesti sulavate keraamiliste kiudude kohta ajakohase arvamuse, et jõuda kõnealuse aine piirnormi suhtes ühisele seisukohale, piiramata seejuures tööohutuse ja töötervishoiu nõuandekomitee töömeetodeid ja sotsiaalpartnerite sõltumatust.

(32) Töökohal puutuvad inimesed sageli kokku mitme eri ainega, mis võib suurendada terviseriske ja avaldada kahjulikku mõju, sealhulgas reproduktiivsüsteemile, mispuhul võib see vähendada viljakust või põhjustada viljatust ning mõjuda negatiivselt loote arengule ja imetamisele. Reproduktiivtoksiliste ainete suhtes kohaldatakse liidu meetmeid, mis näevad ette töötajate tervisekaitse ja tööohutuse miinimumnõuded, eelkõige direktiivis 98/24/EÜ ja nõukogu direktiivis 92/85/EMÜ ([1]) sätestatud miinimumnõuded. Reproduktiivtoksiliste ainete suhtes, mis ühtlasi on kantserogeenid või mutageenid, kohaldatakse direktiivi 2004/37/EÜ sätteid. Komisjon peaks hindama direktiivis 2004/37/EÜ sätestatud töötajate tervisekaitse ja tööohutuse meetmete kohaldamise kõikidele reproduktiivtoksilistele ainetele laiendamise vajadust.

(33) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi ja järgitakse põhimõtteid, mis on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste hartas, eelkõige artiklis 2 sätestatud õigust elule ja artiklis 31 sätestatud õigust headele ja õiglastele töötingimustele.

(34) Käesolevas direktiivis sätestatud piirnorme hakatakse regulaarselt läbi vaatama lähtuvalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1907/2006 ([2]) rakendamisest eelkõige selleks, et võtta arvesse direktiivis 2004/37/EÜ sätestatud piirnormide ning kõnealuse määruse kohaselt ohtlike kemikaalide jaoks tuletatud mittetoimivate tasemete vastasmõju töötajate tõhusa kaitsmise eesmärgil.

(35) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke, milleks on töötingimuste parandamine ning töötajate tervise kaitse kantserogeenidega ja mutageenidega kokkupuutest tulenevate spetsiifiliste riskide eest, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid meetme ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv kaugemale sellest, mis on vajalik nimetatud eesmärkide saavutamiseks.

(36) Kuna käesolev direktiiv käsitleb töötajate tervise ja ohutuse kaitset nende töökohal, tuleks see üle võtta kahe aasta jooksul alates selle jõustumise kuupäevast.

(37) Direktiivi 2004/37/EÜ tuleks seetõttu vastavalt muuta,

([1]) Nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiiv 92/85/EMÜ rasedate, hiljuti sünnitanud ja rinnaga toitvate töötajate tööohutuse ja töötervishoiu parandamise meetmete kehtestamise kohta (kümnes üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses) (EÜT L 348, 28.11.1992, lk 1).

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ning millega asutatakse Euroopa Kemikaaliamet, muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93 ja komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT L 396, 30.12.2006, lk 1).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2004/37/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artiklisse 6 lisatakse järgmine lõik:

„Liikmesriigid võtavad direktiivi 89/391/EMÜ artikli 17a kohaselt komisjonile esitatavates aruannetes arvesse käesoleva artikli esimese lõigu punktides a–g esitatud teabe.“

2) Artiklit 14 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid kehtestavad oma õigusele või tavadele vastava asjakohase tervisekontrolli korra nende töötajate jaoks, kelle suhtes artikli 3 lõikes 2 nimetatud hindamise tulemustest ilmneb oht tervisele või tööohutusele. Töötajate tervisekontrolli eest vastutav arst või asutus võib otsustada, et tervisekontroll peab jätkuma pärast kokkupuute lõppemist seni, kuni seda asjaomase töötaja tervise kaitsmise seisukohalt vajalikuks peetakse.“;

b) lõige 8 asendatakse järgmisega:

„8. Kõikidest vastavalt liikmesriigi õigusele või tavadele kindlaks tehtud töökeskkonnas kantserogeeni või mutageeniga kokkupuutest tulenenud vähktõvejuhtumitest teatatakse pädevale asutusele.

Liikmesriigid võtavad direktiivi 89/391/EMÜ artikli 17a kohaselt komisjonile esitatavates aruannetes arvesse käesoleva lõike kohase teabe.“

3) Lisatakse järgmine artikkel:

„*Artikkel 18a*

Hindamine

Direktiivi 89/391/EMÜ artiklis 17a osutatud hindamisega seonduvalt hindab komisjon käesoleva direktiivi rakendamise järgmise hindamise käigus ka vajadust muuta sissehingatava kristallilise ränidioksiiditolmu kokkupuute piirnormi. Asjakohasel juhul esitab komisjon kõnealuse ainega seotud vajalikud muudatusettepanekud.

Võttes arvesse viimaseid arengusuundi teaduslikes teadmistes, hindab komisjon hiljemalt 2019. aasta esimeses kvartalis võimalust käesoleva direktiivi reguleerimisala laiendamiseks reproduktiivtoksilistele ainetele. Kui see on asjakohane, esitab komisjon selle alusel, ja pärast konsulteerimist tööturu osapooltega, seadusandliku ettepaneku.“

4) I lisasse lisatakse järgmine punkt:

„6. Tööprotsessid, kus puututakse kokku töö käigus tekkiva sissehingatava kristallilise ränidioksiiditolmuga.“

5) III lisa asendatakse käesoleva direktiivi lisas esitatud tekstiga.

Artikkel 2

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 17. jaanuaril 2020. Liikmesriigid teatavad kõnealuste normide tekstist viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 3

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 12. detsember 2017

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*eesistuja*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

LISA

„III LISA

Piirnormid ja muud otseselt seotud sätted (artikkel 16)

A. OHTLIKE AINETE PIIRNORMID TÖÖKESKKONNAS

Aine nimetus	EÜ nr [1]	CASi nr [2]	Piirnormid [3]			Märge	Üleminekumeetmed
			mg/m^3 [4]	ppm [5]	f/ml [6]		
Lehtpuidutolm	—	—	2 [7]	—	—	—	Piirnorm 3 mg/m^3 kuni 17. jaanuarini 2023
Kroom(VI)ühendid, mis on kantserogeenid artikli 2 punkti a alapunkti i tähenduses (kroomina)	—	—	0,005	—	—	—	Piirnorm 0,010 mg/m^3 kuni 17. jaanuarini 2025 Piirnorm 0,025 mg/m^3 keevitus- ja plasmalõikusprotsesside või sarnaste, aure tekitavate tööde puhul kuni 17. jaanuarini 2025
Raskesti sulavad keraamilised kiud, mis on kantserogeenid artikli 2 punkti a alapunkti i tähenduses	—	—	—	—	0,3	—	
Sissehingatav kristalliline ränidioksiiditolm	—	—	0,1 [8]	—	—	—	
Benseen	200–753-7	71–43-2	3,25	1	—	Nahk [9]	
Vinüülkloriidmonomeer	200–831-0	75–01-4	2,6	1	—	—	
Etüleenoksiid	200–849-9	75–21-8	1,8	1	—	Nahk [9]	
1,2-epoksüpropaan	200–879-2	75–56-9	2,4	1	—	—	
Akrüülamiid	201–173-7	79–06-1	0,1	—	—	Nahk [9]	
2-nitropropaan	201–209-1	79–46-9	18	5	—	—	
o-toluidiin	202–429-0	95–53-4	0,5	0,1	—	Nahk [9]	

Aine nimetus	EÜ nr (1)	CASi nr (2)	Piirnormid (3)			Märge	Üleminekumeetmed
			mg/m^3 (4)	ppm (5)	f/ml (6)		
1,3-butadieen	203–450-8	106–99-0	2,2	1	—	—	
Hüdrasiin	206–114-9	302–01-2	0,013	0,01	—	Nahk (9)	
Bromoetüleen	209–800-6	593–60-2	4,4	1	—	—	

(1) EÜ nr, st Einecs, ELINCS või NLP, on aine Euroopa Liidus ametlikult kasutatav number, nii nagu see on määratletud määruse (EÜ) nr 1272/2008 VI lisa 1. osa punktis 1.1.1.2.
(2) CASi nr: Chemical Abstracts Service'i registrinumber.
(3) Mõõdetud või arvutatud kaheksatunnise võrdlusperioodi kohta.
(4) mg/m^3 = milligrammi õhu kuupmeetri kohta 20 °C ja 101,3 kPa (760 mm elavhõbedasammast) juures.
(5) ppm = mahumiljondikku õhus (ml/m^3).
(6) f/ml = kiudu milliliitri kohta.
(7) Sissehingatav fraktsioon: kui lehtpuidutolm on segunenud muu puidutolmuga, kohaldatakse piirnormi segus esineva kogu puidutolmu suhtes.
(8) Sissehingatav fraktsioon.
(9) Võib kokkupuutel nahaga oluliselt suurendada kogu organismi koormatust.

B. MUUD OTSESELT SEOTUD SÄTTED

Lisatakse hiljem“

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV (EL) 2017/2399,

12. detsember 2017,

millega muudetakse direktiivi 2014/59/EL seoses tagamata võlainstrumentidest tulenevate nõuete rahuldamisjärkudega maksejõuetusmenetluses

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust ([1]),

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ([2]),

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ([3])

ning arvestades järgmist:

(1) Finantsstabiilsuse nõukogu (FSB) avaldas kogu kahjumikatmisvõime tingimused („TLAC standard“ või „kogu kahjumikatmisvõime standard“) 9. novembril 2015 ning G20 kinnitas need 2015. aasta novembris. Kogu kahjumikatmisvõime standardi eesmärk on tagada, et globaalsetel süsteemselt olulistel pankadel, millele liidu normistikus osutatakse kui globaalsetele süsteemselt olulistele ettevõtjatele, oleks vajalik kahjumi katmise ja rekapitaliseerimise võime, mis aitaks tagada, et kriisilahenduse käigus ja vahetult pärast seda oleks võimalik kriitiliste funktsioonide jätkuv toimimine, ilma et seataks ohtu maksumaksjate vahendeid (avaliku sektori vahendid) ja finantsstabiilsust. Komisjon võttis 24. novembri 2015. aasta teatises „Pangandusliidu väljakujundamise poole“ endale kohustuse esitada seadusandlik ettepanek 2016. aasta lõpuks, et kogu kahjumikatmisvõime standardit saaks liidu õiguses rakendada rahvusvaheliselt kokkulepitud tähtajaks 2019. aastaks.

(2) Liidu õiguses kogu kahjumikatmisvõime standardi rakendamisel tuleb arvesse võtta kehtivat krediidiasutuse- või investeerimisühingupõhist omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet, mida kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL ([4]) alusel liidu kõigi krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes. Kuna nii kogu kahjumikatmisvõime kui ka omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude eesmärk on sama, st tagada, et liidu krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on piisav kahjumikatmise ja rekapitaliseerimise võime, peaksid mõlemad nõuded täiendama teineteist ühises normistikus. Täpsemalt tegi komisjon ettepaneku, et praktikas tuleks globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul kogu kahjumikatmisvõime standardi ühtlustatud miinimumtase („kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõue“) nagu ka sellele standardile vastamiseks kasutatavate kohustuste kõlblikkuskriteeriumid kehtestada liidu õiguses, muutes Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013, ([5]) samas kui krediidiasutuse- või investeerimisühingupõhine lisanõue globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul ning krediidiasutuse- või investeerimisühingupõhine nõue muude kui globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul ja asjakohased kõlblikkuskriteeriumid tuleks kehtestada direktiivi 2014/59/EL ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 806/2014 ([6]) sihipärase muutmise teel.

([1]) ELT C 132, 26.4.2017, lk 1.
([2]) ELT C 173, 31.5.2017, lk 41.
([3]) Euroopa Parlamendi 30. novembri 2017. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 7. detsembri 2017. aasta otsus.
([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).
([5]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).
([6]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1).

Käesolev direktiiv, mis käsitleb tagamata võlainstrumentidest tulenevate nõuete rahuldamisjärkusid maksejõuetusmenetluses, täiendab eespool nimetatud seadusandlikke akte, mille muutmiseks on tehtud ettepanek, ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL ([1]).

(3) Arvestades kõnealuseid ettepanekuid ning selleks, et tagada õiguskindlus turgude ja nende ettevõtjate jaoks, kelle suhtes kohaldatakse omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet ja kogu kahjumikatmisvõime standardit, on oluline tagada õigel ajal selgus seoses kõnealuse miinimumnõude ja kogu kahjumikatmisvõime standardit rakendava liidu õiguse järgimiseks kasutatavate kohustuste kõlblikkuskriteeriumidega ning näha ette asjakohased sätted, mille alusel kohaldatakse enne muudetud kõlblikkuskriteeriumide jõustumist emiteeritud kohustuste suhtes varem kehtinud kõlblikkusnõudeid.

(4) Liikmesriigid peaksid tagama, et krediidiasutustel ja investeerimisühingutel oleks piisav kahjumi katmise ja rekapitaliseerimise võime, et tagada kahjumi sujuv ja kiire katmine ja rekapitaliseerimine võimalikult väikese mõjuga finantsstabiilsusele ning püüdes samas vältida mõju maksumaksjatele. See tuleks saavutada sellega, et krediidiasutused ja investeerimisühingud täidavad pidevalt liidu õiguses määruse (EL) nr 575/2013 muudatusega rakendatavat kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõuet ning direktiivis 2014/59/EL sätestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet.

(5) Kogu kahjumikatmisvõime standardis on nõutud, et globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad täidaksid kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõude allutatud kohustustega, mille nõudeõiguse järk on maksejõuetuse korral kogu kahjumikatmisvõime nõude täitmisest välja arvatud kohustuste järgust madalam (allutatuse nõue), kusjuures kehtivad teatavad erandid. Kogu kahjumikatmisvõime standardi alusel tuleb allutatus saavutada lepingu õigusmõju (lepinguline allutatus), asjaomase jurisdiktsiooni seaduste (õigusaktiga allutatus) või asjaomase ettevõtte struktuuri (struktuuriline allutatus) kaudu. Kui see on nõutav direktiivi 2014/59/EL kohaselt, peaksid nimetatud direktiivi kohaldamisalasse kuuluvad krediidiasutused ja investeerimisühingud täitma neile ettevõttepõhiselt määratud nõude allutatud kohustustega, et minimeerida selliste võlausaldajate kohtusse pöördumise riski, kes peaksid katma suuremat kahjumit, kui nad oleksid katnud tavalises maksejõuetusmenetluses (põhimõte, et ühegi võlausaldaja olukord ei tohi olla halvem).

(6) Mitu liikmesriiki on oma riigi maksejõuetusõiguse kohaselt muutnud või muutmas sätteid kõrgema nõudeõiguse järguga tagamata võla järjekorra kohta maksejõuetusmenetluses, et võimaldada oma krediidiasutustel ja investeerimisühingutel täita allutatuse nõuet tõhusamalt, lihtsustades seeläbi kriisilahendust.

(7) Praeguse seisuga on riikide vastuvõetud õigusnormid väga erinevad. Liidu ühtlustatud õigusnormide puudumine tekitab ebakindlust nii emitentidest krediidiasutustele ja investeerimisühingutele kui ka investoritele ning muudab tõenäoliselt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kasutamise piiriüleste krediidiasutuste ja investeerimisühingute jaoks keerulisemaks. Samuti põhjustab liidu ühtlustatud õigusnormide puudumine tõenäoliselt konkurentsimoonutusi siseturul, kuna krediidiasutuste ja investeerimisühingute kulud allutatuse nõude täitmisel ning investorite kulud krediidiasutuste ja investeerimisühingute emiteeritud võlainstrumentide ostmisel võivad liidus märkimisväärselt erineda.

(8) Euroopa Parlament kutsus oma 10. märtsi 2016. aasta resolutsioonis pangandusliidu kohta ([2]) komisjoni üles esitama ettepanekud, millega veelgi vähendada nõuetega seotud õigusriske põhimõtte alusel, et ühegi võlausaldaja olukord ei tohi olla halvem, ning nõukogu kutsus oma 17. juuni 2016. aasta järeldustes komisjoni üles esitama ettepaneku pankade võlausaldajate hierarhia suhtes võetava ühise lähenemisviisi kohta, et suurendada õiguskindlust kriisilahenduse korral.

(9) Seepärast on vaja kõrvaldada märkimisväärsed takistused siseturu toimimisele ja vältida konkurentsimoonutusi, mis on tingitud pankade võlausaldajate hierarhia kohta liidu ühtlustatud õigusnormide puudumisest; samuti on vaja ennetada selliste takistuste ja moonutuste tekkimist tulevikus. Sellest tulenevalt on käesoleva direktiivi asjakohane õiguslik alus Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 114.

(10) Selleks et vähendada miinimumini allutatuse nõude täitmise kulud ja mis tahes negatiivne mõju rahastamiskuludele, peaks käesolev direktiiv võimaldama liikmesriikidel säilitada vajaduse korral kõrgema nõudeõiguse järguga tavalise tagamata võla senine klass, millesse kuuluvate instrumentide emiteerimine on krediidiasutuste ja investeerimisühingute jaoks mis tahes muudest allutatud kohustustest vähem kulukas. Selleks et suurendada krediidiasutuste ja investeerimisühingute kriisilahenduskõlblikkust, tuleks käesolevas direktiivis siiski nõuda, et liikmesriigid looksid

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

([2]) *Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata.

uue nn eelisnõudeõiguseta kõrgema nõudeõiguse järguga võlaklassi, mis peaks maksejõuetusmenetluses nõuete rahuldamisjärkudes asuma kõrgemal omavahenditena käsitatavatest instrumentidest ja allutatud kohustustest, mida ei käsitata omavahenditena, kuid madalamal muudest kõrgema nõudeõiguse järguga kohustustest. Krediidiasutustel ja investeerimisühingutel peaks säilima vabadus emiteerida nii kõrgema nõudeõiguse järguga kui ka eelisnõudeõiguseta kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumente. Piiramata muid valikuvõimalusi ja erandeid, mis on kogu kahjumikatmisvõime standardis allutatuse nõude täitmiseks ette nähtud, peaks nendest kahest võlainstrumendi klassist saama allutatuse nõude täitmiseks kasutada ainult eelisnõudeõiguseta kõrgema nõudeõiguse järguga instrumentide klassi. Selle eesmärk on võimaldada krediidiasutustel ja investeerimisühingutel kasutada rahastamiseks või mis tahes muul tegevusega seotud põhjusel vähem kulukaid tavalisi kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumente ning emiteerida uues eelisnõudeõiguseta kõrgema nõudeõiguse järgus võlainstrumente, et ennast rahastada, täites samas allutatuse nõuet. Liikmesriikidel peaks olema lubatud luua mitu muude tavaliste tagamata kohustuste klassi, tingimusel et nad tagavad, et üksnes eelisnõudeõiguseta kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumente saab kasutada allutatuse nõude täitmiseks, ilma et see piiraks muid valikuvõimalusi ja erandeid, mis on kogu kahjumikatmisvõime standardis allutatuse nõude täitmiseks ette nähtud.

(11) Selleks et tagada, et uus eelisnõudeõiguseta kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumentide klass vastaks kogu kahjumikatmisvõime standardis kirjeldatud ja direktiivis 2014/59/EL sätestatud kõlblikkuskriteeriumidele, mis suurendab õiguskindlust, peaksid liikmesriigid tagama, et kõnealuste võlainstrumentide algne lepinguline lõpptähtaeg on vähemalt üks aasta, et need ei sisalda varjatud tuletisinstrumente ega ole ise tuletisinstrumendid ning et nende emiteerimisega seotud lepingulises dokumentatsioonis ja asjakohasel juhul prospektis osutatakse selgelt nende madalamale järjekohale tavalise maksejõuetusmenetluse rahuldamisjärkudes. Võlainstrumente, millel on muutuv intressimäär, mis tuleneb sellisest laialt kasutatavast viiteintressimäärast nagu Euribor või Libor, ja võlainstrumente, mis ei ole nomineeritud emiteerija omavääringus, tingimusel et põhisumma, tagasimakse ja intress on nomineeritud samas vääringus, ei tuleks pidada üksnes nende tunnuste tõttu varjatud tuletisinstrumente sisaldavateks võlainstrumentideks. Käesolev direktiiv ei tohiks piirata liikmesriikide õiguses sisalduvat mis tahes nõuet registreerida võlainstrumendid emiteerija kohustuste registris, selleks et vastata eelisnõudeõiguseta kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumentide klassile seatud tingimustele, nagu on ette nähtud käesolevas direktiivis.

(12) Investorite jaoks õiguskindluse suurendamiseks peaksid liikmesriigid tagama, et nende maksejõuetusõiguses paiknevad tavalised tagamata võlainstrumendid ja muud tavalised tagamata kohustused, mis ei ole võlainstrumendid, maksejõuetusmenetluse rahuldamisjärkudes kõrgemal uuest eelisnõudeõiguseta kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumentide klassist. Samuti peaksid liikmesriigid tagama, et uutest eelisnõudeõiguseta kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumentidest tulenevad nõuded rahuldatakse enne kui omavahenditena käsitatavatest instrumentidest ja mis tahes allutatud kohustustest tulenevad nõuded, mida ei käsitata omavahenditena.

(13) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke, nimelt sätestada finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse liidu raamistiku jaoks ühtlustatud reeglid, mis käsitlevad tagamata võlainstrumentidest tulenevate nõuete rahuldamisjärke maksejõuetusmenetluses, ning eelkõige suurendada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise korra tulemuslikkust, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid meetme ulatuse tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale. Eelkõige ei tohiks käesolev direktiiv piirata muid valikuvõimalusi ja erandeid, mis on kogu kahjumikatmisvõime standardis allutatuse nõude täitmiseks ette nähtud.

(14) Asjakohane on kohaldada käesolevas direktiivis sätestatud direktiivi 2014/59/EL muudatusi tagamata nõuete suhtes, mis tulenevad käesoleva direktiivi kohaldamise alguskuupäeval või pärast seda emiteeritud võlainstrumentidest. Õiguskindluse huvides ja üleminekukulude võimalikult väiksena hoidmiseks on siiski vaja kehtestada asjakohased kaitsemeetmed enne nimetatud kuupäeva emiteeritud võlainstrumentidest tulenevate nõuete rahuldamisjärkude suhtes maksejõuetusmenetluses. Liikmesriigid peaksid seetõttu tagama, et krediidiasutuste ja investeerimisühingute poolt enne kõnealust kuupäeva emiteeritud võlainstrumentidest tulenevate kõikide rahuldamata tagamata nõuete rahuldamisjärkude suhtes maksejõuetusmenetluses kohaldatakse liikmesriikide õigusakte, mis on vastu võetud hiljemalt 31. detsembril 2016. Arvestades, et teatavates hiljemalt 31. detsembril 2016 vastuvõetud siseriiklikes õigusaktides on juba käsitletud eesmärki võimaldada krediidiasutustel ja investeerimisühingutel emiteerida allutatud kohustusi, võiks osal või kõigil tasumata tagamata nõuetel, mis tulenevad enne käesoleva direktiivi kohaldamise alguskuupäeva emiteeritud võlainstrumentidest, olla võimalik omada maksejõuetusmenetluses sama rahuldamisjärku mis käesoleva direktiivi tingimuste alusel emiteeritud eelisnõudeõiguseta kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumentidel. Peale selle võiks liikmesriikidel pärast 31. detsembrit 2016 ja enne käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva olla võimalik kohandada käesolevas direktiivis sätestatud tingimustele vastamise eesmärgil siseriiklikke õigusakte, mis reguleerivad pärast kõnealuste õigusaktide kohaldamise alguskuupäeva emiteeritud võlainstrumentidest tulenevate tagamata nõuete rahuldamisjärke tavalises maksejõuetusmenetluses. Sellisel juhul tuleks jätkata hiljemalt 31. detsembril 2016 vastuvõetud siseriiklike õigusaktide kohaldamist ainult selliste tagamata nõuete suhtes, mis tulenevad enne kõnealuste uute siseriiklike õigusaktide kohaldamist emiteeritud võlainstrumentidest.

(15) Käesolev direktiiv ei tohiks takistada liikmesriike sätestamast, et käesoleva direktiivi kohaldamist peaks jätkama, kui emiteerivate ettevõtjate suhtes ei kohaldata enam finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse liidu raamistikku, eelkõige kuna nad on oma krediidi- või investeerimistegevuse üle andnud kolmandale isikule.

(16) Käesolev direktiiv ühtlustab võlainstrumentidest tulenevate tagamata nõuete rahuldamisjärgud tavalises maksejõuetusmenetluses ega sisalda lisaks direktiivi 2014/59/EL olemasolevatele kohaldatavatele sätetele täiendavaid sätteid hoiustest tulenevate nõuete rahuldamisjärkude kohta maksejõuetusmenetluses. Seetõttu ei piira käesolev direktiiv tavalist maksejõuetusmenetlust reguleerivate, hoiustest tulenevate nõuete rahuldamisjärke käsitlevate kehtivate või tulevaste siseriiklike õigusaktide kohaldamist sel määral, mil need rahuldamisjärgud ei ole direktiiviga 2014/59/EL ühtlustatud, sõltumata hoiuste avamise kuupäevast. Komisjon peaks hiljemalt 29. detsembriks 2020 vaatama läbi direktiivi 2014/59/EL kohaldamise seoses hoiustest tulenevate nõuete rahuldamisjärkudega maksejõuetusmenetluses ning hindama eelkõige vajadust selle edasise muutmise järele.

(17) Et tagada õiguskindlus turgude ning individuaalsete krediidiasutuste ja investeerimisühingute jaoks ning hõlbustada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi tulemuslikku kohaldamist, peaks käesolev direktiiv jõustuma järgmisel päeval pärast selle avaldamist,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2014/59/EL muudatused

Direktiivi 2014/59/EL muudetakse järgmiselt:

1) artikli 2 lõike 1 punkt 48 asendatakse järgmisega:

„48) „võlainstrumendid“ –

i) artikli 63 lõike 1 punktide g ja j kohaldamisel võlakirjad ja muud liiki võõrandatavad võlainstrumendid, instrumendid, mille alusel tekib võlg või tunnustatakse võla olemasolu, ning instrumendid, mis annavad õiguse võlainstrumentide omandamiseks, ning

ii) artikli 108 kohaldamisel võlakirjad ja muud liiki võõrandatavad võlainstrumendid ning instrumendid, mille alusel tekib võlg või tunnustatakse võla olemasolu;“;

2) artikkel 108 asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 108*

Nõuete rahuldamisjärgud maksejõuetusmenetluses

1. Liikmesriigid tagavad, et tavalist maksejõuetusmenetlust reguleeriva siseriikliku õiguse kohaselt:

a) rahuldatakse järgmistest hoiustest tulenevad nõuded samas järgus ning selliste nõuete rahuldamisjärk eelneb tavaliste võlausaldajate tagamata nõuetele:

i) füüsiliste isikute ning mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate kõlblikud hoiused, mis ületavad direktiivi 2014/49/EL artiklis 6 sätestatud tagatud hoiuste suurust;

ii) füüsiliste isikute ning mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate hoiused, mis oleksid kõlblikud hoiused, kui need ei oleks avatud liidus asutatud krediidiasutuste ja investeerimisühingute väljaspool liitu asuvate filiaalide kaudu;

b) rahuldatakse järgmistest hoiustest tulenevad nõuded samas järgus ning enne kui punktis a ette nähtud hoiustest tulenevad nõuded:

i) tagatud hoiused;

ii) hoiuste tagamise skeemid, millel on regressiõigus nende hoiustajate õiguste ja kohustuste suhtes, kelle hoiused on maksejõuetusmenetluses tagatud.

2. Liikmesriigid tagavad, et artikli 1 lõike 1 esimese lõigu punktides a–d osutatud ettevõtjate puhul on tavalistel tagamata nõuetel tavalist maksejõuetusmenetlust reguleeriva siseriikliku õiguse kohaselt kõrgem rahuldamisjärk kui sellistel tagamata nõuetel, mis tulenevad järgmistele tingimustele vastavatest võlainstrumentidest:

a) võlainstrumentide algne lepinguline lõpptähtaeg on vähemalt üks aasta;

b) võlainstrumendid ei sisalda varjatud tuletisinstrumente ega ole ise tuletisinstrumendid;

c) võlainstrumentide emiteerimisega seotud lepingulises dokumentatsioonis ja asjakohasel juhul prospektis on selgelt osutatud käesoleva lõike kohasele madalamale rahuldamisjärgule.

3. Liikmesriigid tagavad, et lõike 2 punktides a, b ja c sätestatud tingimustele vastavatest võlainstrumentidest tulenevatel tagamata nõuetel on tavalist maksejõuetusmenetlust reguleeriva siseriikliku õiguse kohaselt kõrgem rahuldamisjärk kui nõuetel, mis tulenevad artikli 48 lõike 1 punktides a–d osutatud instrumentidest.

4. Ilma et see piiraks lõigete 5 ja 7 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et tavalist maksejõuetusmenetlust reguleerivat 31. detsembriks 2016 vastu võetud siseriiklikku õigust kohaldatakse tavalises maksejõuetusmenetluses sellistest võlainstrumentidest tulenevate tagamata nõuete rahuldamisjärkude suhtes, mille artikli 1 lõike 1 esimese lõigu punktides a–d osutatud ettevõtjad on emiteerinud enne Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2017/2399 (*) ülevõtvate siseriiklike õigusnormide jõustumise kuupäeva.

5. Juhul kui liikmesriik on pärast 31. detsembrit 2016 ja enne 28. detsembrit 2017 võtnud vastu siseriikliku õigusakti, millega reguleeritakse tavalises maksejõuetusmenetluses selliste tagamata nõuete rahuldamisjärke, mis tulenevad pärast kõnealuse siseriikliku õigusakti kohaldamise alguskuupäeva emiteeritud võlainstrumentidest, ei kohaldata käesoleva artikli lõiget 4 nõuete suhtes, mis tulenevad pärast kõnealuse õigusakti kohaldamise alguskuupäeva emiteeritud võlainstrumentidest, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

a) kõnealuse siseriikliku õigusakti kohaselt ning artikli 1 lõike 1 esimese lõigu punktides a–d osutatud ettevõtjate puhul on tavalistel tagamata nõuetel tavalises maksejõuetusmenetluses kõrgem rahuldamisjärk kui sellistel tagamata nõuetel, mis tulenevad järgmistele tingimustele vastavatest võlainstrumentidest:

   i) võlainstrumentide algne lepinguline lõpptähtaeg on vähemalt üks aasta;

   ii) võlainstrumendid ei sisalda varjatud tuletisinstrumente ega ole ise tuletisinstrumendid ning

   iii) nende emiteerimisega seotud lepingulises dokumentatsioonis ja asjakohasel juhul prospektis on selgelt osutatud siseriikliku õigusakti kohasele madalamale rahuldamisjärgule;

b) kõnealuse siseriikliku õigusakti kohaselt on käesoleva lõigu punktis a sätestatud tingimustele vastavatest võlainstrumentidest tulenevatel tagamata nõuetel tavalises maksejõuetusmenetluses kõrgem rahuldamisjärk kui nõuetel, mis tulenevad artikli 48 lõike 1 punktides a–d osutatud instrumentidest.

Direktiivi (EL) 2017/2399 ülevõtvate siseriiklike õigusnormide jõustumise kuupäeval on esimese lõigu punktis b osutatud võlainstrumentidest tulenevatel tagamata nõuetel sama rahuldamisjärk, milele on osutatud käesoleva artikli lõike 2 punktides a, b ja c ning lõikes 3.

6. Lõike 2 punkti b ja lõike 5 esimese lõigu punkti a alapunkti ii kohaldamisel ei käsitata võlainstrumente, millel on muutuv intressimäär, mis tuleneb laialt kasutatavast viiteintressimäärast, ja võlainstrumente, mis ei ole nomineeritud emiteerija omavääringus, tingimusel et põhisumma, tagasimakse ja intress on nomineeritud samas vääringus, üksnes nende tunnuste tõttu varjatud tuletisinstrumente sisaldavate võlainstrumentidena.

7. Liikmesriigid, kes enne 31. detsembrit 2016 on võtnud vastu tavalist maksejõuetusmenetlust reguleeriva siseriikliku õigusakti, mille kohaselt artikli 1 lõike 1 esimese lõigu punktides a–d osutatud ettevõtjate poolt emiteeritud võlainstrumentidest tulenevad tavalised tagamata nõuded on jagatud kahte või enamasse järku või millega on muudetud sellistest võlainstrumentidest tulenevate tavaliste tagamata nõuete rahuldamisjärke kõigi muude sama järguga tavaliste tagamata nõuete suhtes, võivad sätestada, et kõnealustest tavalistest tagamata nõuetest madalaima rahuldamisjärguga võlainstrumentide järk on sama mis käesoleva artikli lõike 2 punktide a, b ja c ning lõike 3 tingimustele vastavatel nõuetel.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/2399, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses tagamata võlainstrumentide järjestusega maksejõuetusmenetluse hierarhias (ELT L 345, 27.12.2017, lk 96).“

Artikkel 2

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 29. detsembriks 2018. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Nad kohaldavad kõnealuseid norme alates nende siseriiklikus õiguses jõustumise kuupäevast.

2. Kui liikmesriigid lõikes 1 osutatud normid vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

3. Lõiget 2 ei kohaldata juhul, kui liikmesriigis enne käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva jõus olevad normid on kooskõlas käesoleva direktiiviga. Sellisel juhul teavitab liikmesriik sellest komisjoni.

4. Liikmesriigid edastavad komisjonile ja Euroopa Pangandusjärelevalvele käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 3

Läbivaatamine

Komisjon vaatab hiljemalt 29. detsembriks 2020 läbi direktiivi 2014/59/EL artikli 108 lõike 1 kohaldamise. Komisjon hindab eelkõige vajadust täiendavate muudatuste järele seoses hoiustest tulenevate nõuete rahuldamisjärkudega maksejõuetusmenetluses. Komisjon esitab selle kohta Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande.

Artikkel 4

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas.*

Artikkel 5

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 12. detsember 2017

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*eesistuja*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

ISSN 1977-0650 (elektrooniline väljaanne)
ISSN 1725-5082 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET